

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ
Gr NGUYỄN KHẮC TOÀN

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Mênh mông tình Dân... hay lộng hành thói Đảng ???

1- Ngay sau tháng Tư đen 1975, với phương châm "vội vã vào vợ vét", từng đoàn đảng viên, cán bộ, cơ quan CS từ Bắc vô Nam, chiếm đoạt cơ ngơi nhà cửa rồi ở hẳn hoặc kin kin chờ ra những tài sản cướp được của phe bại trận. Thế nhưng đa phần đều nói đó là quà tặng của "nhân dân miền Nam anh hùng", là bằng chứng của tình dân mênh mông đối với "cách mạng"!?! Còn hiện nay, đầy dẫy trên đường phố cả nước những câu khẩu hiệu hết sức đều giả, khôn nạn và nực cười: "Lòng dân, ý đảng!", "Dân tin đảng, đảng tin dân!", "Dân một lòng theo đảng, đảng một lòng vì dân!"... Cuối năm rồi, trong một cuộc gặp gỡ với quốc tế, thủ tướng CSVN còn trâng tráo tuyên bố: "Mọi người dân Việt luôn nhất trí với đường lối và chính sách của đội ngũ lãnh đạo của chúng tôi và 87 triệu dân VN đồng lòng với sự lãnh đạo của Đảng, Nhà nước và Chính phủ VN"!?

Mới đây, trên mạng toàn cầu lại xuất hiện cả loạt hình ảnh do một đoàn đồng hương Thanh Hóa chụp về tư gia của cựu tổng bí thư CSVN Lê Khả Phiêu, kẻ đầu sỏ trong việc ký kết hai hiệp định bán nước năm 1999 và năm 2000. Sau khi cho phái đoàn xem thấy ngôi nhà xa hoa tráng lệ của mình, Lê Khả Phiêu đã tặng cho mỗi người khách một cuốn "Mênh mông tình dân" do ông ta viết. Báo Thanh Hóa điện tử (www.baothanhhoa.com.vn/news/43408.bth) trong một bài đăng hôm 17-01-2009, đã giới thiệu về tác giả và tác phẩm đó kiểu bôi bút như sau (trích): "Đồng chí LKP được coi là một trong những nhà lãnh đạo luôn gần dân, lắng nghe ý kiến của dân để cùng Trung ương Đảng, Bộ Chính trị, Ban Bí thư đề ra những quyết sách đúng đắn mang lại nhiều lợi ích cho đất nước, cho nhân dân... Đồng chí luôn nhắc nhở cán bộ, đảng viên phải hết lòng vì dân, lo cho dân, nhất là lúc dân gặp khó khăn. Đồng chí luôn tâm niệm: Đảng lo cho dân lúc khó khăn vừa là trách nhiệm, vừa là nghĩa cử đền ơn đáp nghĩa... Bản thân đồng chí là tấm gương sáng về người lãnh đạo gần bó, gần gũi với nhân dân, quan tâm, chia sẻ với niềm vui, nỗi buồn của nhân dân..."

Dĩ nhiên trước thành tích phản dân hại nước trong quá khứ và cuộc sống đế vương xa xỉ hiện giờ của cựu TBT này cũng như của mọi lãnh đạo CS lớn bé, đặc biệt những tay thuộc Trung ương đảng và bộ Chính trị, qua hình ảnh nhà lưu niệm Phạm Văn Đồng, nhà thờ họ Nguyễn Tấn Dũng, biệt thự Nguyễn Thị Bình và của bao bí thư tỉnh ủy, huyện ủy to đùng khắp cả nước..., được xây bằng mồ hôi xương máu nhân dân, đồng bào Việt Nam đã phải cay đắng đối "4 chữ vàng: mênh mông tình dân" ấy thành "lộng hành thói đảng"!!!

2- Quả thế, chỉ cần nhìn vào một số biến cố gần đây là đủ thấy toàn thể dân Việt ngày càng không thể chịu nổi sự lộng hành của đảng viên cán bộ CS ở mọi nơi, mọi cấp, mọi lãnh vực. **Trên lãnh vực văn hóa là vụ Phó ông Đồ** được tổ chức tại đường Văn Miếu - Quốc Tử Giám từ ngày 19-1 đến 9-2-2009, do UBND thành phố Hà Nội và Công ty Bảo tồn Di sản Văn hóa Việt... Theo truyền thống ngàn xưa, các cụ đồ ngồi vỉa hè dùng tài hoa vẽ lên hồn dân tộc, "cho chữ" khách du xuân. Thế nhưng ban tổ chức lại có ý tưởng khác lạ là buộc họ phải vào ngôi nơi bàn ghế, có nhà dù che nắng để "bán chữ" và nhà nước hưởng 50% (một giá bảo kê còn đắt hơn cả trùm băng đảng Năm Cam vốn lấy "tứ lục" theo đạo giang hồ). Thế là các cụ đồ già trẻ phân đôi, chủ yếu không phải vì chuyên tiền nong, nhưng vì cách đối xử thiếu văn hóa với những người đang lưu giữ hồn dân tộc. Vậy thì chơi vô văn hóa luôn! Công an đã đến chửi rửa các cụ, gọi họ là đồ "bán chữ kiếm sống, lấn chiếm lề đường" rồi cướp mực tàu, bút lông, giấy đỏ vát lên xe. Thái độ lộng hành đáng xấu hổ này xảy ra ở chính nơi là biểu tượng số một của văn hóa dân tộc, và đằng sau nó thấp thoáng hai khuôn mặt đứng đầu UBND Hà Nội, vốn cũng tự xưng có bằng tiến sĩ như ai (nghĩa là đậu có học) là Phạm Quang Nghị (nguyên bộ trưởng văn hóa) và Nguyễn Thế Thảo!?!

Trên lãnh vực y tế là vụ sửa bột trẻ em thiếu chất dinh dưỡng bị Hội Tiêu chuẩn và Bảo vệ Người tiêu dùng VN phát giác cuối năm 2008. Theo tin của báo chí, "gần 100% mẫu sữa ở Sài Gòn có hàm lượng đạm thấp", "sữa quảng cáo có 24% đạm, thực tế chỉ có 0,5%". Nạn sữa giả như vậy đã có từ nhiều năm nay và xảy ra khắp cả nước. Thành ra chẳng lạ gì mà theo kết quả nghiên cứu của Quỹ Nhi đồng LHQ năm 2008, mỗi năm trung bình tại VN, hơn 26 ngàn trẻ em chưa tròn 5 tuổi bị tử vong vì một số bệnh gồm sởi, viêm phổi, sốt rét, tiêu chảy... và tỷ lệ suy dinh dưỡng ở trẻ độ tuổi ấy đến giờ vẫn còn rất cao. Số trẻ này chiếm tới 25% tổng số trẻ cả nước, tức cứ 1/4 em đã không được cung cấp đầy đủ lượng chất đạm cần thiết để phát triển đúng mức trong những năm đầu đời về thể chất cũng như trí tuệ. (Phóng sự của RFA từ 8 đến 11-02-2009). Điều đáng nói là như vụ nước tương chứa chất gây ung thư 3-MCPD trước đây (6-2007), bộ Y tế CS từ lâu đã biết gần như tất cả sữa sản xuất ở VN đều không đủ tiêu chuẩn, nhưng vì thói vô trách nhiệm (quản tính CS), khả năng kém (hầu hết do mua chõ), cộng với lòng tham lam (các công ty sửa "đầm mỡ" là xong), Bộ Y tế đã ếm nhem những thông tin đáng sợ này, gây tai hại khôn lường không những cho bao trẻ thơ vô tội mà còn cả cho giống nòi. Quả là sự lộng hành quyền lực!

Trên lãnh vực dân sinh xã hội là vụ ăn chặn tiền Tết Kỷ Sửu của dân nghèo. Bộ trưởng Nguyễn Xuân Phúc cho biết (trên www.cpv.org.vn ngày 04-02-2009) như sau: "Tết này đã có 2,4 triệu hộ nghèo với hơn 10 triệu nhân khẩu được nhận tiền hỗ trợ của Chính phủ với tổng số khoảng 2.500 tỷ đồng. Tại các tỉnh đồng bằng, những tỉnh giao thông thuận tiện thì 100% số hộ nghèo đã nhận được tiền hỗ trợ của Chính phủ trước ngày 30 Tết. Các tỉnh miền núi, vùng sâu, vùng xa đã cơ bản thực hiện kịp thời việc cấp tiền cho hộ nghèo. Đồng đảo người dân coi đây là việc làm đột phá có ý nghĩa, thể hiện sự quan tâm của Đảng và Chính phủ chăm lo cho người nghèo có Tết đầm ấm, thiết thực". Khôn thay thực tế lại hoàn toàn khác hẳn! Những ngày vừa qua, báo chí vẫn đưa tin về các chuyện xàm xề, ăn chặn, sử dụng sai mục tiêu, thậm chí lạm gia →

**GIẢI NHẬN
QUYỀN VN
2008**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ► **Mênh mông tình Dân... hay
lộng hành thói Đảng???**
- Trg 03 ► **Thỉnh nguyện thư gửi Tổng
thống Hoa Kỳ B. Obama
-UB Liên kết đấu tranh...**
- Trg 05 ► **Tuyên bố 9 điểm về tình
hình Việt Nam hiện nay
-Khối 8406**
- Trg 07 ► **Tổng kết hoạt động năm
2008 của GHPGVNTN
-Phòng Thông tin PGQT**
- Trg 09 ► **Đơn kháng án của giáo dân
Thái Hà không được cứu
xét?
-Trà Mi, Á châu Tự do**
- Trg 10 ► **Hiện tình luật pháp tại VN
-Ls Tr.Th. Hiệp, Tr.Lâm...**
- Trg 13 ► **Cộng sản VN và những
cuộc đầu độc
-Lê Sáng**
- Trg 15 ► **Chính sách kèm kẹp áp bức
tinh vi của đảng CSVN
-MThong**
- Trg 17 ► **Những vụ án đầu xuân. Chớ
có nhảm rồi hồi không kịp.
-Bùi Tín**
- Trg 19 ► **Trả lại núi sông (thơ)
-Mặc Giang**
- Trg 20 ► **Trung Quốc, những mắc
xích tiến chiếm Việt Nam
-Mai Thanh Truyết**
- Trg 23 ► **Việt Nam đang lâm nguy
-Vũ Hoài Nam**
- Trg 25 ► **Tây Nguyên Hán hóa!
-Trần Khải**
- Trg 27 ► **Vietnam Sydney Radio,
những người Việt đấu tranh
-Lê Nguyên Hồng**
- Trg 29 ► **Nông dân Văn Giang,
Hưng Yên trắng tay trong
chỉ một ngày.
-Trần Khải Thanh Thủy**

**TRUNG QUỐC ĐỐI
VỚI VIỆT NAM :
"LÁNG GIỀNG KHỐN
NẠN, CƯỚP ĐẤT
TOÀN DIỆN, LẤN
BIỂN LÂU DÀI, THÔN
TÍNH TƯƠNG LAI"**

...đình nghèo vẫn chưa nhận được tiền. Nào là "Chuyện khó tin về hỗ trợ hộ nghèo ăn Tết: mỗi người nghèo chỉ được nhận... 19.000 đồng" (Tuổi trẻ 6-2), "Người nghèo bức xúc về việc phát tiền hỗ trợ Tết" (Công an nhân dân 10-2). Nào là "Dân nghèo mỗi mắt chờ tiền hỗ trợ" (CAND 9-2), "1001 cách bớt tiền người nghèo" (Tiền phong 11-2)... Báo chí còn nêu đích danh các tỉnh thành đã làm sai lệch việc hỗ trợ tiền Tết ấy: Bắc Ninh, Bình Định, Cà Mau, Cần Thơ, Gia Lai, Hà Tĩnh, Hải Dương, Hậu Giang, Huế, Nghệ An, Phú Thọ, Quảng Bình, Quảng Nam, Quảng Ngãi, Quảng Ninh, Sài Gòn, Sóc Trăng, Thanh Hóa, Trà Vinh... Có thể nói kiểu "cướp cơm chim, ăn hột dấy" này là sự lộng hành thói đảng ở tận địa phương!!!

Trên lãnh vực luật pháp là vụ Huỳnh Ngọc Sỹ bị bắt giam, khám nhà và khởi tố ngày 12-2-2009 với tội danh "lợi dụng chức vụ và quyền hạn trong khi thi hành công vụ". Nhà cầm quyền công bố tội lỗi của bị cáo là đã lấy mấy buồng của cơ quan cho Công ty Nhật bán CPI thuê mượn, mỗi tháng thu 5.000 đô Mỹ rồi chia nhau giữa 86 người trong cơ quan. Số tiền chia nhau lên đến 1.196 triệu đồng, đã thu hồi được 789 triệu, còn thiếu 406 triệu! Vụ án CPI xem như đã có chiều hướng giải quyết, giải tòa cho cả 2 phía Việt - Nhật. Thật ra, Hà Nội đã có "sáng kiến" táo tợn, đưa ra một vụ án khác, không liên quan gì đến vụ án do phía Nhật đã nêu lên, đã kết án, đã bỏ tù 4 nhân vật cấp cao của họ (là CPI đưa hối lộ cho quan chức VN để được trúng những gói thầu lớn). Số tiền hối lộ của CPI lên đến 2 triệu 6 đô, trong khi vụ án phía VN cho CPI thuê nhà chỉ có chừng 1,2 tỷ, nghĩa là chừng 70.000 đô! (1/30). Đây là một trò ma giáo, xử một vụ án rất nhẹ thay cho một vụ án khác nặng hơn nhiều; một trò ảo thuật xảo quyết có phối hợp giữa hành pháp, lập pháp, tư pháp, thanh tra, kiểm sát, kiểm tra, công an, tư tưởng, văn hoá, do bộ Chính trị trực tiếp chỉ đạo và cầm trịch (theo *Bùi Tín, Cuộc đánh tráo ranh ma*). Đó chẳng phải một vụ lộng hành mới nhất của Bộ chính trị trên phương diện pháp luật hay sao???

Cuối cùng, trên lãnh vực an ninh và kinh tế là vụ khai thác bauxite tại Tây Nguyên. Đây là sự lộng hành nghiêm trọng nhất. Số là hôm 5-1-2009, đại tướng Võ Nguyên Giáp đã gửi thư đề nghị Thủ tướng CS ngưng dự án khai thác này mà ông đã phê duyệt ngày 1-11-2007. Là người từng theo dõi việc khảo sát quặng bauxite ở Tây Nguyên hồi những năm 1980, ông Giáp nêu quan ngại về "nguy cơ nghiêm trọng đối với môi trường tự nhiên và xã hội" do dự án gây ra. Đây cũng là nỗi lo của nhiều người. Đầu tháng 11-2008 một số nhà khoa học và quản lý tên tuổi đã gửi kiến nghị để nghiên cứu, xem xét việc khai thác bauxite Tây Nguyên một cách toàn diện. Họ cho rằng dự án này không có hiệu quả lớn về kinh tế đối với khu vực. Ngoài ra, tướng Giáp còn nêu lên một thực tại: "Trong tháng 12-2008 đã có hàng trăm công nhân Trung Quốc đầu tiên có mặt trên công trường (dự kiến sẽ lên tới vài nghìn và hơn nữa)". Người ra nghi rằng họ thuộc giới quân sự và gián điệp. Đây có thể là việc Trung Cộng chuẩn bị xâm chiếm mảnh đất chiến lược mà người nắm quyền kiểm soát sẽ khống chế toàn cõi Đông Dương. Thế nhưng cho đến nay, bộ Chính trị CSVN vẫn quyết tâm tiến hành dự án nguy hiểm, đặc biệt cho an ninh Tổ quốc này. Phải chăng sau khi để cho lân bang chiếm giữ tiền đồn phía Bắc (Ải Nam quan), tiền đồn phía Đông (Hoàng Trường Sa) và đang mon men chiếm tiền đồn phía Nam (Côn Sơn và Phú Quốc), lũ vô tổ quốc này định dâng nốt tiền đồn phía Tây cho kẻ thù truyền kiếp của Dân tộc?

3- Nhưng sở dĩ đảng CSVN lộng hành như thế cũng chỉ vì từ lâu chịu sự lộng hành của đảng CSTQ. Đây vừa là phản ứng vừa là hậu quả của quán tính thần phục ngoại bang chỉ vì tư lợi của Hồ Chí Minh và đám đồ đệ. Chúng sẵn sàng bán đứng Tổ quốc! Đát nước quả lâm nguy lắm rồi!
BAN BIÊN TẬP

Bauxit (Babui - DCVonline.net)

**ỦY BAN LIÊN KẾT ĐẤU TRANH CHO QUYỀN LÀM NGƯỜI
TỰ DO TÔN GIÁO, DÂN CHỦ VÀ NHÂN QUYỀN TẠI V. N.**

THỈNH NGUYỆN THƯ

gửi

**Tổng Thống Barack OBAMA
Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ**

01-02-2009

Kính thưa Tổng Thống,

Chúng tôi gồm những người Việt ty nạn Cộng Sản thuộc các cộng đồng, các tổ chức đấu tranh, phong trào có tên dưới đây, từ nhiều nơi trên thế giới, trang trọng kính gửi đến Tổng Thống những lời chúc mừng thắm thiết nhất của chúng tôi. Nguyễn cầu Thượng Đế luôn quan phòng, gìn giữ Tổng Thống sức khỏe an mạnh, đầy nghị lực, đầy dũng cảm, đầy lòng vị tha và không mất một trong quyết tâm đem lại một cảnh giới tốt đẹp cho dân tộc Hoa Kỳ cũng như khắp nơi, mọi người được vui hưởng an bình, hạnh phúc và, người người không còn bị áp bức, không còn bị bạo hành bởi khủng bố, bởi độc tài và nhất là bởi độc tài toàn trị Cộng Sản như dân tộc Việt Nam chúng tôi, giờ đây vẫn còn đang phải gánh chịu.

Cũng qua Thỉnh Nguyễn Thư này, chúng tôi nhiệt liệt hoan nghênh và ủng hộ lập trường, chủ trương và đường lối lãnh đạo mà Tổng Thống đã minh định qua thông điệp gửi quốc dân Hoa Kỳ trong buổi lễ tuyên thệ nhậm chức Tổng Thống thứ 44 của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ trước tiền đình lưỡng viện Quốc Hội, tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn ngày 20-01-2009 và diễn văn tuyên bố chiến thắng trước các ủng hộ viên tại quảng trường Grand Park, thành phố Chicago vào đêm 04-11-2008. Chúng tôi cũng muốn lợi dụng cơ hội này, mạnh dạn đạo đạt lên Tổng Thống những thỉnh cầu tâm huyết của mọi người Việt trong nước cũng như chúng tôi tại hải ngoại hằng mong đợi mà Tổng Thống đã thấu hiểu.

Đó là, đã gần 34 năm qua, từ khi Sài Gòn rơi vào tay CS Hà Nội, miền Nam VN chúng tôi đã biến thành một nhà tù khổng lồ. Mọi người dân đã bước sống "một đời hòa bình trong ngục tù, một hòa bình không có quyền làm người, không nhân quyền, không tôn giáo và không nhân phẩm". Chúng tôi có thể khẳng khái xác

quyết rằng, cho đến giờ phút này, tại quê hương chúng tôi, "không một cá nhân nào hay một gia đình nào, nếu không phải ném mùi tử biệt hoặc bị tù đầy, thì cũng phải chịu cảnh chia ly phân cách, thống khổ cùng cực". Một xã hội mà đại bộ phận dân tộc cho đến giờ phút này vẫn còn phải trầm luân trong kiếp sống cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc, đạo lý suy đồi và văn hóa băng hoại đến tận gốc rễ.

Kính thưa Tổng Thống,

Thực, chưa bao giờ dân tộc chúng tôi lại bị đau nhục như bây giờ và, cũng chưa bao giờ đất nước chúng tôi lại tan hoang, cơ cực như bây giờ ! Tình trạng này đang dẫn đến nguy cơ hủy diệt tương lai cả dân tộc, nếu như tập đoàn lãnh đạo CSHN vẫn tiếp tục thống trị quê hương đất nước chúng tôi. Trong khi đó, bạo quyền CSHN lại được "chính sách xoa dịu của Tây phương" khuyến khích, để chúng ngày càng hung hãn, độc ác, tàn bạo và xảo quyết hơn. Chính vì vậy mà CSHN không ngừng sử dụng những giáo điều Mác-Lê để tiếp tục hù dọa, khủng bố thường trực người dân chúng tôi. Với mọi quyền hành trong tay, với hành chánh pháp tâm tối, ngu dốt, CSHN đã đánh phá tận gốc rễ mọi dạng thức văn hóa và mọi truyền thống tốt đẹp của dân tộc. Và còn hơn thế nữa, bạo quyền CSHN đã đi đến giai đoạn bỏ tù cả những vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo, chỉ vì những vị này đã dám đứng lên đòi lại quyền sống, quyền làm người, công lý và tự do tôn giáo mà thôi.

Kính thưa Tổng Thống,

Qua Thỉnh Nguyễn Thư này, chúng tôi khẩn khoản kính xin Tổng Thống tận dụng quyền năng để:

1- Áp lực CSHN trả tự do cho Linh mục Nguyễn Văn Lý, Luật sư Lê Thị Công Nhân, Luật sư Nguyễn Văn Đài, các vị tu sỹ, chức sắc các tôn giáo, các tù nhân lương tâm, còn đang bị bạo quyền giam giữ.

2- Áp lực CSHN trả lại quyền phục hoạt cho toàn thể các tôn giáo truyền thống và tôn trọng tự do tín ngưỡng của mọi người dân Việt Nam.

3- Áp lực CSHN chấm dứt mọi trù dập, bắt bớ và giam cầm các chức sắc và tín đồ Tin Lành sắc tộc vùng Tây Nguyên và vùng Cao Bắc Lạng.

4- Hỗ trợ những đòi hỏi "công lý và sự thực" của Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, Tổng Giáo phận Hà Nội, của giáo dân Thái Hà, An Bằng và của Hội đồng Giám mục Công giáo Việt Nam.

5- Hỗ trợ Lộ trình 9 điểm nhằm dân chủ hóa Việt Nam của Bác sỹ Nguyễn Đan Quế công bố tại Sài Gòn ngày 18-03-2005.

6- Hỗ trợ Tuyên ngôn Dân chủ Khối 8406 của các nhà đấu tranh đòi dân chủ, công bố tại Việt Nam ngày 08-04-2006.

7- Hỗ trợ những tiếng kêu cứu đòi quyền làm người, tự do tôn giáo, dân chủ và nhân quyền của Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ, các Linh mục Nguyễn Văn Lý, Phan Văn Lợi, Nguyễn Hữu Giải, Chân Tín, các Mục sư Nguyễn Hồng Quang, Nguyễn Công Chính cùng tất cả những ai đang vùng lên tranh đấu cho quyền làm người, dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam.

8- Áp lực và đòi buộc bạo quyền CSHN trả lại quyền "dân tộc tự quyết" để toàn dân Việt chúng tôi được tự quyết định lấy tương lai đất nước, bằng một cuộc tổng tuyển cử thực sự tự do, công bằng và chính trực dưới sự giám sát của Liên Hiệp Quốc và quốc tế.

9- Rộng mở cánh cổng tòa Đại Sứ của Hoa Kỳ tại Hà Nội và tòa Lãnh Sự của Hoa Kỳ tại Sài Gòn để đồng bào bị trị chúng tôi tại quê nhà Việt Nam, may có cơ hội được đạo đạt và bày tỏ ước vọng của mình đến các vị đại diện Tổng Thống nơi đây.

Kính thưa Tổng Thống,

Lịch sử và những biến động đang xảy ra trên thế giới đã dạy cho chúng ta rằng, bằng cách tha thứ tội ác và nhượng bộ trước những đòi hỏi của ác ma, ác quỷ, chúng ta chỉ có thể tạm thời trì hoãn chứ không thể ngăn ngừa được tai hại. Các tai hại trên thực tế đã gia tăng nhiều vì "chính sách xoa dịu" của thế giới tự do. Nhân loại đã chứng kiến kết cục bi thảm đẫm lệ: sự hoành hành tàn nhẫn, độc ác đối với những tù binh yếu đuối, những người dân vô tội bởi những tên trùm Đổ điện Cẩm Linh vào lúc đệ II thế chiến vừa chấm dứt cùng những tội ác khác do chế độ độc tài toàn trị Cộng Sản gây nên. Từ đó đến nay, không biết bao sự hành

hạ chém, giết tàn nhẫn và cực kỳ bi thảm vẫn diễn ra khắp nơi trên hoàn vũ này bởi những tên ác quỷ khủng bố và bởi ác ma độc tài Cộng Sản. Thảm kịch này vẫn đang làm hàng triệu người đau lòng, một vết nhơ trong lịch sử nhân loại ngày nay.

Học hỏi bài học lịch sử khủng khiếp này, thế hệ hiện tại chúng ta phải làm tất cả những gì có thể được để đạo nghĩa được tôn trọng và bằng mọi giá, tự do, dân chủ, nhân quyền, nhân phẩm và ấm no, hạnh phúc của người dân tại bất cứ nơi nào trên thế giới phải được bảo vệ. Do đó, ngày 20 tháng 1 vừa qua, khi tuyên bố nhận trách nhiệm lãnh đạo Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, Tổng Thống đã khẳng khái và cương quyết sẽ đẩy mạnh chính sách diệt trừ Cộng Sản và khủng bố cũng như Tổng Thống sẽ dồn mọi nỗ lực, mọi quyết tâm để phục hồi nhân phẩm, nhân quyền, tự do, dân chủ và ấm no, hạnh phúc cho các dân tộc đang bị khống chế bởi độc tài, khủng bố, và Cộng Sản.

Kính thưa Tổng Thống,

Là cái nôi của nền văn minh Tây phương, Hoa Kỳ, với các chính khách, triết gia, bác học lỗi lạc, đã thay đổi chiều hướng lịch sử thế giới và đóng góp rất nhiều vào sự an lạc và hòa bình của nhân loại.

Không khác gì những nhân vật Tây phương, Hoa Kỳ cũng chia sẻ quan điểm cao quý của Socrates, người tự coi mình không phải là dân thành Athènes, hay người Hy Lạp mà là công dân của thế giới. Ông đã vượt lên biên giới chật hẹp của một quốc gia, hy sinh hết lòng để làm dịu những nỗi thống khổ của nhân loại, nên nhân loại vĩnh viễn biết ơn Ông.

Một J. Williams Loyd của Hoa Kỳ đã sưỡi âm thầm hàng triệu chiến sỹ tranh đấu cho tự do và nhân quyền khắp nơi bằng những tư tưởng làm rung động tâm can con người: "Tình yêu nhân loại là toàn thể đạo nghĩa, là lòng bác ái, là nhân bản, là lương tâm xã hội..."

Toàn thể nhân loại sẽ mãi mãi an hưởng hòa bình, tự do và thịnh vượng, một khi tất cả chúng ta tin tưởng và hành động tương ứng với George Moore vốn đã khẳng định rằng: "Cuối cùng thì cũng chỉ là một chủng tộc, đó là nhân loại"; với H.G. Wells vốn cũng cho rằng: "Quốc tịch thực sự của chúng ta là nhân loại".

Kính thưa Tổng Thống,

Trong khi chúng mình quan điểm của Einstein về thực tại vật thể không tương hợp với vật lý lượng tử, Bell đã hùng hồn thuyết phục tính cách căn bản tương thuộc, tương liên và bất khả phân ly của toàn vũ trụ. Quan

niệm toàn cầu của tân vật lý tương hợp với đạo học Đông phương, coi vạn vật tự bản chất không là gì cả, bởi vì sự hiện hữu và bản chất bắt nguồn từ lẽ tương thuộc.

Khoa học kỹ thuật càng tiến bộ, thì càng tiến gần tới vũ trụ quan của đạo học Đông phương và nhân loại càng có hy vọng chung sống hòa hợp, hòa bình và coi toàn thể loài người là một đại gia đình không thể chia cách.

Vũ trụ quan sinh thái học, chúng ta sẵn sàng gánh vác trách nhiệm đem lại không phải riêng cho quốc gia chúng ta mà cho tất cả các quốc gia khác, tự do, hòa hợp, hòa bình và thịnh vượng. Đó là những mục tiêu cao quý nhất của nhân loại mà Tổng Thống đã cam kết theo đuổi.

Kính thưa Tổng Thống,

Hoa Kỳ, hiện là ngọn hải đăng hy vọng của nhân loại, có sức mạnh tinh thần và vật chất thay đổi chiều hướng lịch sử nhân loại, bằng cách cộng tác chặt chẽ với các lực lượng thế giới, đặt nền móng cho một thế giới tự do và thịnh vượng, để lại cho hậu thế một di sản quý giá, đó là lòng can đảm, đức vị tha, và tinh thần giác ngộ để nối tiếp sứ mệnh cao quý xây dựng một thế giới vĩnh viễn không còn lo sợ, không còn bị áp bức, hoặc bị tù đày.

Hành diện về những truyền thống từ ái, lương tâm xã hội ấy, Hoa Kỳ có quyền năng đem lại giải pháp tốt đẹp cho những vấn đề hiện nay của nhân loại. Với tâm và trí của J. Williams Loyd, chúng ta có thể tìm ra những phương thức thích hợp cho những người sợ hãi khủng bố, sợ hãi các chế độ Cộng Sản tại nơi quê hương họ, sợ hãi một chế độ mà cả thế giới từng chứng kiến những phản bội, dối trá, lọc lừa, tàn bạo, độc ác và, hai phần ba thế kỷ qua, đã tước đoạt tất cả niềm vui, đã cản trở mọi tiến bộ và, bóp nghẹt mọi sáng kiến xây dựng của mọi tầng lớp dân chúng. Đó là điều mà chúng tôi muốn nhân mạnh khi nói đến tập đoàn phản dân hại nước, phi dân tộc, phi nhân bản của CSHN, hiện đang hoành hành trên quê hương Việt Nam chúng tôi.

Kính thưa Tổng Thống,

Ngay trong lịch sử cận đại của Hiệp Chúng Quốc, Mục sư Martin Luther King Jr., người con yêu tú của đất nước Hoa Kỳ, được rất nhiều người Việt Nam chúng tôi kính phục. Ngày 23 tháng 8 năm 1963, qua bài diễn thuyết lừng danh "Tôi có một giấc mơ" trong cuộc biểu tình hòa bình tại Washington D.C, Ông đã phát biểu rằng "...Thưa các bạn, mặc dù chúng ta đang phải đương đầu với những khó khăn của hôm nay và

ngày mai, nhưng tôi vẫn có một giấc mơ. Đó là một giấc mơ bất rĩ sâu trong giấc mơ nước Mỹ. Tôi mơ rằng một ngày nào đó, quốc gia này sẽ đứng lên và thể hiện ý nghĩa đích thực của niềm tin minh. Chúng ta cho rằng chân lý này là hiển nhiên: mọi người đều được sinh ra bình đẳng...".

Hôm nay, khi giấc mơ "mọi người đều được sinh ra bình đẳng" của Mục sư Martin Luther King Jr. đã trở thành hiện thực trên tổ quốc của Ông, thì với tuyệt đại đa số người dân Việt chúng tôi, nó vẫn là một giấc mơ mà thôi. Mục tiêu dân tộc độc lập, dân quyền tự do, dân sinh hạnh phúc của toàn dân chúng tôi tưởng đã được mở ra vào ngày 02-09-1945, nhưng rồi đã bị các thế hệ nắm thực quyền đất nước là Hồ Chí Minh và tập đoàn CSHN, ngang nhiên đánh tráo thành mục tiêu "cách mạng xã hội chủ nghĩa" trong suốt 64 năm qua. Từ đó đến nay, mọi quyền tự do căn bản của con người đều bị chà đạp. Quyền tự quyết của dân tộc cũng bị thủ tiêu. Hậu quả là Việt Nam cho đến hôm nay vẫn là một trong những nước chịu những tệ nạn bị áp bức, bất công, tham nhũng, đói nghèo, gian dối và tụt hậu vào bậc nhất thế giới.

Chính vì vậy, chúng tôi cũng muốn nhắc đến một giấc mơ mà mọi người Việt chúng tôi hằng ao ước, mong đợi. Một giấc mơ được bất rĩ sâu trong lòng dân tộc Việt Nam từ bao thế hệ, đó là một nước Việt Nam tự do, dân chủ, nhân bản và giàu mạnh để cùng hòa nhịp và sánh vai được với thế giới hiện đại. Để giấc mơ ấy thành tựu, chúng tôi thiết nghĩ rằng, ngoài con đường tự do, dân chủ và đa nguyên đa đảng, nhân dân Việt Nam không có con đường nào khác.

Với tinh thần tự lực, tự cường của mình, dân tộc Việt Nam chúng tôi quyết tâm biến giấc mơ trên trở thành hiện thực trong một tương lai gần, với sự giúp đỡ nhiệt tình và ngày càng có hiệu quả của thế giới tiên bộ cũng như sự ủng hộ của nhân dân Hoa Kỳ và của chính Tổng Thống mà chúng tôi mong đợi.

Kính thưa Tổng Thống,

Tám mươi sáu (86) triệu người Việt trong nước và kể cả hơn ba (3) triệu người Việt tỵ nạn Cộng Sản tại hải ngoại, chúng tôi sẽ mãi mãi ghi ơn 58 ngàn chiến binh anh dũng Hoa Kỳ đã hy sinh cho chính nghĩa tự do của dân tộc Việt Nam chúng tôi. Những chiến sỹ anh hùng tự do này sẽ mãi mãi sống trong đáy tim của toàn thể dân tộc Việt chúng tôi. Ngôn ngữ bất lực không thể diễn đạt hết lòng tri ân sâu xa của chúng tôi đối với gia đình yêu quý của những anh hùng bất tử

này, vốn đã hy sinh thân xác để thấp sáng ngọn đuốc tự do cho dân tộc Việt Nam chúng tôi và cho dân tộc Hoa Kỳ vĩ đại. Một khi tự do và hòa bình chân chính được phục hồi tại Việt Nam, những chiến sỹ anh hùng bất tử Hoa Kỳ này sẽ được toàn dân Việt Nam chúng tôi muôn đời tôn kính và tưởng niệm.

Chúng tôi mãnh liệt tin tưởng rằng, Tổng Thống và nhân dân Hoa Kỳ sẽ nêu cao tấm gương sáng chói cho thế giới thấy rõ nỗ lực không mệt mỏi của mình để cụ thể hóa tư tưởng bất diệt của Fénelon: "Tôi yêu nước tôi hơn gia đình tôi, nhưng tôi yêu nhân loại hơn quốc gia tôi".

Trong thời đại siêu dẫn truyền thông và siêu vi kỹ thuật, nhân loại có khả năng chuyển hóa giấc mơ thiên nhiên thành sự thực, và thiên nhiên kỳ thú ba mà chúng ta đang thừa hưởng, phải là thiên nhiên kỳ của hồ tương thông cảm, của tương kính, hợp tác, hòa giải và giàu lòng bác ái, vị tha.

Kính thưa Tổng Thống,

Đây không phải là ảo tưởng. Điều cần thiết để thực hiện giấc mơ trên, không hẳn là khả năng tài chánh, kinh tế, quân sự hay chính trị. Điều cần thiết nhất là sự sáng suốt, lòng quyết tâm, một ý thức biết ơn và kính trọng mọi người chung quanh. Quan trọng nhất là tinh thần dẫn thân góp sức tranh đấu. Kho tàng quý báu nhất mà chúng ta có thể để lại cho con cháu là "tự do, hòa bình, an lạc và hạnh phúc". Kho tàng quý báu này nằm trong tâm tay của tất cả mọi người có thành tâm, thiện chí, không bị đe dọa và không bị cám dỗ mà dân tộc Hoa Kỳ và chúng tôi đây hoàn toàn kỳ vọng nơi Tổng Thống.

Kính thưa Tổng Thống,

Với sự lãnh đạo tài ba, đức độ, cương quyết, đầy dũng cảm và tràn đầy nghị lực của Tổng Thống, chúng tôi tin tưởng mãnh liệt rằng Tổng Thống sẽ anh dũng hoàn tất sứ mạng lịch sử thiêng liêng của mình, sứ mạng sẽ chấm dứt tình trạng thống khổ của các dân tộc đang bị bạo hành bởi khủng bố, bởi các thế lực độc tài và bởi các cơ chế chuyên chính Cộng Sản trên thế giới nói chung; và của dân tộc Việt Nam chúng tôi nói riêng, đang ngày đêm quần quai trong đau thương, trong tủi hờn bởi tập đoàn thống trị CSHN hiện nay.

Trân trọng,

(chúng tôi xin chỉ ghi lại tên)

Ht Thích Thanh Đàm; Lm Tổng Thiện Liên; Lm Nguyễn Thanh; Lm Đinh Xuân Long; Lm Đinh Xuân Minh; Ô. Nguyễn Tấn Đức; Tt Thích Quảng Hiền; Hiền tài Nguyễn Thanh Liêm;

Giáo sỹ Lê Trịnh; Ms Nguyễn Công Huân; Cựu Ch. tướng Lý Tông Bá; Cựu Phan Vỹ; Cựu Đ. tá Trương Như Phụng; Cựu Thẩm phán Phạm Đình Hưng; Ô. Phan Vĩnh Đức; Gs Vũ Thành Hoan; Gs Hồ Nam Trân; Gs Lê Mộng Nguyên; Nhà thơ Nguyễn Chí Thiện; Gs Bùi Bách Diệp; Ks Dương Văn Lợi; Ô. Nguyễn Cao Đường; Nv Chu Chi Nam; Bs Bùi Hoàn; Nhà thơ Võ Văn Viên; Cựu Nguyễn Rô; Gs Trần Trọng Đạt; Cựu Dân biểu Bùi Văn Nhân; Cựu Đb Phạm Ngọc Hợp; Cựu Đb Lý Hiền Tài; Bs Nguyễn Xuân Dũng; Cựu Tr. tá Nguyễn Văn Được; Bà Đồng Thanh; Cựu Tr. tá Trần Quán Niệm; Ls Ng. Thanh Phong; Ô. Trần Ngọc Bình; Ô. Cao Xuân Khai; Ô. Cao Hữu Thiên; Ns Hồ Văn Sinh; Ns Nguyễn Ngọc Chinh; ông Trần Văn Trung; Ks Trần Văn Nam; Ds Trần Quang Tuấn; Võ sư Lê Văn Trí; Ô. Phan Hiến; Ô. Thái Quang Ty; Ô. Lại Tư Mỹ; Th. tá Lê Văn Sanh; Ds Ng. Đức Nhiệm; Ô. Peter Nguyễn; Ô. Davis Vũ; Ô. Nguyễn Thanh Minh; Ô. Phan Siêu; Cựu Thẩm phán Trần Đức Lai; Ô. Trần Tĩnh Lê; Ô. Trần Minh Chiếu; Ô. Lê Minh Triết; Bà Lê Thanh Kham; Ô. Nguyễn Duy Phương; Ô. Cao Tấn Hưng; Ô. Lý Minh Thuận; Ô. Nguyễn Văn Tuấn; Ô. Lê Văn Hiệp; Ô. Lưu Văn Nghĩa; Ô. Raymond Deprez; Ks Tạ Văn Khánh; Ks Nguyễn Văn Ích; Ô. Vũ Thanh Bình; Ô. Lê Anh Dũng; Ô. Đoàn Quang Thủy; Ô. Trần Văn Sơn; Ô. Trần Phi; Ô. Vũ Mạnh Hùng; Bà Nguyễn Quỳnh Hoa; Gs Lai Thế Hùng.◆◆◆◆◆

hàng chục ngàn người Việt Nam trong và ngoài nước, nhằm mục tiêu giành lại các quyền tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam bằng con đường hòa bình bất bạo động. Những quyền thiêng liêng này đã bị các thế lực lãnh đạo trong đảng cộng sản Việt Nam ngang nhiên tước đoạt của dân tộc trong suốt hơn 63 năm qua (2/9/1945 – tháng 2/2009).

Trong năm 2008 vừa qua, tình hình quốc tế đã trải qua rất nhiều biến động, có ảnh hưởng lớn đến tất cả các mặt kinh tế, chính trị, xã hội, an ninh, quốc phòng... của VN.

1) Về kinh tế:

+ Lạm phát gia tăng, sản xuất và dịch vụ đi xuống, đời sống của tuyệt đại đa số người dân Việt Nam gặp khó khăn chồng chất. Nhiều người lao động bị mất việc làm và không còn thu nhập. Việt Nam lại chẳng có hệ thống an sinh xã hội để bảo đảm mức sống tối thiểu cho người thất nghiệp, cho những kẻ nghèo không nơi nương tựa. Họ đã và đang bị bản cứng hóa một cách thê thảm.

+ Tình trạng khốn khổ này không những xảy ra với dân thường mà còn với cả những người ngay chính, không chịu làm trái lương tâm trong hệ thống công quyền, kể cả trong lực lượng công an và quân đội. Tất cả họ - vốn chiếm đa số trong xã hội - đều thuộc tầng lớp bị trị mà quyền lợi đã và đang bị một thiểu số thống trị trong bộ máy cầm quyền ở Việt Nam hôm nay tham muốn nuốt trọn.

+ Những giải pháp chống lạm phát, chống suy thoái kinh tế do nhà

KHỐI 8406 TUYÊN BỐ 9 ĐIỂM

về tình hình Việt Nam hiện nay

.....Việt Nam 12-02-2009.....

Kính gửi: Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.

Đồng kính gửi: Cộng đồng thế giới dân chủ.

Sau khi bản Tuyên ngôn tự do dân chủ cho Việt Nam được công bố trên toàn thế giới vào ngày 8-4-2006, Khối 8406 (tên gọi theo ngày này) đã được thành lập như một tổ chức quần chúng đấu tranh gồm

cầm quyền cộng sản Việt Nam (NCQ CSVN) đưa ra, tuy bước đầu đạt được vài kết quả nhất định. Thế nhưng xét về thực chất, đó chỉ là những kết quả nửa vời, thiếu căn bản, không giải quyết được tận gốc vấn đề. Các tệ trạng nhất định sẽ bùng phát trở lại ngay trong năm 2009 này. Bởi vì, nguyên nhân sâu xa

của chúng là thể chế chính trị độc tài toàn trị vốn vẫn còn y nguyên.

+ Cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới trong năm 2008 vừa qua cũng đã tác động xấu đến Việt Nam. Tuy nhiên, phải khẳng định rằng: sự yếu kém toàn diện của bản thân nền kinh tế Việt Nam mới là nguyên nhân chính và đã tiềm ẩn trước khi khủng hoảng kinh tế thế giới xảy ra, bởi lẽ đó là sự pha trộn kỳ quặc giữa tính chất thị trường cạnh tranh với tính chất "xã hội chủ nghĩa".

2) Về chính trị:

+ Thế kỷ 21 đã bắt đầu được hơn 8 năm với sự nở rộ của nền dân chủ trên toàn thế giới, nhưng dân tộc Việt Nam vẫn còn phải chịu ách áp bức, bóc lột của một thể chế chính trị độc tài toàn trị, phi nhân bản, phản dân tộc và đi ngược lại các quy luật khách quan. Suốt hơn 63 năm qua, chế độ này luôn tập trung quyền lực vào tay một thiểu số lãnh đạo chính trị bất lương trong đảng cộng sản Việt Nam. Điều này đã triệt tiêu mọi khả năng cống hiến cho quốc gia dân tộc của rất nhiều con dân ưu tú, của những lực lượng chính trị tốt hảo, trong từng giai đoạn xây dựng và phát triển của đất nước. Chế độ này vẫn đang tiếp tục thực thi một chính sách khủng bố khốc liệt nhằm trói tay, bịt miệng tất cả những người Việt Nam yêu nước dám đứng cầm đứng lên đấu tranh giành lại các quyền tự do dân chủ. Nó không hề lấy sự ủng hộ của lòng dân để xây dựng và phát triển đất nước mà lại lấy **bạo lực và lừa bịp** làm phương tiện để tồn tại. Những biểu hiện ra bên ngoài của nó là nạn tham nhũng, lãng phí và hủy hoại môi trường rộng khắp; là cảnh áp bức, bắt công, đói nghèo và tụt hậu đầy dẫy; là thói mua quan, bán chức nhan nhản, là sự giảm thiểu đạo đức xã hội và gia tăng đủ loại tội ác; là sự xâm phạm ngày càng nghiêm trọng đến an ninh cá nhân và xã hội, đến an ninh dân tộc và quốc gia (biên giới đất và biên giới biển).

Tóm lại, những hệ quả xấu xa và nguy hiểm của chế độ này chẳng những là sự tụt hậu về kinh tế mà còn là sự suy đồi về tất cả các mặt của đời sống đất nước như: đạo đức, giáo dục, y tế, văn hoá, xã hội, an ninh, quốc phòng, ngoại giao, v.v... Tất cả đang đẩy dân tộc ta vốn có nền văn hiến hàng ngàn năm vào sự suy vong khó tránh khỏi. Điều này thật dễ hiểu, khi mà tập đoàn cầm quyền luôn đặt quyền lợi của họ lên trên quyền lợi của quốc gia, dân tộc. Tập đoàn ấy, với Điều 4 của Hiến pháp hiện hành, đã tự quy định cho họ được độc quyền lãnh đạo đất

nước vô thời hạn và không hề bị một cơ chế kiểm soát và giám sát nào. Vì vậy họ đã và đang ngày càng tác oai tác quái, đè đầu cưỡi cổ dân tộc. Điều này giải thích vì sao ông Nguyễn Minh Triết, chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam hiện nay, từng phát biểu vào ngày 27-8-2007 rằng: "*Dù ai có nói ngả nói nghiêng, dù ai có muốn bỏ điều 4 Hiến pháp thì cũng không có chuyện đó được. Bỏ cái đó đồng nghĩa với chúng ta tuyên bố chúng ta tự sát...*". Hậu quả là: **Trong xã hội Việt Nam nhiều nhượng và suy đồi hôm nay, những cái cần mất thì lại còn (do đã tâm muốn duy trì) và những cái cần còn thì lại mất (do đã tâm muốn loại bỏ) của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam!**

• Trước tình hình trên, Khối 8406 chúng tôi kêu gọi mọi người Việt Nam còn yêu nước thương nòi, không phân biệt già trẻ trai gái, không phân biệt tôn giáo, sắc tộc, hoàn cảnh xuất thân, giai tầng xã hội, địa điểm sinh sống, v.v... hãy cùng đoàn kết đứng lên đấu tranh để thay thế triệt để chế độ độc đảng, độc tài và phản dân tộc này bằng một chế độ dân chủ, đa nguyên đa đảng và pháp trị tiến bộ trong tương lai, bằng những việc làm cụ thể sau đây:

1) **Tiếp tục vạch trần sự thối nát, mục ruỗng toàn diện của chế độ độc tài toàn trị hiện nay; vạch trần sự lũng đoạn bất lương của một thiểu số cầm quyền**, đặc biệt là của 15 ủy viên Bộ chính trị Đảng cộng sản Việt Nam đương chức, đang hàng ngày hàng giờ tàn phá đất nước, dân tộc này!

2) **Ủng hộ sáng kiến mở chiến dịch khiếu kiện trước Liên Hiệp Quốc về những vi phạm nhân quyền của NCQ CSVN**. Đòi họ phải cho đăng tải trên các phương tiện thông tin đại chúng ở Việt Nam 3 văn kiện quan trọng (xin xem phần phụ lục). Đó là:

+ Tuyên ngôn toàn thế giới về nhân quyền của Liên hiệp quốc (1948).

+ Công ước quốc tế về những quyền dân sự và chính trị (1966).

+ Công ước quốc tế về những quyền kinh tế, xã hội và văn hóa (1966).

Nội dung của 3 văn kiện đó chứa đựng những quyền tự do căn bản, mà mọi người trên khắp thế giới đều được hưởng. Nhà nước CHXHCNVN đã ký tất cả 3 văn kiện này vào năm 1982 để lừa mị thế giới tiến bộ, nhưng họ lại luôn cố tình vi phạm chúng ở Việt Nam. Thậm chí tuyệt đại đa số người dân trong nước cũng không hề biết là có chúng. Do đó, trên tinh thần tích cực và chủ động, Khối

8406 kêu gọi các thành viên của mình và mọi người Việt Nam yêu nước ở khắp nơi, bằng tất cả khả năng của mình, hãy chuyển tải được càng nhiều càng tốt 3 văn kiện trên đến với người dân Việt Nam trong nước (thành thị, nông thôn, trung du, sơn cước lẫn đồng bằng). Cần coi đây là một chiến dịch trọng điểm của năm 2009, gắn chặt nó với sự nghiệp đấu tranh chính nghĩa nhằm giành lại tự do dân chủ cho Dân tộc!

3) **Lên án các cuộc đàn áp, theo dõi, bắt bớ, đánh đập, khám nhà, gọi thăm vấn, tịch thu tài sản, đuổi việc, xử phạt hành chính, giam tù,... của NCQ CSVN đối với những tiếng nói đấu tranh cho các quyền tự do dân chủ**. Đòi họ phải thả các tù nhân chính trị, tù nhân tôn giáo; phải để cho những người đấu tranh dân chủ tự do gặp gỡ, hội họp với nhau và với các nhà hoạt động nhân quyền, lãnh đạo chính trị trên thế giới. Tiếp tục khẳng định và chủ động thực thi các quyền tự do căn bản của con người như: tự do tôn giáo tín ngưỡng, thông tin ngôn luận, lập hội lập đảng, biểu tình để đòi các quyền dân sinh, dân chủ, đòi quyền tự quyết cho dân tộc,...

4) **Lên án các cuộc đàn áp của NCQ CSVN đối với các cá nhân và tập thể dân sự lấn tôn giáo đấu tranh đòi lại đất đai bị NCQ CSVN cướp đoạt trên khắp đất nước**. Ca ngợi sự ủng hộ của quốc tế đối với cuộc đấu tranh này. Đồng thời, chủ động xây dựng một bản dự thảo Hiến pháp đa đảng, trong đó quyền tư hữu tài sản của công dân, đặc biệt quyền tư hữu về đất đai được tôn trọng và chế độ hộ khẩu bị dứt khoát bãi bỏ.

5) **Lên án công hàm bán nước do ông Phạm Văn Đồng ký ngày 14 tháng 9 năm 1958 và 2 Hiệp định ký trong 2 năm 1999 - 2000 giữa Việt Nam và Trung Quốc (về đất và biển)**. Đòi NCQ CSVN phải đăng tải trên các phương tiện thông tin đại chúng 3 văn kiện này cùng những bản đồ và biên bản về các cột mốc biên giới hiện nay song song với Hiệp ước Thiên Tân Pháp - Thanh ký vào năm 1885, để nhân dân Việt Nam có cơ sở so sánh, xem dân tộc đã bị thiệt hại như thế nào. Đòi NCQ CSVN phải cảnh giác và phải chịu trách nhiệm trước dân tộc và lịch sử về các âm mưu xâm nhập gặm nhấm, cắn dân cài người của nhà cầm quyền cộng sản Trung Quốc ở các tỉnh biên giới phía Bắc, ở vùng Tây Nguyên và ở bất cứ vùng đất, vùng trời và vùng biển nào của Tổ quốc Việt Nam!

6) **Tranh thủ sự ủng hộ và giúp đỡ về mọi mặt của thế giới dân**

PHÒNG THÔNG TIN PHẬT GIÁO QUỐC TẾ THÔNG CÁO BÁO CHÍ

Tổng kết hoạt động năm 2008 của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất trong nước

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ Paris 22-01-2009 ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

(Tiếp theo và hết)

Hoạt động của Tổng vụ Thanh niên và Gia Đình Phật tử Vụ

Nhận định chung là tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam (GDPTVN) đang có hai thuận lợi lớn. Một là được thừa hưởng sự quan tâm trực tiếp của Hội Đồng Lương Viện, Chư Tôn Cổ Vãn Giáo Hạnh và Ban Đại Diện Giáo Hội tại các địa phương. Thuận lợi thứ hai là hàng ngũ Huynh trưởng Gia Đình Phật Tử dần dần được trong sạch hóa, nên trên dưới một lòng, quyết tâm bảo vệ Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống nhất, Tổ quốc Việt Nam và Dân tộc Việt Nam theo đúng đường hướng Hội Đồng Lương Viện đề ra, và quyết tâm tranh đấu phục hoạt GHPGVNTN.

Về phía nhà cầm quyền Cộng sản, sau các đợt khủng bố, đàn áp cá nhân Huynh trưởng GDPTVN bắt thành, Nhà nước chuyển hướng tấn công vào cha mẹ, vợ con và nhất là công việc làm ăn sinh sống, học hành thi cử của con cái. Đòn thâm độc dùng người thân đánh người thân này đã gây khủng hoảng cho nhiều gia đình anh chị em Huynh trưởng, đến nay vẫn chưa được khắc phục hoàn toàn.

Anh chị em vẫn thường xuyên bị đe dọa, khủng bố, bị áp lực từ bỏ GHPGVNTN, mà 2 Huynh trưởng Lưu Năm và Nguyễn Thị Chi thuộc Ban Hướng Dẫn Quảng Nam-Đà Nẵng trong tháng 10 vừa qua là một điển hình. Song song với việc triệt tiêu tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam Truyền Thống, Nhà nước công khai yểm trợ cho tổ chức Gia Đình Phật tử của 2 anh Nguyễn Châu và Nguyễn Sỹ Thiệu phát triển, đồng thời dọa dẫm, rì tai để lôi kéo các huynh trưởng về với tổ chức Nhà

nước chống phá GHPGVNTN, gây phân hóa trong hàng ngũ Gia Đình Phật tử Truyền thống.

Trong nội bộ Phật giáo, thì một số Tăng ni dung dưỡng, bảo bọc cho tổ chức theo Nhà nước của anh Nguyễn Châu và Nguyễn Sỹ Thiệu, tạo cơ sở cho các tổ chức này chống phá GHPGVNTN. Cụ thể là việc Hòa thượng Thích Đức Chơn thành lập Hội Đồng Cổ Vãn Giáo Hạnh GDPTVN tại chùa Già Lam ở Saigon, và Thượng tọa Thích Thái Hòa cùng một số Tăng Ni Cổ Vãn cho tổ chức của anh Nguyễn Sỹ Thiệu tại Huế.

Một số tỉnh do chưa có Ban Đại Diện GHPGVNTN nên Gia Đình Phật tử chưa có nơi nương tựa như ở Đắc Lắc, Bình Phước. Nên các nơi này mọi sinh hoạt phải liên hệ với Tổng Vụ Thanh Niên và Gia Đình Phật tử Vụ. Trái lại, tại một số tỉnh tuy có Ban Đại Diện nhưng lâm hoàn cảnh nghiệt ngã vì bị khủng bố nên Gia Đình Phật tử cũng chịu chung số phận.

Tuy gặp bao chương duyên như thế, Gia Đình Phật tử Việt Nam cũng đã hoàn thành những sinh hoạt cụ thể. Thường Vụ Ban Hướng Dẫn Trung ương vẫn sinh hoạt đều đặn mỗi tuần một kỳ với Tổng Vụ Thanh Niên tại Văn phòng chùa Giác Minh để phổ cập tin tức, liên hệ với các Ban Hướng Dẫn các tỉnh giải quyết những công việc cần thiết. Duy trì 11 Ban Hướng Dẫn tại các tỉnh thành và Đại Diện Ban Hướng Dẫn Trung ương tại 5 Miền giáo hội.

Tổ chức 3 lần Lễ Thọ cấp cho Huynh trưởng Gia Đình Phật tử phía Nam tại Chùa Giác Hoa, Saigon, do đích thân Hòa thượng Viện Trưởng chứng Minh, tại chùa Giác Minh, Đà Nẵng, cho các

chủ. Đề nghị họ hợp tác trong các lĩnh vực kinh tế, chính trị, ngoại giao, quân sự, an ninh, văn hóa, giáo dục v.v... với Việt Nam song song với việc yêu cầu và áp lực NCQ CSVN phải tôn trọng các quyền tự do cơ bản của người dân.

7) Lên án cuộc thăm sát Thiên An Môn năm 1989 và những cuộc đàn áp gần đây của nhà cầm quyền Bắc Kinh đối với phong trào dân chủ và dân sinh ở Trung Quốc. Ủng hộ bản Hiến chương 08 (Linh bát Hiến Chương) của các nhà dân chủ nước này được công bố vào ngày 10-12-2008). Đồng thời, kêu gọi sự liên minh, liên kết của các lực lượng đấu tranh dân chủ trong lòng các chế độ độc tài còn sót lại trên thế giới như: Trung Quốc, Việt Nam, Cu Ba, Bắc Hàn.

8) Xây dựng và tăng cường sự đoàn kết đích thực trong nội bộ phong trào dân chủ, với nguyên tắc hợp nhất trong đa diện (nghĩa là chung mục tiêu xóa bỏ chế độ độc tài, xây dựng tự do dân chủ với những phương cách khác biệt). Đồng thời, đấu tranh mạnh mẽ và sáng suốt với âm mưu lũng đoạn thao túng, chia rẽ phá hoại của bộ máy công an cộng sản giữa lòng phong trào dân chủ.

9) Mời gọi Đồng bào Việt Nam ở ngoài nước khi có điều kiện hãy về sát cánh với đồng bào trong nước để cùng đấu tranh cho dân chủ. Xin Đồng bào đừng để mình bị Nghị quyết 36 của bộ chính trị đảng CSVN lừa gạt.

Việt Nam ngày 12-02-2009.

Ban điều hành lâm thời Khối 8406.

- 1) Ks Đỗ Nam Hải, Sài Gòn
- 2) Tr.t Trần Anh Kim, Thái Bình.
- 3) Lm Phan Văn Lợi, Huế
- 4) Gs Nguyễn Chính Kết (đang vận động dân chủ tại hải ngoại) (trong sự hiệp thông của linh mục Nguyễn Văn Lý, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa và nhiều chiến sĩ dân chủ khác, hiện còn đang bị giam cầm trong lao tù cộng sản.)

**Đấu tranh hoà
bình, bất bạo động.
Vạch trần mặt thật
Hồ Chí Minh.
Giải thể chế độ
Cộng sản độc tài.**

Huynh trưởng Quảng Nam-Đà Nẵng, do Thượng tọa Tổng Vụ Trưởng Tổng vụ Thanh niên chứng Minh, và tại chùa Phước Thành, Huế, cho các Huynh trưởng Thừa Thiên và Quảng Trị dưới sự chứng Minh của Hòa thượng Chánh Thư Ký Viện Tăng thống kiêm Chánh Đại Diện Thừa thiên-Huế, Thích Thiện Hạnh.

Một Hội nghị Huynh trưởng thu hẹp tổ chức tại Chùa Giác Hoa, Saigon, để giải quyết các công việc trên toàn quốc, đồng thời tu chính Nội Qui Gia Đình Phật tử Việt Nam (GDPTVN) và Qui Chế Huynh trưởng GDPTVN. Hội nghị được Hòa thượng Viện Trưởng Viện Hóa Đạo chứng minh và ban Đạo Từ.

Khai mạc và Tổng kết các Trại Huấn luyện Huynh trưởng Cấp II Huyền Trang do Ban Hướng Dẫn Quảng Nam-Đà Nẵng và Ban Hướng Dẫn Thừa Thiên tổ chức.

Liên hệ chặt chẽ với Tân Ban Hướng Dẫn GDPTVN tại Hoa Kỳ để có những sinh hoạt cơ bản theo tinh thần Hiến Chương GHPGVNTN và Nội Qui GDPTVN để hướng đến sự sinh hoạt thống nhất giữa Quốc nội và các Châu lục.

Dù gặp rất nhiều khó khăn, nhưng các Ban Hướng Dẫn tỉnh cũng như tại các quận huyện ở hai tỉnh Thừa thiên-Huế và Quảng Nam-Đà Nẵng tương đối ổn định và sinh hoạt nề nếp. Các Ban Hướng Dẫn khác như Quảng Trị, Quảng Đức, đang phát huy sinh hoạt dưới sự bảo bọc của Ban Đại Diện GHPGVNTN địa phương. Các Ban Hướng Dẫn Phú Yên, Khánh Hòa, Đồng Nai, Lâm Đồng, v.v... đang tùy thuộc vào sinh hoạt các ban Đại Diện Tỉnh Giáo Hội. Riêng Ban Hướng Dẫn Đắc Lắc sinh hoạt trực tiếp với Tổng Vụ Thanh niên và GDPT Vụ, đã tham dự thọ cấp, và gọi Huynh trưởng đi huấn luyện tại các tỉnh bạn để tăng cường nhân sự.

Tại các tỉnh Thừa Thiên-Huế, Quảng Nam-Đà Nẵng, Quảng Đức việc tu học, huấn luyện được thực hiện với quyết tâm của Anh Chị Em Huynh trưởng. Đặc biệt là khóa Huấn Luyện Huynh trưởng Huyền Trang của Quảng Nam - Đà Nẵng với 43 Huynh trưởng tham dự và bê

giảng ngày lễ Thành Đạo vừa qua. Đồng thời khóa huấn luyện Huyền Trang 2008 do Ban Hướng Dẫn Thừa Thiên tổ chức tại chùa Long Quang có 47 Huynh trưởng trại sinh, trong đó có 3 trại sinh thuộc GDPT Quảng Trị và 2 trại sinh thuộc GDPT Đắc Lắc.

Các sinh hoạt truyền thống tại các địa phương, thì GDPT đã góp phần vào việc thực hiện các buổi Lễ Truyền Thống như Phật Đản, Vu Lan, Thành Đạo, v.v... Đặc biệt năm nay, GDPT Thừa Thiên đã hiệp lực thực hiện Lễ đài Phật Đản ở Tổ đình Quốc Ân, Huế, với sự tham gia của 1000 huynh trưởng và đoàn viên GDPT, hoặc dâng hoa cúng dường ngày Tự Tứ của Chư Tăng và phát quà Vu Lan cho các em Oanh Vũ có gia cảnh khó khăn.

Riêng tại Quảng Nam-Đà Nẵng, Lễ Vu Lan bị công an phong tỏa chùa Giác Minh, cấm tất cả Phật Tử đến dự lễ, nội bắt xuất, ngoại bắt nhập. Nhưng anh chị em Huynh trưởng đã tìm cách vào Chùa cùng với Thượng tọa Chánh Đại diện cử hành cho bằng được ngày Hiếu Hạnh của Phật Tử Việt Nam. Tại Thừa Thiên Huế năm nay Ban Hướng Dẫn đã tổ chức được ngày Hạnh (Lễ vía Đức Quán Thế Âm 19-6 âm) với 600 Nữ Huynh trưởng và đoàn sinh Thiếu nữ tham dự tại Chùa Huyền Không Sơn Thượng. Đây là nỗ lực tạo niềm tin cho GDPT sau những xáo trộn vừa qua.

Gia Đình Phật Tử Thừa Thiên-Huế, Quảng Nam-Đà Nẵng và Quảng Trị đã hiệp lực cùng các Ban Đại Diện địa phương tổ chức trang trọng Lễ Cầu Nguyên Rằm Tháng Giêng cho Quốc Thái Dân An, Siêu Thoát cho những người đã chết trong các cuộc chiến, nhất là biển cố Mậu Thân và cho sự vẹn toàn Lãnh thổ, Lãnh hải.

Vào dịp Tang lễ Đức Cố Đệ Tứ Tăng Thống Thích Huyền Quang, trước sự xuyên tạc và tìm cách ngăn chặn của nhà cầm quyền cộng sản, anh chị em Huynh trưởng GDPT vẫn quyết tâm đến Nguyên Thiều phục vụ Tang Lễ Ngài. Mỗi ngày tại Tu viện Nguyên Thiều có 40 Huynh trưởng được Hội Đồng Lương Viện giao phó túc trực tại

Linh Đường, bảo vệ Hội đồng Lương Viện, và giữ trật tự tổng quát tại tang lễ. Ngày nhập tháp hơn 200 Huynh trưởng tham dự và nhận trọng trách giữ an ninh, trật tự trên đường di chuyển Kim quang, ngăn không cho các phần tử gây rối lên khu vực Bảo tháp.

Trên phương diện xã hội, GDPT nhận trọng trách điều phối “**Quý Xóa Đói Giảm Nghèo**” theo đề án của Hòa thượng Thích Quảng Độ. Quý này cho người nghèo vay vốn làm ăn, không lấy lãi. Ban Hướng Dẫn GDPT các địa phương đã cùng Ban Đại Diện GHPGVNTN tại các tỉnh điều phối cho các đối tượng vay không lãi, đến nay đã tròn 1 năm. Theo huấn thị của Hòa Thượng Viện Trưởng cho gia hạn hoàn trả thêm một năm nữa (tức là đến tháng 12-2009).

Phúc trình Quý 4 của Tổng vụ Từ thiện Xã hội, Viện Hóa Đạo

Hòa thượng Thích Không Tánh, Tổng vụ trưởng Tổng vụ Từ thiện Xã hội, cho biết quý 4, Tổng vụ đã cứu trợ cho những nhà dân chủ, tu sĩ bị đàn áp, cùng cứu trợ cho Dân Oan người Chăm ở Phan Rang, người Việt ở miền Bắc và Dân Oan tại các tỉnh An Giang, Tiền Giang, Bình Thuận, Long An, Sóc Trăng, Bến Tre, tất cả là :

- Tháng 10 : Tám mươi lăm triệu tám trăm năm mươi nghìn đồng (85.850.000\$VN);

- Tháng 11 : Chín mươi tám triệu một trăm nghìn đồng (98.100.000\$VN);

- Tháng 12 : Một trăm bảy triệu hai trăm hai mươi lăm nghìn đồng (107.225.000\$VN).

Tổng cộng cứu trợ quý 4 là Hai trăm chín mươi một triệu một trăm bảy mươi lăm nghìn đồng (291.175.000\$VN).

Việc cứu trợ Dân Oan trong bốn quý năm 2008 là Một tỉ hai trăm bảy mươi lăm triệu bảy mươi lăm nghìn đồng (1.275.075.000\$VN).

Cứu trợ đồng bào nghèo trong năm 2008 : Chín mươi hai triệu năm trăm nghìn đồng (92.500.000\$VN). Nhân Lễ Phật Đản, cứu trợ bệnh nhân Ung Bướu, Bệnh viện Nhi Đồng trong năm 2008, là : Một trăm

năm mươi triệu đồng (150.000.000\$VN). Nhân dịp Lễ Vu Lan, cứu trợ đồng bào Sắc tộc nghèo Cao Nguyên trong năm 2008, là Một trăm mười bốn triệu bốn trăm mười nghìn đồng (114.410.000\$VN).

Tổng cộng ba nỗ cứu trợ từ thiện trên đây, là Ba trăm năm mươi sáu triệu chín trăm mười nghìn đồng (356.910.000\$VN).

Theo Thượng Tọa Tổng Thủ quỹ Viện Hóa Đạo cho biết, thì quỹ Từ thiện Xã hội hiện còn : Năm trăm Gia kim (500\$CAD) và Một nghìn năm trăm chín mươi tám Mỹ kim và 4 xu (1,598.04 USD).

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế làm tổng kết hoạt động năm 2008 của GHPGVNTN trong nước dựa vào các bản Phúc trình của các vị Chánh Đại diện GHPGVNTN tại các tỉnh : Quảng Trị, Đại đức **Thích Từ Giáo** ; Thừa thiên-Huế, Thượng tọa **Thích Chí Thắng**, thừa ủy nhiệm Hòa thượng Chánh Đại diện ; Quảng Nam-Đà Nẵng, **Thượng tọa Thích Thanh Quang** ; Bình Định, Hòa thượng **Thích Tâm Liên** ; Phú Yên, Đại đức **Thích Giác Hiếu** ; Lâm Đồng, Thượng tọa **Thích Như Tấn** ; Đồng Nai, Hòa thượng **Thích Nhật Ban** ; Bà Rịa-Vũng Tàu, Hòa thượng **Thích Trùng Thế** ; Tiền Giang, Thượng tọa **Thích Minh Nguyệt** ; Tổng vụ trưởng Tổng vụ Thanh Niên, Thượng tọa **Thích Thanh Quang** ; Tổng thư ký Gia Đình Phật tử Vụ, Tâm Hoàn **Đoàn Thanh Thông** ; Trưởng ban Hướng dẫn Gia Đình Phật tử Thừa thiên-Huế, Nguyên Quang **Nguyễn Tất Trục** ; và Tổng vụ trưởng Tổng vụ Từ thiện Xã hội, Hòa thượng **Thích Không Tánh**.

Đừng nghe những gì Cộng sản nói! Hãy nhìn những gì Cộng sản làm! Sông có thể cạn, núi có thể mòn, nhưng chân lý ấy không bao giờ thay đổi !!!

ĐƠN KHÁNG ÁN của Giáo dân Thái Hà không được cứu xét

.....*Trà Mi* * RFA 11-02-2009.....

Ngày sau phiên sơ thẩm ngày 8-12-2008 xử các giáo dân Thái Hà với các bản án treo về tội phá hoại tài sản tại khu đất tranh chấp ở khu linh địa Đức Bà, cả 8 đương sự liên can đồng loạt kháng án và làm đơn kiện truyền thông nhà nước thông tin sai sự thật.

Nộp đơn kháng án lên Tòa phúc thẩm, 2 tháng vẫn chưa trả lời

Hơn hai tháng chờ đợi, diễn tiến vụ việc đến nay ra sao? Họ đã nhận được phản hồi gì từ phía những người hữu trách?

Sau hơn hai tháng nộp đơn kháng án lên tòa phúc thẩm, các giáo dân liên quan vẫn chưa nhận được câu trả lời dứt khoát nào từ phía chính quyền cho biết liệu phiên phúc thẩm có được diễn ra hay không, nếu có thì ngày giờ, địa điểm như thế nào

Sau hơn hai tháng nộp đơn kháng án lên tòa phúc thẩm, các giáo dân liên quan vẫn chưa nhận được câu trả lời dứt khoát nào từ phía chính quyền cho biết liệu phiên phúc thẩm có được diễn ra hay không, nếu có thì ngày giờ, địa điểm như thế nào, và cần phải chờ đợi thêm bao lâu nữa.

Bà Nguyễn Thị Việt, một trong tám đương sự liên quan tiếp chuyện với chúng tôi tối ngày 10/2/09 cho biết: *"Về phiên tòa phúc thẩm chúng tôi chưa được tin gì. Chúng tôi chưa được có giấy gọi hay gì cả. Ngày 12/2 này luật sư của chúng tôi sẽ được mời lên làm việc."*

Giáo dân Nguyễn Thị Hợi xác định: *"Chúng tôi chưa nhận được cáo trạng. Chúng tôi vẫn tiếp tục cầu nguyện để đòi lại công lý và sự thật."*

3 luật sư chuẩn bị cãi cho giáo dân Thái Hà

Luật sư Luật, người tham gia bảo vệ cho các giáo dân trong phiên sơ thẩm hai tháng trước cho biết ông sẽ tiếp tục sát cánh với những người đi tìm công lý trong phiên phúc thẩm sắp tới. Lần này, đáp ứng lời kêu gọi của ông, sẽ có 2 đồng sự khác cùng tham gia. Khi được hỏi thông tin mới nhất về phiên xử phúc thẩm theo chỗ ông ghi nhận được, luật sư Luật trả lời: *"Họ vẫn chưa có thông báo chính thức về thời điểm xử. Ngày mai tôi đi Hà Nội để nhận thông báo chính thức về thời điểm mà tòa án phúc thẩm Hà*

Nội sẽ xử các giáo dân. Về địa điểm thì họ sẽ xử ở Hà Đông, trụ sở 2 của tòa án thành phố, cách nhà thờ Thái Hà chừng 10 cây số."

Song, các đương sự bị án treo kháng cáo lên tòa phúc thẩm không phải là điều đặc biệt khiến những người ủng hộ công lý hết sức quan tâm đến vụ này.

Điểm nhấn chính là việc các giáo dân đâm đơn kiện báo đài trong nước xuyên tạc sự thật khi đưa tin về phiên sơ thẩm hôm 8/12 vừa qua, đồng thời yêu cầu hai đơn vị trực tiếp liên quan là báo Hà Nội Mới và kênh VTV1 của đài truyền hình Việt Nam phải công khai đính chính những thông tin sai lệch.

Đây là một hành động hiếm thấy tại Việt Nam, nơi các phương tiện truyền thông đều thuộc nhà nước chủ quan, nên việc kiện tụng các cơ quan này được ví von là hành động vô vọng kiểu như "con kiến đi kiện củ khoai".

Điều đáng chú ý khác là chính hai đơn vị báo Hà Nội Mới và kênh VTV1 đã được chính phủ khen thưởng trong việc đưa tin về vụ căng thẳng đất đai tại giáo xứ Thái Hà. Diễn tiến vụ kiện tụng này đến nay ra sao?

Bà Nguyễn Thị Việt, người đứng đơn kiện cùng với bà Ngô Thị Dung bày tỏ: *"Hiện nay chúng tôi còn đang trên đường lên báo Hà Nội Mới với đài truyền hình Việt Nam VTV1 yêu cầu họ đính chính thông tin đưa ra rằng chúng tôi tại tòa "cúi đầu nhận tội". Nhưng chúng tôi đâu có tội đâu mà nhận."*

Các phương tiện truyền thông đều thuộc nhà nước chủ quan, nên việc kiện tụng các cơ quan này được ví von là hành động vô vọng kiểu như "con kiến đi kiện củ khoai".

Chúng tôi nộp đơn lên Hà Nội Mới với đài truyền hình không thấy người ta hồi âm, nên chúng tôi mới lên tòa án quận Ba Đình với quận Hoàn Kiếm để kiện ra tòa. Tòa quận Hoàn Kiếm nơi chúng tôi kiện báo Hà Nội Mới thì bảo là giấy tờ của chúng tôi chưa có nội dung rằng kiện như thế nào. Thì hôm thứ ba vừa rồi chúng tôi đã làm lại. Họ bảo sau 3 ngày sẽ trả lời qua văn bản nhưng vẫn chưa thấy gì."

Hiện tình **L**UẬT PHÁP tại Việt Nam

.....**Ls Trần Thanh Hiệp+Trần Lâm+Lê Trần Luật**.....

Toà quận Ba Đình nơi chúng tôi kiện đài truyền hình VN, chúng tôi đã lên 2 lần rồi mà họ vẫn chưa trả lời, hôm thì nhân viên phụ trách có người nhà mất, hôm thì họ bảo người phụ trách công việc này đi bệnh viện nên hẹn thứ năm 12/2 chúng tôi quay lại."

Mặc dù đơn kiện do bà Việt và bà Dung đứng tên, nhưng các giáo dân liên quan khẳng định rằng hành động này thể hiện nguyện vọng chung của những nạn nhân. Bà Hợi phát biểu: "Tất cả chúng tôi cùng làm đơn kiện việc đài truyền hình và báo Hà Nội Mới đưa tin không đúng khi nói chúng tôi "cúi đầu nhận tội" và "xin khoan hồng". Chúng tôi không "xin khoan hồng" và không có "cúi đầu nhận tội. Đứng đầu đơn ký là bà Nguyễn Thị Việt và Ngô Thị Dung, còn tất cả 8 người cùng đồng loạt kiện đấy ạ."

Cần sự hiệp thông cầu nguyện và sự tác động của truyền thông

Liệu việc làm này sẽ mang lại kết quả gì chẳng? Theo dự đoán của luật sư Luật thì: "Theo những gì diễn ra, với sự suy đoán của tôi thì có khả năng báo Hà Nội Mới sẽ đăng tin cải chính. Còn phía đài truyền hình thì hôm chúng tôi đến ông chánh án bị đột quỵ. Chắc chắn trong vòng ngày mai tôi sẽ biết kết quả luôn, đó là lý do vì sao mai tôi đi Hà Nội."

"Tôi có thể nói với mọi người rằng kết quả phiên toà sắp tới phụ thuộc rất nhiều vào sự hiệp thông cầu nguyện của các giáo dân và sự tác động của truyền thông đối với công luận. Hai yếu tố này nếu làm tốt thì sẽ có kết quả tốt."

Còn về phiên phúc thẩm sắp tới, Ls Luật nói rằng: "Trước mắt chúng ta hy vọng vào phiên phúc thẩm sắp tới. Còn chuyện muốn đi đến cùng hay không chúng ta cũng phải dựa trên những phương pháp nhất định. Chờ sau kết quả phiên phúc thẩm thì tôi mới biết được phương pháp sắp tới tôi sẽ phải làm gì."

Chưa ai có thể đoán trước được điều gì sẽ xảy ra tại phiên toà phúc thẩm, nhưng luật sư Trần Luật tin rằng điều kiện tiên quyết giúp các giáo dân thành công trên con đường đấu tranh cho sự thật chính là: "Tôi có thể nói với mọi người rằng kết quả phiên toà sắp tới phụ thuộc rất nhiều vào sự hiệp thông cầu nguyện của các giáo dân và sự tác động của truyền thông đối với công luận. Hai yếu tố này nếu làm tốt thì sẽ có kết quả tốt."

Chúng tôi sẽ tiếp tục cập nhật thông tin liên quan đến phiên toà phúc thẩm này và vụ kiện hai cơ quan truyền thông trong nước ●●●●●●●●

Nền luật pháp Việt Nam trong năm 2008

**Trà Mi, phóng viên đài RFA
27-01-2009**

Năm hết Tết đến cũng là lúc để mọi người điểm lại tình hình của năm cũ để hướng tới những cải thiện trong năm mới. Dịp này, mời quý vị cùng Trà Mi nhìn lại những điểm đáng chú ý của nền luật pháp Việt Nam trong năm Mậu Tý 2008, qua cuộc hội luận với hai chuyên gia lão thành là luật sư Trần Lâm ở Hải Phòng và luật sư Trần Thanh Hiệp từ Pháp.

Luật sư Lâm là người có kinh nghiệm lâu năm trong ngành luật pháp trong nước qua nhiều vai trò khác nhau từ Chánh án toà án nhân dân tối cao đến luật sư. Còn luật sư Hiệp, mấy mươi năm hành nghề luật sư trong và ngoài nước tại Toà Thượng thẩm Sài Gòn và Pháp, là người thường xuyên theo dõi và có nhiều bài viết về tình hình luật pháp VN. Trước tiên, Ls Lâm nhận xét chung về bức tranh toàn cảnh của nền luật pháp VN trong năm qua:

Luật sư Trần Lâm: Nếu nhìn toàn cảnh thì thấy rằng năm 2008 tình hình kém đi một chút. Nói vậy không có nghĩa là những năm trước tốt rồi đến năm 2008 tình hình xấu đi. Không phải. Tình hình cũng vẫn thế thôi, nhưng cái mức độ xấu đi của năm rồi rõ hơn thêm một chút.

Một nền luật pháp lạm quyền.

Trà Mi: Đó là nhận xét chung của luật sư Trần Lâm. Chúng tôi sẽ hỏi thăm ông thêm chi tiết sau khi được nghe ý kiến của luật sư Trần Thanh Hiệp.

Luật sư Trần Thanh Hiệp: Đúng như là luật sư Trần Lâm vừa mới nêu lên. Nếu mà muốn có một nhận định tổng quát trên cơ sở những quy phạm về pháp trị, về luật nhân quyền thì tôi thấy rằng nền luật pháp Việt Nam có 4 đặc tính.

Thứ nhất, đó là toàn bộ công cụ pháp lý nhằm đàn áp dân chúng để duy trì một bộ máy cai trị tiếm quyền. Tiếm quyền là vì chính quyền hiện thời không được dân chúng tuyển chọn chính thức, mà là một chính quyền tự phong bằng những cuộc bầu cử chuyên chế, "đăng cử dân bầu".

Thứ hai, vì có sự tiếm quyền nên toàn bộ luật pháp ấy là phi chính thống, các quy phạm pháp lý không tạo được sự tự phục, tự nguyện của dân chúng, mà phải dùng bạo lực thông qua bộ máy kèm kẹp gồm công an, toà án, nhà tù của nhà nước để áp dụng.

Thứ ba, vì là một nền luật pháp chỉ nhằm phục vụ quyền lợi của tập đoàn cầm quyền nên đã chà đạp lên quyền lợi của đại đa số dân chúng.

Thứ tư, khi đã tiếm quyền thì nhất định phải lạm quyền. Cho nên đó là một nền luật pháp lạm quyền.

Trà Mi: Thưa ông vừa đưa ra nhận xét về những đặc tính của nền luật pháp Việt Nam. Thế nhưng chủ đề hôm nay tập trung vào những nét đáng chú ý của luật pháp Việt Nam trong năm 2008 mà thôi. Trở lại với chủ đề chính này, thưa luật sư Lâm, trong ánh mắt của người có nhiều trải trở và mong muốn đóng góp cho nền luật pháp Việt Nam, ông nhìn thấy những vụ việc nào liên quan đến luật pháp đáng chú ý nhất trong năm? Vì sao những sự việc này lại nổi bật? Chúng có ý nghĩa như thế nào và nói lên những gì, thưa ông?

Luật sư Trần Lâm: Năm 2008 bỏ tù cả công an và nhà báo, đuổi một lô những nhà báo tiến bộ. Đây là một điểm khác và mạnh hơn trước. Hai, hiện nay tình trạng tội phạm tăng hơn những năm trước, chống đối chính quyền nhiều hơn.

Tức là tiêu cực xã hội làm cho vai trò của luật pháp bị lu mờ đi như

thế. Thứ ba, có một biểu hiện là muốn cải cách tư pháp, nhưng thực tế không làm nổi. Bởi vì bản thân pháp trị của ta, như ông Hiệp nói, là toàn trị, là của 1 đảng thôi, trong khi pháp luật mà chúng ta du nhập vào là kiểu của chế độ đa đảng, dân chủ của Châu Âu.

Cái chế độ của Châu Âu và cái toàn trị của ta có ăn ý với nhau đâu! Vậy làm sao mà mình cải tiến được tư pháp? Nếu cải tiến tư pháp thì tư pháp phải độc lập, tam quyền phải phân lập. Mình mà cải tiến theo đó thì lại trái với cái chuyên chính, độc tài. Cho nên cứ lúng túng, giữa hình thức và nội dung không bao giờ hoà nhập được với nhau.

Luật pháp VN mâu thuẫn với các Công ước quốc tế về nhân quyền

Luật sư Trần Thanh Hiệp: Không phải đó là sự khác biệt, vì năm 1982, Hà Nội đã công nhận và xin tham gia vào các Công ước quốc tế về nhân quyền. Bây giờ sở dĩ có tình trạng mâu thuẫn ấy không phải là sự mâu thuẫn khách quan, mà chính "độc tài toàn trị tàn dư" không muốn thi hành, tôn trọng những cam kết của mình.

Luật sư Trần Lâm: Một chế độ phải dùng lẽ phải, chân lý, luật pháp để cai trị. Ta dựa vào tư pháp, vào báo chí, vào công an mà bây giờ đã bắt đầu lục vào những chỗ đó rồi. Như thế, mình lại làm hại mình. Bởi vì nếu không làm thế thì nó lại phản ứng mạnh hơn, lại càng nguy ngập hơn. Người ta gọi là "giải pháp bằng thuốc độc pha loãng".

Trà Mi: Thế ý kiến của luật sư Hiệp thì sao? Ông nhìn thấy những bước tiến bộ cũng như những điểm nào cần phải cải thiện hơn nữa trong năm qua, thưa ông?

Luật sư Trần Thanh Hiệp: Theo tôi không thể nào coi là tiến bộ. Tôi nghĩ rằng bây giờ phải cải thiện tình trạng "độc tài toàn trị tàn dư" để Việt Nam bắt đầu đi vào dân chủ, nhân quyền thật sự.

Luật sư Trần Lâm: Chế độ pháp trị và nhân quyền của ta thì trước sau nó vẫn thế, bởi vì nó bị cái gốc như bác nói, là vấn đề toàn trị. Trước kia chưa thật là tốt đẹp, nhưng nay nó lại còn thấp hơn cơ.

Ví dụ như việc giáo dân Thái Hà, đáng lẽ phải ngồi bàn thảo với nhau để giải quyết cho tốt đẹp. Đảng này lại đưa ra những hình thức đàn áp. Đàn áp không được lại mang ra xử. Xử rồi bị kháng cáo lũng bùng, làm cho hiện nay giữa dân với chính quyền không được tốt đẹp. Cho nên tôi cho rằng tình hình có thấp đi, chứ tôi không nói là tiến bộ lên đâu.

Trà Mi: Như vậy là cả hai luật sư Lâm và luật sư Hiệp đều cho rằng nền luật pháp của Việt Nam trong năm qua không có những bước tiến bộ, mà chỉ có những điểm cần phải cải thiện hơn nữa. Nhưng dù gì đi nữa trong năm 2008 không có nhân vật bất đồng chính kiến nào bị đem ra xét xử vì vi phạm điều 79 hay 88 như những năm trước. Cho nên có ý kiến cho rằng đây là một tín hiệu tiến bộ đáng mừng cho cái gọi là "luật dân chủ" của Việt Nam.

Luật sư Trần Lâm: Ô, hiện nay một số người vừa bị bắt, sắp sửa mang ra xử đây này. Hai, ba người mời tôi bào chữa đây này. Năm nay lại có chuyện động trời so với mọi năm là trong thời gian nhất định, 4-5 nơi treo băng, biển, khẩu hiệu đòi đa đảng. Một lúc 7,8,9 người ở khắp 3,4 tỉnh bị bắt và sắp sửa bị đưa ra xử. Người ta đã bị bắt rồi, đã ngồi trong tù 7,8 người rồi. Sao lại bảo là không có ai?

Trà Mi: Cái ý kiến cho rằng có "tín hiệu tiến bộ" trong "luật dân chủ" của Việt Nam là vì suốt năm 2008 không có những phiên tòa như của luật sư Lê thị Công Nhân...

Luật sư Trần Lâm: Vâng vâng, không có phiên tòa. Đồng ý!

Trà Mi: Nhưng quan điểm của luật sư Lâm cho rằng vẫn không phải là một tín hiệu đáng mừng, phải không ạ? Nghĩa là chưa có phiên tòa, nhưng sắp sửa sẽ có.

Luật sư Trần Lâm: Không, không, không tiến bộ!

Trà Mi: Ý kiến của Ls Hiệp?

Luật sư Trần Thanh Hiệp: Trong năm không có những vụ xét xử như vụ của linh mục Nguyễn Văn Lý hay Trương Quốc Huy. Thế nhưng vẫn có những vụ xét xử tuy không áp dụng điều 79, nhưng lại áp dụng điều 258 gọi là "lợi dụng các quyền tự do dân chủ", một cách

khác để trừng phạt, đàn áp những hành vi không chấp nhận đường lối cai trị độc đoán của nhà nước. "Lợi dụng quyền tự do dân chủ" thì phải có những quyền tự do dân chủ đã, rồi mới lợi dụng chứ. Đảng này, vì không có những quyền tự do dân chủ, nên người dân mới tranh đấu ôn hoà để đòi có được những quyền ấy. Thì tại sao lại gọi đó là những hành vi "lợi dụng quyền tự do dân chủ"? Truy tố người ta những cái tội không có, mà lại định ra một cách không có cơ sở gì cả.

Trà Mi: Trước những nhận xét không mấy lạc quan như thế. Theo những chuyên gia trong ngành luật lâu năm như luật sư Lâm và luật sư Hiệp, làm cách nào có thể thúc đẩy nền luật pháp Việt Nam công bằng, tiến bộ hơn? Những điều kiện cần và đủ là gì? Nên bắt đầu từ đâu, theo trình tự các bước như thế nào? Trách nhiệm thuộc về ai?

Tại Việt Nam luật pháp còn nhiều vướng mắc Hiền Vy , thông tin viên RFA 02-02-2009

Trong năm 2008, tại Việt Nam đã có những phiên tòa xét xử các nhà báo phẫn phui tham nhũng, đã có nhiều nhà dân chủ bị bắt giam mà chưa được xét xử. Theo dõi những vụ việc này, giới quan sát cho rằng dường như tại Việt Nam không có sự độc lập giữa Hành pháp và Tư pháp.

Tại Hà Nội, vào ngày 29 tháng 12 năm 2008, trong hội nghị của ngành tư pháp về triển khai công tác tư pháp năm 2009, thủ tướng VN Nguyễn Tấn Dũng đã nói: "Việc điều hành của Chính phủ phải theo luật pháp, người dân, các doanh nghiệp cũng phải làm theo luật pháp, nhưng luật pháp còn nhiều vướng mắc. Nếu chúng ta không quyết liệt tháo gỡ sẽ khó khăn trong điều hành. Chính vì vậy, việc triển khai thực hiện tốt công tác tư pháp năm 2009 của Bộ Tư pháp sẽ góp phần cùng Chính phủ giải quyết tốt khâu điều hành, giải quyết những khó khăn của đất nước"

Từ Sài Gòn, Ls Lê Trần Luật của văn phòng luật sư pháp quyền đã

trả lời những câu hỏi của thông tin viên RFA về lời phát biểu đó.

Một hệ thống pháp luật mông muội và sơ khai

Hiền Vy: Trong bài nói chuyện vào ngày 29-12-2008 tại Hà Nội, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã nói: "Việc điều hành của Chính phủ phải theo luật pháp, người dân, các doanh nghiệp cũng phải làm theo luật pháp, nhưng luật pháp còn nhiều vướng mắc". Theo luật sư thì luật pháp Việt Nam có những vướng mắc như thế nào mà Thủ Tướng muốn tháo gỡ ?

LS Lê Trần Luật: Hệ thống pháp luật Việt Nam rất lộn xộn chứ không phải vướng mắc. Nếu hiểu ở cấp độ pháp lý thì vướng mắc có nghĩa là những điều luật bị mâu thuẫn lẫn nhau. Theo tôi nhận định thì hệ thống pháp luật Việt Nam khá lộn xộn.

Vấn đề nó nằm trong tư duy của những nhà quản lý, tư duy của nhà cầm quyền. Trong tư duy họ tự mâu thuẫn lẫn nhau giữa quyền lực và một hệ thống pháp luật dân chủ bên ngoài. Chính sự vướng mắc trong tư duy của họ đã dẫn đến việc khi họ tiến hành làm luật hay khi họ tiến hành thực hiện những điều luật đã quy định nó trở nên lộn xộn và không có một trật tự nào hết.

Nói như thủ tướng là vướng mắc thì chưa chính xác mà phải nói là luật pháp VN còn rất nhiều lộn xộn. Hay nói là một hệ thống pháp luật còn rất là mông muội, sơ khai.

Luật pháp phải dựa trên nhu cầu khách quan của xã hội

Hiền Vy: Xin luật sư nói rõ hơn về cái mà luật sư mới bảo là luật pháp Việt Nam không chỉ là vướng mắc mà là lộn xộn, thưa luật sư, cái lộn xộn đó như thế nào ?

LS Lê Trần Luật: Cái căn nguyên của sự lộn xộn đó là ở trong tư tưởng của những nhà lãnh đạo. Đó là tư tưởng tham quyền và một cái bên ngoài cần một hệ thống pháp luật dân chủ. Dưới cái sự tham quyền lực này với cái ý niệm dân chủ là 2 cái đã mâu thuẫn với nhau. Còn về lộn xộn thì lộn xộn ngay từ cái khâu làm luật.

Như khi chuẩn bị trình cho quốc hội một dự án luật thì chính quyền

lại giao cho cơ quan chủ quản về cái luật đó để thực hiện cái dự thảo luật. Ví dụ như khi họ làm luật doanh nghiệp thì lại giao cho Bộ Kế hoạch Đầu tư làm, như thế thì theo nguyên lý, cơ quan hành pháp tự tạo ra một dự thảo luật thì họ luôn luôn có khuynh hướng là dành lấy quyền luật cho cơ quan hành pháp.

Ngay từ ban đầu nó đã chứa đựng sự lộn xộn và cái cách thức làm luật. Cái thứ hai là những vấn đề về Đại biểu Quốc hội của Việt Nam. Có thể nói rằng đại biểu quốc hội là một đại biểu không chuyên. Nhận định của họ có thể nói là thiếu chiều sâu hay là thiếu góc độ pháp lý đủ sâu sắc để mà đánh giá từng điều luật một. Ngay khâu làm luật đã thể hiện một cách tiến hành lộn xộn. Khi cách thức tiến hành lộn xộn thì chắc chắn điều luật sẽ không ổn được

Một căn nguyên nữa đó là, lâu nay nhà nước Việt Nam không có tôn trọng những qui luật khách quan khi làm luật. Một khi mà họ còn nghĩ rằng pháp luật là ý chí của nhà cầm quyền thì khi đó họ sẽ không làm luật được, bởi vì, pháp luật có một bản chất quan trọng là bản chất khách quan, hay nói đúng hơn là pháp luật không có mục đích tự thân mà pháp luật phải dựa trên những nhu cầu khách quan của xã hội, chứ không phải dựa theo ý chí của nhà cầm quyền.

Khi mà pháp luật dựa trên ý chí của nhà cầm quyền thì nó sẽ xung đột với nhu cầu khách quan và sẽ không bao giờ được áp dụng trôi chảy trong thực tế, hay nói đúng hơn là khi đó nó sẽ rất là lộn xộn khi áp dụng điều luật trong thực tế bởi vì nhu cầu khách quan không cần điều đó nhưng nhà làm luật muốn ép cái khách quan, ép cái nhu cầu của xã hội vào trong ý muốn của mình thì không bao giờ thực hiện được.

Chế độ độc đảng không tránh được lạm quyền trong luật pháp

Hiền Vy: Căn bản luật pháp của VN dựa trên luật pháp tây phương, mà luật pháp tây phương thì dựa trên sự phân quyền rõ rệt giữa lập pháp, hành pháp và tư pháp. Thưa, trong điều kiện chính trị tại Việt

Nam, làm cách nào để có sự phân định đó ?

LS Lê Trần Luật: Trong điều kiện Việt Nam, chỉ có một cách thức là cho đa nguyên, đa đảng thì khi đó mới có thể thực hiện được sự phân quyền một cách rõ rệt. Khi khoa học về pháp lý người ta nghĩ ra được cách phân quyền, đó là lập pháp, hành pháp và tư pháp.

Sở dĩ người ta phân quyền như thế là vì quyền lực được tách ra làm 3 nhóm. Ba nhóm quyền lực này đối trọng và hạn chế lẫn nhau để tránh dẫn đến một chế độ độc tài. Còn ở Việt Nam, nói là có phân quyền nhưng phân quyền một cách tập trung, có nghĩa là 3 quyền này vẫn nằm trong một thể lực lãnh đạo.

Nhà nước bảo rằng có lập pháp, hành pháp và tư pháp nhưng cả 3 quyền này chỉ được phân trên mặt hình thức thôi còn nội dung thì vẫn nằm trong tay đảng cộng sản. Vấn đề đặt ra là nhà cầm quyền có thực sự muốn phân bố quyền lực của mình theo cách của khoa học pháp lý phương tây đã làm hay không?

Tôi cho rằng, ở Việt Nam, đảng cộng sản không muốn phân chia quyền lực, bằng cách họ đã ghi hẳn trong điều 4 hiến pháp rằng đảng cộng sản là lực lượng duy nhất lãnh đạo đất nước. Điều đó có nghĩa là quyền lập pháp, quyền hành pháp và quyền tư pháp đều nằm trong tay đảng cộng sản. Như thế thì không có sự phân quyền ở đây. Còn làm thế nào để có sự phân quyền thì theo tôi chỉ có một giải pháp duy nhất là cho đa đảng

Hiền Vy: Làm sao để xây dựng một nhà nước pháp quyền cho VN ?

LS Lê Trần Luật: Trước hết cần phải hiểu tư tưởng nhà nước pháp quyền Việt Nam. Về mặt nội dung, pháp luật phải tôn trọng những qui luật khách quan, hay nói đúng hơn là trong tư tưởng của các nhà lãnh đạo phải nghĩ rằng pháp luật là một nhu cầu khách quan. Pháp luật không có mục đích tự thân của mình mà pháp luật phải tương thích và phù hợp với những nhu cầu khách quan, chứ pháp luật không thể là ý chí của giai cấp cầm quyền được.

CSVN VÀ NHỮNG CUỘC ĐAU ĐỘC

++++Lê Sáng*VietCatholic*31-01-2009++++

Chính quyền Việt Nam hay nói là làm sao để cho chính sách của đảng, pháp luật của nhà nước đi vào đời sống. Tôi cho rằng, tư duy như thế là phản khoa học. Chúng ta cần phải tư duy ngược lại, là làm sao cho đời sống xã hội đi vào trong chính sách của đảng và đi vào trong pháp luật của nhà nước, chứ không phải là luật pháp đi vào trong đời sống. Khi có tư duy phù hợp với khoa học như thế thì họ mới xây dựng được nhà nước pháp quyền ở mặt nội dung.

Về mặt hình thức, nhà nước pháp quyền phải bảo vệ tính tối cao của pháp luật, tính thượng tôn của pháp luật. Tính thượng tôn của pháp luật chỉ có thể được bảo đảm khi mà không còn một đảng lãnh đạo.

Một đảng lãnh đạo thì sẽ không tôn trọng những qui định của pháp luật nên cần phải có một chế độ đa nguyên, đa đảng để làm đối trọng quyền lực. Sự đối trọng quyền lực bắt buộc những người lãnh đạo phải tuân theo pháp luật. Tất nhiên là còn nhiều vấn đề khác nhưng trong lần này tôi chỉ có thể nói đến 2 vấn đề lớn đó.

Đầu độc theo nghĩa đen là bí mật cho thuốc độc vào đồ ăn, đồ uống, không khí... nhằm làm tê liệt hoặc giết chết vật chủ với một ý đồ xấu... Đầu độc theo nghĩa bóng là hành vi làm cho nhiễm phải tư tưởng phản nhân, nhiễm phải văn hoá đồi bại, qua đó mà tiêu diệt nhân cách, dần dần tiêu diệt cả thể xác con người, cả nhóm người, thậm chí cả 1 dân tộc.

Theo cả hai nghĩa thì hành vi đầu độc luôn là lỗi cố ý, nó luôn được kẻ thủ ác thực hiện cách lén lút bí mật. Phương tiện mà kẻ thủ ác dùng luôn là thứ độc hại, dễ cất giấu, dễ che giấu. Vật chủ bị hại có thể chết ngay, có thể chết từ từ, nhưng vì không nhận ra, nên gần như không có hành động kháng cự. Ngay cả khi lờ mờ nhận ra, hoặc đã nhận ra, thì cũng khó có biện pháp chống đỡ, khó có bằng chứng tố cáo... Kể cả việc bắt được tận tay, thì kẻ thủ ác vẫn có thể biện minh rằng nó vô ý, không biết tính độc hại, tội sẽ nhẹ hơn nhiều. Vì thế những kẻ tàn ác nhất luôn triệt để sử dụng phương pháp đánh thuốc độc này. Xã hội văn minh thì luôn dành cho nó sự khinh bỉ cũng như việc trừng trị nghiêm khắc... Với điều kiện nạn nhân phải tố cáo trên cơ sở chứng cứ...

1) Vô sản lưu manh rước chủ thuyết cộng sản về đầu độc dân tộc Việt Nam có phải do chọn nhầm chân lý?

Lịch sử đảng CSVN được những người cộng sản viết lên từ trước 1930. Nhưng phải đến khi ông Hồ Chí Minh toán đoạt ngôi vị chủ tịch đảng, lúc đó đảng CSVN mới phát tác những gì là tàn độc nhất, vô luân nhất của cái học thuyết ngụy nhân bản và phi lý nhất trong lịch sử nhân loại.

Đến hôm nay, không còn ai nghi ngờ nữa. Tự học thuyết CS với bao nhiêu tài lực, vật lực, "trí lực" cũng không đứng vững. Nó đã sụp đổ ngay trong lòng đảng viên CS. Những kẻ thủ ác, chuyên đi đầu độc cũng nhiễm bệnh, từ thủ phạm chúng tự biến mình thành nạn nhân của chính cái học thuyết mà chúng rước về... Thế là rõ ràng! Chủ thuyết CS là một thứ độc được giết chết hàng trăm triệu

người, làm tàn phế nhân cách hàng trăm triệu kẻ khác...

Khởi đầu, 1945, tình hình quốc tế rất rối ren bởi chiến tranh trùm lên chiến tranh. Dân tộc VN trong cảnh nô lệ mấy tầng nô lệ. Phương Tây vừa chiến thắng chủ nghĩa Phát xít, nước Việt đau thương lúc đó gần như bị bỏ ngỏ. Lực lượng quốc gia không hề được nâng đỡ bởi bất cứ tài lực gì của thế giới văn minh. Trong khi đó những người CS với chiêu bài "người cày có ruộng", "cướp của kẻ giàu chia cho người nghèo", lại được hỗ trợ nhân lực, vật lực, tài lực từ quốc tế CS... đã tập hợp được lực lượng. Và không chỉ tập hợp lực lượng, người CS còn lừa để cưỡng chiếm quân chúng từ tay lực lượng quốc gia, với chiêu bài thành lập mặt trận yêu nước chung, mời thủ lĩnh lực lượng quốc gia đưa quân chúng về tham gia, rồi hạ bệ, ám sát thủ lĩnh của người quốc gia để cướp lấy quân chúng...

Khởi điểm của việc đưa chủ nghĩa CS về VN của những kẻ vô sản không liên quan gì đến chân lý... Vì với năng lực cũng như xuất phát điểm của nó, nó không biết và không quan tâm đến chân lý... Mà chỉ đơn thuần là việc chúng sẽ được quốc tế CS lựa chọn đặt lên làm tay sai, làm thừa sai trên mảnh đất VN, thậm chí trong khu vực... Như thế những kẻ vô sản, thất học, du thủ du thực bỗng chốc trở thành kẻ có quyền lực...

2) Đầu độc hệ tư tưởng, làm mất lương tâm, liệt nhân cách, liệt kháng cự, con người nếu không đồng phạm thì cũng không có khả năng chống đối CS:

Phương pháp thủ đoạn nào đã giúp cho người CS có thể chiếm được quần chúng? Có lẽ một người có kiến thức trung bình cũng có thể trả lời: Đó là những thủ đoạn lừa dối, lật lọng để hèn cùng với bàn tay nhuốm máu được che giấu trong những bộ mặt giả nhân hơi một tí là có thể rơi nước mắt...

Nhưng nếu chỉ thế thôi thì chưa đủ. Cái nền cho các thủ đoạn để hèn kia thành công là người CS đã đầu độc tư tưởng của cả một dân tộc. Đầu độc cả nghĩa bóng lẫn nghĩa

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:

<http://www.tdngonluan.com>

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://www.viet.no>

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Xin góp tay phổ biến bán nguyệt san này cho Đồng bào quốc nội

đen. Lịch sử đã ghi nhận, nó sẵn sàng đầu độc cả đồng chí của nó trong tù để đổ tiếng ác cho chính quyền đương nhiệm, rồi kích động quần chúng mang xương máu mà dâng hiến cho nó...

Nhưng đau thương nhất là người CS đầu độc cả một dân tộc sinh ra nó bằng cách cam tâm làm nô lệ quốc tế CS, rước cái học thuyết CS vô luân về nô dịch tư duy con dân nước Việt. Một cái học thuyết phá sản ngay từ trong lập luận: Học thuyết này khẳng định mâu thuẫn giữa các mặt đối lập là nguồn gốc và động lực của sự phát triển, nhưng lại hướng dẫn xây dựng nhà nước độc tài, chỉ duy nhất có đảng CS. Như thể đương nhiên xã hội của họ mất động lực để phát triển. Không phát triển thì làm sao mà tồn tại? Nó phi lý hiển nhiên như thế, vậy mà Nguyễn Sinh Cung tức Hồ Chí Minh đọc còn chưa hết ý, đã rơi lệ mà nói to lên rằng "Hỡi đồng bào, cái cứu vớt dân tộc chúng ta đây rồi". Như thế đủ biết năng lực và tư cách của tên việt gian Hồ chí Minh.

Quốc tế CS thì đầu độc nhân loại bằng học thuyết nguy hiểm, nguy chân lý, lấy giả làm thật, phủ nhận mọi giá trị hình thành suốt chiều dài lịch sử nhân loại... Tuyên truyền, làm lây nhiễm trên diện rộng tư tưởng, văn hoá đồi bại của nó, gây đau thương cho biết bao nhiêu quốc gia, dân tộc... Với nền dân chủ giả hiệu, với các giá trị vật chất có được do cưỡng đoạt, do vay mượn gian dối... Tay sai quốc tế CS - CSVN đầu độc dân tộc Việt bằng sự tuyên truyền, khoa trương cho cái học thuyết đó, rao giảng về "thiên đường thành trì CNXH" ở Liên Xô, ở Đông Âu. Với quần chúng nhân dân nghèo khó, thiếu hiểu biết lúc đó, đúng là một thiên đường... Ngủ qua một đêm họ được đeo băng đỏ, cầm súng trường... "làm chủ" xã hội.

Từ 1945 đến nay, chủ nghĩa CS đã đầu độc dân tộc VN thế nào??? Cái chủ nghĩa quái đản kia len lỏi trong mọi lĩnh vực. Từ giáo dục đến y tế, hay trong các sinh hoạt cá nhân thường ngày... Thậm chí cả trong giáo lý của các tôn giáo. Tôn giáo từ xưa đến nay vẫn là lĩnh vực tâm linh, không có biên giới, trên mọi dân tộc, trên mọi học thuyết chính trị... Nhưng ở VN khẩu hiệu "đạo pháp, dân tộc, chủ nghĩa xã hội" được sự tay sai CS giảng trước công chúng... Hay CS gán vào mồm không ít giáo dân tu sĩ câu cửa miệng: "kính Chúa yêu nước", trong khi giáo lý Công Giáo dạy phải thờ lạy Chúa, chỉ có các Thánh, Ông bà Tổ tiên thì mới là kính... Người dân phải nói theo một mô thức do CS

đặt ra... Có cả một giai đoạn trước khi mở miệng nói bất cứ điều gì người ta cũng đều bắt đầu bằng: Ơn đảng ơn chính phủ... Trẻ em từ học mẫu giáo đã được dạy: "Ai yêu bác Hồ Chí Minh bằng chúng em thì đồng?"...

Sau 1975, CS đầu độc tư tưởng trên toàn cõi Việt. Những trí thức dưới chế độ VNCH không khỏi kinh ngạc với những gì CS nói ra mồm một cách ngô nghê... Những kẻ thất học, vừa trong rừng sâu đánh về thành phố, được gá lắp dăm câu ba điều trong học thuyết CS, nói tiếng Việt còn chưa sõi, được phong hàm "giáo sư", sáng treo lên bục giảng cấp đại học, tối chui vào các lớp bổ túc văn hoá bậc phổ thông để "hoàn thiện kiến thức"... Nhưng chưa hẳn vì CS hết người, mà vì CS chỉ dùng những kẻ như vậy, để đảm bảo "tư tưởng" của nó được sao y bản chính. Để thuốc độc nó reo rắc không bị giảm đi về lượng cũng như về chất, nếu dùng những người có chút hiểu biết còn chút lương tâm...

Hệ thống giáo dục, tuyển dụng nhân sự công quyền của CS không ngần ngại huych toẹt ra rằng: Muốn lọt vào bộ máy nhà nước phải có những văn bằng do CS cấp, phải "hồng+chuyên"; dù đã có văn bằng ở nước ngoài vẫn phải "chuẩn hoá" lại, để hợp thức hoá hình thức... Thế là trí thức học ở nước ngoài được đưa vào các trường "Đại học" của CS để tẩy não... Không chỉ thế, nó còn làm cho cả xã hội đi học tại chức... Có những người công việc đang đảm nhiệm là tài xế, là bảo vệ, là trông xe đạp xe máy... cũng đi học tại chức Luật, thậm chí đi học tại chức lý luận chính trị... CS cũng khéo léo để một vài trường hợp thăng tiến được làm "gương", làm mẫu như... Như bộ trưởng nội vụ đương quyền Trần Anh Tuấn nguyên là một tay lái xe vô học thức. Khi làm lái xe tại thành uỷ Hà Nội vẫn chưa có nổi tấm bằng tốt nghiệp phổ thông theo tiêu chuẩn CS, sau một hồi gá lắp hàm thụ chuyên tu, tại chức ban đêm... mà lên tới bộ trưởng... Thế là tư tưởng của nhiều thanh niên bị đầu độc bởi "giác mộng đổi đời" bằng cách cập nhật hệ tư tưởng Mác-Lênin và HCM... Họ tự "ăn thuốc độc" mà không hay biết... Tội nghiệp họ, CS dù muốn cũng đâu có nhiều bộ đến thế mà phong bộ trưởng cho hàng triệu thanh niên?

Trong xã hội CS, người ta được rao giảng không cần bắt cứ một ý kiến khác biệt nào, mọi thứ đều qui về lãnh tụ CS đỉnh cao trí tuệ, biểu tượng đạo đức, hy sinh cả đời sống gia đình để phục vụ nhân dân... người dân chỉ cần nghe, nói, làm theo

những mô thức mà đảng CS sẵn đưa ra... Con người như rơi vào trạng thái bị đánh thuốc, mất tinh táo, mất khả năng tư duy độc lập, mất phân tích phán đoán... Mất dần cảm giác, đến mất tri giác, đương nhiên mất khả năng điều khiển chính mình...

Lúc đầu, CS tuyên truyền về một xã hội "Thiên đường" ở đó người ta làm được đến đâu thì làm, nhưng muốn hưởng thụ đến đâu có sức cứ hưởng thụ. Trong chiến tranh CS tuyên truyền về tinh đồng chí, về tinh giai cấp, về tinh thần quốc tế vô sản, về sự hy sinh vô danh cao cả... cho một quốc gia sắp tiến đến "Thiên đường" đó. Nhưng khi hoà bình nó lại nói rằng: Chúng ta mới đi được những bước đầu tiên của giai đoạn đầu tiên, trên chặng đường đầu tiên của con đường CNXH là tại vì kẻ thù của chúng ta chống phá. Hãy tiếp tục hy sinh cho công cuộc xây dựng CNXH vì tương lai con em chúng ta v.v và v.v... Có hàng triệu người bị "đánh thuốc" bị đầu độc, bị tê liệt cả ý chí lẫn lý trí, cho nên những lập luận lừa bịp thô sơ và phi lý đó vẫn không bị công khai phản đối...

Đến tận hôm nay, truyền hình bôi bút CS còn công chiếu cả một thiên phóng sự về một "nhà sư" Khmer miền tây nam bộ "tích hợp" giáo lý nhà Phật với tư tưởng HCM để thuyết pháp, dạy tăng... Rồi có cả một vị "sư" Khmer mặt còn lông sữa giảng giải cho 85 triệu người dân Việt phải biết ơn "Phật sống" HCM... Rõ ràng CS không bao giờ từ bỏ ý định đầu độc tư tưởng, đầu độc công luận...

3) Một xã hội suy đồi, hỗn loạn, người ta thân nhiên đầu độc nhau, người dân thì bất khả kháng cự - quan chức CS thì có ranh giới riêng để bảo vệ:

Hôm nay, cả một xã hội suy đồi và hỗn loạn. Bởi bị đầu độc mà ý thức tê liệt, hành vi bại liệt, nhân tính không còn, con người trở thành manh động, nguy hiểm cho chính mình và toàn xã hội... Chỉ vì những câu nói hay những tranh chấp rất vặt vãnh người ta có thể giết nhau... Những người trong chiến tranh được cho là vào sinh ra tử vì nhau... trong hoà bình lại có thể quay ngoắt 180 độ thành kẻ thù của nhau, lập đủ mưu sâu kế độc để hạ nhau vì TIỀN....

Tư bản bắt lương nước ngoài vào đầu tư tại Việt Nam sau khi "nộp tô" cho các cá nhân quan chức CS thì mặc sức đầu độc môi trường, gây hại trên diện rộng, đánh thẳng vào sức khoẻ, nòi giống Việt... Ngay cả khi bị bắt quả tang, tư bản nước ngoài vẫn bình chân như vại. CS sẽ "giải quyết

êm xuôi" vì tiền. Vụ Vedan là một minh chứng.

Đồ ăn vốn được mọi quốc gia coi rất trọng, vì nó trực tiếp đánh vào sức khỏe, tính mạng con người... thì ở VN cá, thịt được bảo bằng phân urea; bún, bánh phở... được bảo quản bằng phoocmon ướp xác người; rau hoa quả... được bảo quản bằng các hoá chất mà dư lượng của nó làm con người sinh bệnh nan y... Thuốc chữa bệnh được cấp phép lưu hành theo số tiền về hối lộ chứ không phải tiêu chuẩn khoa học, y lý lâm sàng... Báo chí bồi bút CS mà cũng phải la lên: "Chúng ta đang bị đầu độc"... Nhưng chỉ một hồi là mọi chuyện đều hoàn đổi! Rồi quan chức CS nói cho dân biết những biện pháp rất hợp lý nhưng bất khả dụng: Hãy mua đồ tại những nơi tin tưởng - Phải biết tự bảo vệ mình...

Điều đau đớn nhất là người dân biết, nhưng không có sự lựa chọn nào khác. Quan chức CS thì miễn nhiệm vì chúng có hệ thống cung cấp phân phối riêng, chúng sinh hoạt tại những khu vực an toàn riêng. Bộ máy nhà nước, cơ quan duy nhất có khả năng ngăn chặn được tình trạng này thì được CS dùng vào việc cướp bóc của dân, đàn áp bịt miệng mọi tiếng nói trái ý, đối lập...

Đau đớn hơn nữa là chính những người dân cùng cảnh nghèo khó nạn nhân CS, lại không thương nhau. Chính họ thần nhiên cho thuốc độc đầu độc đồng loại, đồng bào, đồng cảnh ngộ chỉ vì mấy chục USD... Tại sao như thế? Vì họ đã bị đánh thuốc liệt nhân cách, tư tưởng CS lưu manh và biến thái khôn lường đã đè lên tư duy nhân ái của dân tộc Việt trong tiềm thức họ...

Và đau đớn trên mọi đau đớn là những kẻ thủ ác, khi nhận ra sai lầm, nhận ra tội ác, muốn sám hối nhưng đồng đảng của nó tìm mọi cách ngăn cản. Bản thân những kẻ này cũng hèn hạ không dám đoạ tuyệt với tội lỗi, sám hối thực tâm, để chân lý được sáng tỏ. Mà chúng ăn nói lòng vòng nghe ra có vẻ thống thiết, nhưng cuối cùng người ta nhận được kết luận rằng: Chúng đã làm hết sức mình mà không thể được... Nên chúng vô can. Than ôi! Người dân thì không nhận ra dã tâm của kẻ "sám hối". Nhiều trí thức cũng tán tụng sự "sám hối" này của kẻ thủ ác... Dân tộc Việt đau thương, vẫn chưa ra khỏi cơn mê vì bị đánh thuốc độc???

Có ai về nước Việt cho tôi gửi câu này: Bị đầu độc - nếu không tự cứu mình thì chỉ là tự giết mình mà thôi!

Chính sách kèm kẹp áp bức tinh vi của Đảng CSVN

.....MThong 02-2009.....

Gần đây luân lưu bí mật một tài liệu nói về chính sách đàn áp quần chúng để duy trì sự thống trị tuyệt đối của đảng Cộng sản. Có người bán tén bán nghi về xuất xứ tài liệu. Thế nhưng nhìn vào thực tại Việt Nam trong năm qua trên mọi lĩnh vực của đời sống, thì chẳng nghi ngờ gì nữa về quyết tâm bảo vệ đảng thiếu số của người Cộng sản, mặc bao đòi hỏi, yêu sách thiết tha về tự do, nhân quyền và sự sống của tuyệt đại đa số dân Việt.

Đặc biệt khi được nghe lời tuyên bố phi dân chủ hôm 28-12-08 của ông thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng tại Hội nghị Công an toàn quốc lần thứ 64 về vai trò khủng bố sắt thép của công an.

Tài liệu mật của Đảng Cộng sản luân lưu cuối năm 2008 tập trung vào nhiệm vụ đàn áp và tiêu diệt mọi ý thức dân chủ.

Lý thuyết đề ra qua bản tài liệu mật, thì «nghiên cứu tất cả những tư tưởng gia vĩ đại trong việc chiếm đoạt quyền lực và duy trì vị trí độc tôn, từ Tôn Tử, Ngô Khởi, Trương Tử Phòng, Lý Tu... và Mao Trạch Đông ở phương Đông, cho đến Machiavelli, tác giả cuốn cẩm nang "Quân vương" nổi tiếng ở phương Tây, thậm chí cả Napoleon, Hitler, Stalin... hoặc Hugo Chavez thời nay. (...) Làm sao để chúng ta vẫn trấn áp được đối lập dân chủ, nhưng vẫn không làm sứt mẻ quan hệ ngoại giao đang ngày càng một tốt hơn với Hoa Kỳ và phương Tây».

«Phải làm cho dân chúng vừa yêu vừa sợ. Nếu không thể làm cho người dân yêu mến thì cũng phải tuyệt đối duy trì nỗi sợ hãi để họ không bao giờ có đủ ý chí mà nổi loạn».

Hành động đề ra qua bản tài liệu mật, thì «Phải giữ cho cái gọi là

"phong trào dân chủ đối lập" không thể trở thành phong trào đúng nghĩa, không thể bén rễ và lan rộng.

«Phải làm sao để nó chỉ là hoạt động manh mún, rời rạc, tự phát của các cá nhân đơn lẻ ; làm cho có nhiều "lãnh tụ" mà ít hoặc không có quần chúng ; có nhiều "nhân sĩ trí thức" mà ít hoặc không có một tổ chức nào có thực lực ; có nhiều những hoạt động lãng mạn hời hợt có tính phô trương - mà người dân có biết đến cũng chỉ mỉm cười ý nhị - chứ ít hoặc không có những hoạt động thiết thực có tầm mức ảnh hưởng sâu rộng đến xã hội ; có thật nhiều những hoạt động "chống cộng cực đoan" có tính chất phá hoại từ bên trong, gây phản cảm đối với người dân lao động, thậm chí làm cho những gia đình cách mạng và đội ngũ cựu chiến binh phần nộ...».

Đối với giới thanh niên, sinh viên, thì làm sao cho giới này biết «khai khát tiền bạc và công danh, mạo hiểm và sáng tạo trong kinh doanh, cầu tiến trong sự nghiệp riêng, tôn thờ Bill Gates và chủ nghĩa tiêu thụ. Nhưng đồng thời cũng tuyệt đối thờ ơ với những lý tưởng và hoài bão cải biến xã hội, xa lạ với những tư tưởng trừu tượng viển vông, tìm kiếm những giải pháp cá nhân thay cho ý thức công dân, và đặc biệt là tránh xa âm mưu thay đổi chế độ».

Đồng thời «chủ động trong việc mở rộng xã hội dân sự, thuận phục và trung hoà giai cấp trung lưu đang lớn mạnh. Làm sao để trong mỗi tổ chức dân sự đều có chân rết của ta. Các tổ chức trung gian như Mặt trận Tổ quốc, Công đoàn, Hội Phụ nữ, các Hội Cựu chiến binh, các Câu lạc bộ Hưu trí, v.v... phát huy vai trò tối đa trong việc trung hoà những nhân tố nguy hiểm, điều hoà những

xung đột nếu có giữa nhà nước và xã hội, giảm thiểu sự bất mãn của dân chúng...».

«Làm sao để Xã hội dân sự vẫn được mở rộng nhưng theo hướng có kiểm soát của chúng ta, chứ không trở thành mối đe dọa.

«Quan trọng hơn cả là chúng ta phải tiếp tục nuôi dưỡng nỗi sợ hãi – dù chỉ là nỗi sợ mơ hồ trong tiềm thức – nhưng đồng thời cũng không để cho nhân dân cảm thấy tuyệt vọng. Cho dù người dân có bất mãn về chuyện này chuyện kia thì vẫn làm cho họ nuôi hy vọng vào một tương lai tốt đẹp hơn. Và phải làm điều này một cách hết sức tinh vi, kiên nhẫn, đôi lúc phải can đảm cắt bỏ những khối u trong đảng để làm nguôi bớt nỗi tức giận của nhân dân». (...) Chúng ta phải biết dùng mỗi đề như, đánh vào thói tham lam ích kỷ lẫn thói háo danh của người đời, vừa phải làm sao để tinh thần thực dụng và chủ nghĩa mách mung chụp giạt trở thành bản tính của dân tộc - vốn đã rã rời về ý chí, tan vỡ về niềm tin, chán ngán các loại ý thức hệ; nhưng đồng thời cũng phải chuẩn bị sẵn những cái van để dân chúng có chỗ giải tỏa ẩn ức». (...) Đặc biệt chúng ta ngầm khuyến khích những hành động tự sát theo kiểu "không thành công cũng thành nhân" -tất nhiên là phé nhân. Chúng ta cũng phải biết lắng nghe những phê phán của địch thù mà thay đổi cho thích hợp. Kẻ đối địch luôn có những bài học quý giá mà chỉ có những người bán linh và khôn ngoan mới nhìn ra.

«Nếu kẻ địch lãng mạn viễn vông với những khẩu hiệu trừu tượng như "dân chủ", "nhân quyền", "tự do"... thì chúng ta phải thực tế với những tiêu chí cụ thể như "ổn định xã hội", "tăng trưởng kinh tế", "xoá đói giảm nghèo"...

«Nếu kẻ địch hồ hào những điều khó hiểu du nhập từ phương Tây như "đa nguyên", "đa đảng", "pháp trị", "khai phóng"... thì chúng ta phải tích cực cổ vũ mô hình Nhân trị của đảng Minh quân – nhưng ở đây Minh quân phải được hiểu là Đảng Cộng sản – cũng như đề cao những "giá trị Á châu" một cách khéo léo.

«Chúng ta cũng phải phát huy "dân chủ cơ sở", "dân chủ tập trung", "dân chủ trong đảng"... để làm sao cho dân thấy đảng không phải là cái gì đó cao xa vời vợi, mà đảng cũng là dân, ở ngay trong dân, từ dân mà ra, đã và đang đồng hành cùng với dân (...) Đối thủ của chúng ta thường lãng mạn và nhiều nhiệt tình nhưng ít chịu học hỏi, nếu có học thì chỉ qua quýt đủ để thuộc lòng những khẩu hiệu trừu tượng như "nhân quyền", "dân chủ"... rồi nhai đi nhai lại làm dân chúng phát nhàm. Nói chung, đối thủ của chúng ta thường chỉ biết đến một số cuốn cẩm nang về dân chủ có ngôn từ rất kêu, rất đẹp, nhưng nghèo nàn về phương pháp thực tế, lẫn lộn giữa cứu cánh và phương tiện.

«...Hai phạm trù "dân chủ" và "phát triển" có quan hệ hết sức phức tạp, phi tuyến, chứ không phải là quan hệ nhân quả. Nghiên cứu kỹ thuật về vấn đề này sẽ rất có lợi cho chúng ta trong việc chủ động phát triển kinh tế mà không cần phải "dân chủ hoá"».

Sự tự hào thấy rõ của Đảng Cộng sản qua tài liệu mật này, là Đảng **«đã đào tạo ra một thế hệ trẻ thờ ơ vô cảm với tất cả các loại tư tưởng và ý thức hệ, chai sạn với lý tưởng và hoài bão mà thanh niên thường có, trở nên thực dụng và ích kỷ hơn bao giờ hết».**

Bởi vì hơn ai hết, người Cộng sản biết rằng : «Các cuộc cách mạng nhằm lật đổ chế độ độc tài bao giờ cũng do sinh viên và trí thức dẫn đầu; công nhân, nông dân, và các tầng lớp lao động khác chỉ là sức mạnh cơ bắp. Chỉ có trí thức và sinh viên mới đủ lý luận để huy động được đông đảo quần chúng, mới có lý tưởng để dẫn thân, và mới có khả năng tổ chức và phối hợp ».

Cho nên chiến thuật áp dụng hiện nay của Đảng là : **«Đối với tầng lớp trí thức, những biện pháp "vừa trấn áp vừa vuốt ve" từ xưa đến nay đã đem lại kết quả khả quan. Chúng ta đã duy trì được một tầng lớp trí thức hèn nhát, háo danh, và nếu không quá ngu dốt thì cũng chỉ**

được trang bị bởi những kiến thức chấp vá, hủ lậu, lỗi thời».

Chiến thuật trên đây đã được Đảng Cộng sản phân tích thấu đáo tâm lý quần chúng trí thức qua hai lớp già và trẻ : «Đa phần trong số này cũng chỉ đến khi về hưu mới thu gom được dững khí mà ra mặt đối đầu với chúng ta, do đó sức cũng đã tàn, lực cũng đã kiệt. Một số ít trẻ trung hơn, nhiệt huyết còn phương cương, thì lại chưa có kinh nghiệm trường đời, chưa được trang bị lý luận chu đáo, chưa có kiến thức về dân chủ sâu rộng. Với những kẻ này chúng ta đàn áp không nương tay, bỏ tù từ 3 đến 7 năm. Đó là phương cách giết gà từ trong trứng.

«Thử tưởng tượng xem một tài năng trẻ phải chui chột những năm tháng đẹp nhất của cuộc đời trong lao tù, cách ly với môi trường học vấn, gặm nhấm nỗi cô đơn thay cho việc học hành nghiên cứu, thì sao có thể phát triển hết khả năng ? Khi ra tù thì cũng đã quá tuổi trung niên, mệt mỏi, chán chường. Nếu vẫn còn dững khí thì cũng đã tụt hậu về kiến thức, bị trì kéo bởi gánh nặng gia đình, còn làm gì được nữa ?!»

Với những điểm trọng yếu trên đây rút từ tài liệu mật của Đảng Cộng sản, chúng tôi xin báo động đến những ai ưu tư cho tiền đồ đất nước và đạo lý Việt, nhằm có kế sách ngăn chặn sự tiến công hung bạo của kẻ dữ và kẻ ác giữa thời đại giết người hôm nay.

Kính chuyển đến Quý Diễn Đàn và các bạn trẻ Việt Nam tài liệu tham khảo, một trong những cẩm nang hại Dân hại Nước đầy dã tâm và tội ác của đảng CSVN đối với Dân tộc mình.

**Kính mời vào xem
và ghi tên gia nhập
Khối 8406 ở trang
mạng của Khối :
[http://khoi8406vn.
blogspot.com](http://khoi8406vn.blogspot.com)**

Về những vụ án đầu Xuân

CHỚ CÓ NHẦM RỒI HỒI KHÔNG KỊP

Bùi Tín 10-02-2009

Nhiều người Việt trong và ngoài nước quan tâm đến vụ **CPI**, vụ án quan chức VN ăn hối lộ quy mô lớn từ Cơ quan tư vấn quốc tế Thái Bình Dương (Consultant Pacific International) có trụ sở ở Tokyo, Nhật Bản.

Vụ án này cực lớn vì nhiều lẽ : số tiền hối lộ lên đến 2 triệu 6 đôla, liên quan đến nhiều dự án cầu đường quan trọng; Nhật Bản lại là nước hào phóng nhất trong viện trợ và cho vay dài hạn với lãi suất ưu đãi cho Việt Nam, vượt rất xa mọi nước khác.

Vụ án bị tiết lộ từ tháng 7-2008, sang tháng 8 chính phủ Nhật đã thông báo ngày càng tỷ mỉ cho phía Việt Nam, chuyển hàng nghìn trang hồ sơ, lý lịch, khẩu cung, nhận xét, ảnh sao chụp của 4 bị cáo Nhật Bản đều là quan chức cấp cao của CPI, yêu cầu phía Việt Nam khẩn trương hợp tác để sớm kết thúc vụ án; phía Việt Nam **bất động**, coi như không có chuyện gì xảy ra, còn yêu cầu phía Nhật không đưa ra công khai vụ án, vì những điều do phía Nhật đưa ra "không có cơ sở thực tế" (!)

Phía Nhật phản ứng ngay bằng cách bắt giam cả 4 bị cáo vào tháng 10-2008, mở phiên tòa xét xử gấp và cử nhiều phái viên sang Hà Nội yêu cầu phía Việt Nam phối hợp chặt chẽ. Phía Việt Nam chỉ "hứa hẹn hợp tác", thực tế là **vẫn bất động**. Phía Nhật đặt ra 23 câu hỏi về vụ án, về ông Huỳnh Ngọc Sỹ, phía Việt Nam vẫn không đáp ứng, lờ tịt.

Thế là "quả bom kinh tế - ngoại giao" Nhật nổ tại Hà Nội; giữa cuộc họp cuối năm về đầu tư và viện trợ quốc tế đầu tháng 12-2008, đại sứ Nhật M. Sakaba thừa lệnh thủ tướng Nhật tuyên bố đình chỉ lập tức khoản ODA (Official Development Assistance, Nguồn Hỗ trợ Phát triển Chính thức) lên đến 900 triệu đôla, liên quan đến 6 dự án lớn đang triển khai, "**cho đến khi vụ án được phía Việt Nam làm sáng tỏ**". Giữa cuộc khủng hoảng tài chính, việc đình hoãn số tiền gần 1 tỷ đôla, ngừng 6 công trình lớn, là một tổn thất lớn cho công cuộc phát triển đất nước.

Những tướng phía Việt Nam giật mình, tỉnh ra, để hợp tác với phía

Nhật. Nhưng bộ chính trị và cả ban chấp hành trung ương họp đầu tháng 1-2009 vẫn **bất động**. Các báo đài vẫn bị cấm không được nói về Huỳnh Ngọc Sỹ, về vụ CPI, về vụ PMU 18, về vụ Tổng cục 2 và vụ T4, về vụ biên giới và hải đảo bị mất, trong khi công luận vẫn bàn tán dai dẳng, càng cấm càng bàn nhiều.

Mùng 3 Tết Kỷ Sửu, phía Nhật lại thúc một nước cờ. Tòa án Tokyo kết án cả 4 quan chức cấp cao CPI từ 1 năm rưỡi đến 2 năm tù giam, cho hưởng án treo trong 3 năm (nghĩa là trong vòng 3 năm nếu tái phạm thì sẽ bị gộp vào án mới để thi hành án). Phía Nhật vẫn **yêu cầu phía Việt Nam xét xử** những kẻ phạm pháp trong vụ án CPI, còn trên thực tế coi là **điều kiện** để nói lại nguồn ODA mà Việt Nam rất mong mỏi.

Thái độ của đại sứ Nhật ở Hà Nội là rất thẳng thắn và kiên quyết. Đã 3 lần ông nói : "**Tôi chờ phía Việt Nam hành động**!". Ông còn cảnh báo : "Sau vụ này, rất khó lấy lại sự ủng hộ của công chúng Nhật đối với khoản ODA cấp cho Việt Nam".

Thế nhưng 15 nhân vật trong bộ chính trị Hà Nội mắc bệnh chủ quan, duy ý chí khá nặng. Họ chỉ lo bênh che bằng mọi giá cho những cán bộ tham nhũng trong bộ máy lãnh đạo, sợ rằng vụ CPI đổ bể sẽ phơi bày quá nhiều thối tha ở thượng đỉnh. Trong vụ án lớn Trương Văn Cam (năm 2003) ngoài 4 tên xã hội đen bị tử hình, trung tướng thứ trưởng Công an Bùi Quốc Huy bị 4 năm tù, phó Viện trưởng Kiểm sát Tối cao Phạm Sỹ Chiến 6 năm tù, phó chủ tịch Hội nhà báo Trần Mai Hạnh 9 năm tù... Bộ chính trị cộng sản xưa nay chỉ "đánh từ vai trở xuống", Bùi Quốc Huy và Trần Mai Hạnh là ủy viên trung ương đảng, cấp này rất hiếm khi bị tù. Vụ CPI này, theo tiết lộ từ Văn phòng Trung ương đảng và từ câu lạc bộ Thăng Long gồm các quan chức cộng sản về hưu, có dính đến một số ủy viên bộ chính trị đương chức, trước hết là **Lê Thanh Hải**, nguyên là chủ tịch ủy ban Nhân dân, nay là bí thư thành ủy Sài Gòn, rồi đến **Trương Tấn Sang**, nguyên chủ

tịch Sài Gòn, hiện là thường trực ban bí thư trung ương đảng, đến cả **Nguyễn Minh Triết** là bí thư thành ủy SG khi các vụ hối lộ của CPI xảy ra.

Nhưng vụ án bị bế tắc, "bị chết cứng", "bị đông đặc" - theo cách nói ở Câu lạc bộ Thăng Long - là vì có liên quan chặt chẽ đến "ông số 1", "ông tổng Nông", "ông Tài Nông Đức Mông". Mỗi quan hệ này rất rối rắm phức tạp. Ông Mạnh chủ trương khoanh vụ PMU18, gỡ tội cho nguyên thứ trưởng **Nguyễn Việt Tiến**, lật án nhằm giải hết tội nặng của Tiến, còn trị tội một loạt các nhà báo kiên quyết chống tham nhũng để bịt mồm cả làng báo Việt Nam, theo đúng đường lối "khoanh lại".

Nguyễn Việt Tiến nguyên là thứ trưởng thường trực bộ Giao thông Vận tải (GTVT), bí thư đảng ủy, trưởng Ban phòng chống tham nhũng của bộ, phụ trách giám sát các dự án PMU, các dự án đường Bắc - Nam, Đông - Tây, trong đó có những dự án dính đến **Công ty PCI**. Đào Đình Bình nguyên bộ trưởng GTVT cùng thứ trưởng thường trực Nguyễn Việt Tiến là 2 đệ tử thân thiết của ông Mạnh. Từ năm 1999, ông Mạnh đã gửi con rể, rồi sau đó là con gái làm việc ở ngay Văn phòng của Bộ GTVT. Ở bộ GTVT, người ta gọi cặp vợ chồng này là "Phò mã Hải" và "Công chúa Liên".

Có thể suy luận rằng 15 bộ óc trong bộ chính trị cùng nghĩ theo ông tổng Mạnh rằng : ta đã **khoanh** được vụ PMU18, **khoanh** được theo kiểu giam lỏng, răn đe cả làng báo Việt Nam, **khoanh** được Vụ án siêu nghiêm trọng Tổng cục 2, im đi bản báo cáo của Ban kiểm tra Liên ngành về Tổng cục 2, thì có gì mà không **khoanh** nổi.

Quả là căn bệnh chủ quan, duy ý chí của nhóm lãnh đạo cộng sản là không có giới hạn. Theo nào trạng nguy hiểm như thế, một số báo chí Hà Nội gần đây vẫn đưa những tin tức tràn đầy "lạc quan" về quan hệ Nhật - Việt; bộ trưởng kế hoạch và đầu tư Võ Hồng Phúc cũng nói từ cuối tháng 11-2008 rằng : "Tôi tin rằng chỉ **2 tháng** nữa ODA Nhật Bản sẽ được nối lại; tôi và Ngài đại sứ Nhật sẽ ký Nghị định thư về việc này" (!) Hai tháng rưỡi rồi đấy ! Chờ xem.

Bộ chính trị ở Hà Nội không muốn, không chịu hiểu rằng "**quả bóng đang ở phía Việt Nam**", như báo Yomuri Shimbun nhận xét. Một ủy ban hỗn hợp Việt - Nhật đã được thành lập để xem xét kỹ các cam kết và việc thực thi các dự án ODA, để đảm bảo vốn ODA của Nhật đưa vào không bị cắt xén, rò rỉ. Chính người

phía Nhật trong Ủy ban này yêu cầu phía Việt Nam phải hợp tác thật sự trong việc xét xử nghiêm tội phạm CPI. Không đưa ra xét xử và xét xử không nghiêm thì thỏa thuận mới về ODA và công việc của Ủy ban hỗn hợp sẽ bế tắc.

Chẳng lẽ trả lời phía Nhật rằng chúng tôi đã xử lý nội bộ (!) kẻ can phạm, đã xử nghiêm (!) và cho hưởng án treo và đã thu hồi (!) số tiền hối lộ, vì chúng tôi có cách giải quyết của riêng chúng tôi (!)... thì phía Nhật làm sao chấp nhận được; chỉ khiêu khích thêm dư luận trong nước, làm bế tắc thêm nguồn ODA Nhật Bản và các nước khác, tự bôi xấu thêm chế độ, làm trò cười. Các luật gia trong nước sẽ phản ứng ngay. Vì trong vụ án này, **kẻ phạm tội chính là bọn ăn hối lộ ở phía Việt Nam**; theo Luật chống tham nhũng hiện hành, tham ô lên đến mức 1 tỷ đồng là đã có thể bị tử hình; trong vụ này số tiền lên đến 2 triệu 6 đôla, tương đương với hơn 40 tỷ đồng, nghĩa là có thể bị rơi rụng hơn 40 cái đầu kia đấy. Làm sao có thể xí xoá kiểu ngang ngược, luật rừng như thế!

Xin nhớ rằng phía Chính phủ Nhật Bản là một chính quyền Quân chủ lập Hiến, có pháp luật rất nghiêm, với một Quốc hội kiểm soát chính phủ rất chặt, trong đó mỗi cương vị có trách nhiệm và quyền hạn rõ ràng minh bạch. Do không hiểu sâu sắc điều ấy, trong tháng 1-2009 khi cựu thủ tướng Nhật Fucuda thăm Hà Nội trong một chuyến du lịch, các quan chức Việt Nam không bỏ qua cơ hội yêu cầu ông "ủng hộ việc nói lại ODA vừa bị cắt", ông già Fucuda vui cười tán thành ngay; báo chí Hà Nội hồi hả đưa tin với tit đậm, cố tình hay ngây ngô hiểu lầm một nụ cười ngoại giao không có thực chất nào. Báo Nhân dân còn hý hửng hão rằng nhân chuyến thăm xã giao từ 9 đến 15-2 của Hoàng Thái tử Nhật *Naruhito* dịp kỷ niệm bang giao Nhật - Việt, ODA sẽ được nói lại. Vẫn là lấy giấc mơ làm sự thật ! Cựu thủ tướng hay Hoàng Thái tử đều không có một quyền lực thực tế nào trong vụ này.

Vẫn theo kiểu cách làm báo ấu trĩ như thế, ngày thứ sáu 6-2-2009 mới đây, phóng viên thường trú đài Tiếng nói VN ở Tôkyô phỏng vấn người phát ngôn bộ ngoại giao Nhật Yasuhisa Kawamura về quan hệ Nhật - Việt, rồi đưa tin : sự hỗ trợ ODA của Nhật cho Việt Nam có 2 phần, phần đầu tiên là viện trợ không hoàn lại và tiền chi cho chương trình hợp tác kỹ thuật; phần thứ hai là cho vay với lãi suất ưu đãi. Nhật Bản **chỉ tạm thời** ngừng phần thứ hai thôi (!). Còn 2

khoản viện trợ trong phần đầu tiên vẫn giữ nguyên. Thật ra giá trị của phần đầu chỉ bằng 7 tỷ 3 Yên, còn giá trị của phần hai lên đến 97 tỷ 8 Yên, nghĩa là **phần bị đình chỉ chiếm đến 94% nguồn ODA** của Nhật cho Việt Nam. Người phát ngôn Nhật cho biết : "Một số nhân vật chính phủ và Quốc hội Nhật ủng hộ việc nói lại nguồn ODA cho Việt Nam, **nhưng để có thể chính thức** nói lại ODA **vẫn** cần một thời gian nữa". Bà nói rõ thêm : "Phía Nhật mong muốn phía Việt Nam có biện pháp xử lý **ngghiêm khắc** đối với hành vi hối lộ trong vụ CPI. **Lúc đó** chính phủ Nhật **mới có thể** trả lời chính thức về **thời gian cụ thể** việc nói lại khoản cho vay dài hạn nguồn ODA cho Việt Nam".

Đó, chỉ 2 câu mà **bao nhiêu là điều kiện**, những : "nhưng", "để có thể", "vẫn cần một thời gian", "xử lý nghiêm khắc", "lúc đó", "mới có thể"... Mỗi chữ đều có ý nghĩa, bên cạnh nụ cười ngoại giao, bên cạnh 2, 3 cái cúi đầu thật thấp kiểu Nhật, là những yêu cầu cực nghiêm : phía Việt Nam không được, không thể chỉ nói mà không hành động, mà phải hành động nghiêm khắc, chứ không thể qua loa, hình thức, chiếu lệ; sau đó rồi phía Nhật mới có thể xem xét và quyết định... Rõ ràng quả bóng vẫn nằm lý ở Hà Nội.

Phía Nhật là phía nhà giàu số một Châu Á, là chủ chi tiền, là nước viện trợ số một cho Việt Nam, là người **có quyền ra điều kiện**, có quyền mở và đóng cửa viện trợ, có quyền xem xét và đánh giá phía Việt Nam có nghiêm khắc chống tham nhũng hay không, có nên mở lại vòi, bao giờ mở và vòi vẫn lớn như xưa, hay to hơn, hay nhỏ hơn... Họ còn phải **nghe ngóng Quốc hội Nhật, báo chí Nhật, người dân Nhật...** Đầu óc của 15 nhân vật chóp bu còn ngớ ngẩn không chịu hiểu rằng thân phận mình là kẻ chịu ơn, **kẻ ngửa tay**, không thể trịch thượng, làm cao được. Lạc điệu !

Huống gì công luận Nhật đang vô cùng bất bình, khi báo *Asahi Shimbun* đưa tin tại hội Tết hoa Xuân giữa Hà Nội, tất cả hoa Anh đào công phu chuyên chở từ Nhật sang đã bị tàn phá, cướp đặt sạch; báo *Yomiuri* đưa tin tỷ mỹ về vụ phi công, chiêu đãi viên, người học nghề Việt Nam lập cả một mạng lưới ăn cắp có hệ thống trên đất Nhật.

Muốn nhận tiếp được nguồn ODA, Việt Nam không cần nói nhiều, hứa nhiều nữa, nhân dịp này hãy **làm nhiều hơn nói**, làm thật nghiêm, không bỏ sót kẻ phạm tội dù kẻ đó là ai, ở chức vụ nào, trong vụ việc nào, ngay bây giờ là trong vụ CPI.

Nếu 15 người tự cho mình toàn quyền cai trị đất nước vẫn đặt việc bảo vệ nhóm tội phạm trong vụ án CPI cao hơn cuộc sống của nhân dân, không mấy may nghĩ đến những thiệt thòi mà đất nước và nhân dân phải gánh chịu, họ sẽ phải trả giá cho lập trường sai lầm ấy. Hãy xem : cả tháng 1-2009, nguồn đầu tư FDI đổ vào chỉ có 185 triệu đôla, bằng 11% tháng 1-2008, so với ODA Nhật hiện bị treo lên đến 900 triệu đôla.

Họ có thể tạm giữ được ghế ở chóp bu, gây tiếp vô vàn tai họa cho đất nước, nhưng nền đất dưới ghế họ bám đã lung lay và còn lung lay dữ dội. Đầu Xuân này, vụ CPI cay đắng đã gõ cửa xông đất nhóm lãnh đạo chóp bu cộng sản. Các Vụ án lớn khác đang xếp hàng nối tiếp.

Ngay trước mắt, vụ **khai thác bôxít** ở Tây nguyên đang nổ lớn. Tiền lùi đều khó. Ông tướng **Giáp** đã mang chút sức còn lại của tuổi 99 vào cuộc; nhiều trí thức có uy tín lên tiếng, như ông **Nguyễn Trung** vừa lên tận huyện Đắc Nông để cảnh báo về thảm họa môi sinh, như nhà văn **Nguyễn Ngọc** gắn bó với Tây Nguyên dự báo bùn đỏ bôxít sẽ tận diệt cuộc sống Tây nguyên. "Vụ bôxít" đang nổ lớn khi có tin hàng **mấy trăm công nhân** của Bắc Kinh hiện **đã có mặt** ở Đắc Nông để triển khai đào mỏ, mà quốc hội Hà Nội không hề hay biết. Vụ này đang nổ to thêm từng ngày khi Nhân dân Nhật báo Bắc Kinh đưa tin: năm 2008, Trung quốc đã ra lệnh **đóng cửa** gần một trăm mỏ bôxít trong vùng Thái Nguyên thuộc tỉnh Sơn Tây và trong huyện Tĩnh Tây thuộc tỉnh Quảng Tây, "vì **quặng bôxít tàn phá môi trường**, còn gây nên nhiều bệnh lạ cực nguy hiểm cho con người". Giữ lại Tuyên bố chung Trung - Việt (1-6-2008) nhân chuyến Nông Đức Mạnh sang Bắc Kinh, có ghi : "2 bên tăng cường hợp tác trong các dự án như : **bôxít Đắc Nông...**". Thế là rõ, Đắc Nông là đầu vị của hợp tác. Cái đầu giả kinh khủng của bọn bành trướng là đóng cửa hàng trăm mỏ bôxít trên đất chúng vì tai họa môi sinh, rồi bắt buộc bộ hạ ở nước ta khai mỏ để cung cấp nguyên liệu cho chúng phát triển ngành nhôm cho công nghiệp hàng không, tàu chiến, tên lửa... Một kiểu **xuất khẩu tai họa môi sinh** theo tư duy Đại Hán, buộc các nước tiểu dân tộc gánh thay. Hàng nghìn dân Tàu nữa sắp đến Đắc Nông, theo tôi biết, cảm chắc là số lao động của Tổng cục kinh tế Quân giải phóng, nghĩa là những chiến binh thực thụ. Bộ chính trị đang "rước voi dử" vào nước ta, mà tổng Mạnh và thủ Dũng

tỏ ra hăng hái nhất trong việc mời đón này. Nay mới biết, ông Dũng đã hạ bút ký Quyết định 167, phê duyệt quy hoạch khai thác mỏ bôxít lớn Đắc Nông từ ngày 1-11-2007. Họ đã đi đêm với nhau từ lâu. Không cần súng đạn, quân bành trướng đã cầm chốt trên địa bàn chiến lược Tây Nguyên.

Vụ án lớn nữa đang nổ bung ra là vụ **cấm xông mốc biên giới trên đất liền**, khai thác tài nguyên trong vịnh Bắc bộ và chủ quyền trên các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Có gì khiêu khích dư luận nước ta hơn là khi báo Nhân dân và người phát ngôn bộ ngoại giao báo tin là "2 nước **sẽ cùng nhau mở hội ăn mừng** Tuyên bố chung (đã ký) và Nghị định thư cùng tập bản đồ (sẽ công bố)". Tiện đây cần chỉ ra luận điệu của Trường ban biên giới Nguyễn Hồng Thao nói với BBC rằng phải hơn 1 năm nữa việc vẽ bản đồ tỷ mỹ mới xong. "Còn phải làm vệ sinh quanh các cột mốc (!)". Thật ra việc vẽ bản đồ đã xong hết rồi. Các nhà chuyên môn về đồ bản cho rằng với máy computer chuyên dùng, chỉ cần không đến một tuần lễ là chấp nối xong tập bản đồ đã vẽ theo bất kể tỷ lệ nào. Ông Thao vẫn theo kiểu cách của các ông Lê Công Phụng, Vũ Dũng, Lê Dũng... **quanh co, nguy hiểm, đối trá**, không dám trả lời nhiều câu hỏi vì trả lời không nổi. Họ rất sợ việc công bố bản đồ biên giới, cố trì hoãn một việc tất phải đến gần, lẽ ra đã xảy ra cuối năm 2008, như đã định. Phía đồng bào ta có gì vui để mở hội, đánh trống, cắm cờ, đốt pháo và múa lân. Xin mời 15 người trong bộ chính trị ra làm những trò ấy nếu như họ muốn.

Tết vừa qua, **tuần báo DU LỊCH** ra số Tết, in đẹp, 10 vạn bản, với nội dung nói nhiều đến Biên giới, Trường Sa, Hoàng Sa, Ải Nam quan. Các quan chức của Tổng cục du lịch - cơ quan chủ quản của báo - bị trường ban tuyên giáo Tô Huy Rứa quở mắng tơi bời. Báo bán chạy. Ra lệnh cấm sẽ quảng cáo cho báo, đành lặng lẽ thu hồi để hủy.

Nhiều trí thức trong nước lên tiếng về chủ quyền VN ở Trường Sa và Hoàng Sa. Nhà sử học **Nguyễn Nhã** giữa SG công khai yêu cầu chính quyền đưa gấp vấn đề này ra trước Liên Hợp Quốc, dựa vào Luật quốc tế về Biển. Một loạt **luật sư, nhà giáo, nhà báo** cùng lên tiếng, tỏ ý kiên quyết mở rộng thông tin, bèn bí nêu vấn đề với các bạn đồng nghiệp, với giới trí thức, đánh thức mọi tấm lòng yêu nước để chung sức góp phần bảo vệ chủ quyền, lãnh thổ đất nước.

Ba vụ án lớn trên đây đang nổ, và nổ dây chuyền. Ba miếng xương cực

lớn đang bị hóc. Bị hóc cùng một lúc. Chưa kể vụ án siêu nghiêm trọng Tổng cục 2, tuy nuốt qua cổ vẫn không tiêu nổi, thành ung thư trong ruột của nhóm lãnh đạo độc quyền. Người dân via hè Hà Nội thốt lên : **"Thật quá thể đáng !"**. Đó là sự gộp lại 2 lời than : "Thật quá thể !" và "Thật quá đáng !".

Lãnh đạo là phải mẩu mực, làm gương. Lãnh đạo lại đi đầu trong tham nhũng và đi đầu trong bảo vệ tham nhũng thì thật **quá đáng**. Lãnh đạo là phải đi đầu trong bảo vệ cuộc sống của nhân dân, bảo vệ tài nguyên môi trường quốc gia, bảo vệ từng tấc đất của Tổ quốc. Lãnh đạo không làm vậy, lại làm ngược, khuất

phục, đi đêm với kẻ bành trướng, nhân nhượng hết biên giới đến lãnh hải, hải đảo, còn vâng lệnh chúng, cho chúng xuất khẩu tai họa và còn mời một kiểu "quân ngầm" sang đóng trên đất nước ta, thì lãnh đạo như thế còn có **tu cách cầm quyền và lãnh đạo** không.

Thật quá thể ! Quá sức chịu đựng của nhân dân. Thật quá đáng ! không thể tưởng tượng trong thời đổi mới và hội nhập. Tình hình thực tế đầu Xuân này cảnh báo nhóm lãnh đạo tài nông, đức mỏng : **Chớ coi thường sự nổi giận chính đáng của nhân dân ngày càng đông đảo.**

Bùi Tín - Paris 10-2-2009

TRẢ LẠI NÚI SÔNG

Trả lại núi sông của Tổ Tiên,
Giang sơn vắm vóc của Ba Miền,
Là xương là máu hồn dân tộc.
Thuở trước đời sau mãi nối liền !

Trả lại núi sông của Việt Nam,
Hùng Vương mở nước dựng Văn Lang,
Cháu con giữ nước xây sơn sắt,
Lịch sử hùng anh chạm đá vàng!

Việt Nam sông núi của muôn đời,
Liệt liệt oanh oanh, thật tuyệt vời,
Dũng dũng đường đường, trêu tuế nguyệt,
Đông Tây Nam Bắc cổ kim soi!

Việt Nam sông núi giống Rồng Tiên,
Sừng sững trời nam, thạch trụ kiềng!
Núi lở đất bồi, không biến chuyển,
Đá mòn nước chảy, chẳng chao nghiêng!

Việt Nam sông núi giống Rồng Tiên,
Bốn biển năm châu khắp mọi miền,
Hãy nhớ, đừng quên dân tộc ấy,
Trung trinh tiết liệt khí hùng thiêng!

Hãy nhớ, trời nam có Việt Nam,
Con Hồng cháu Lạc giống da vàng,
Tâm can triệu triệu cùng chung một,
Đạp đất đội trời, sống dọc ngang!

Việt Nam trang sử khí hùng ca,
Triệu triệu con tim chỉ một nhà,
Nam Bắc Trung không hề cách trở,
Một lời muôn tiếng, vọng ngân xa!

Núi sông, trả lại núi sông ta,
Dân tộc hùng anh, dân tộc ta,
Mỗi bước chân đi, rung lịch sử
Muôn người như một, vạn hùng ca!

Mặc Giang
Tháng 02 – 2009

TRUNG QUỐC

Những mắc xích tiến chiếm Việt Nam

Mai Thanh Truyết 02-2009

Trung Quốc từ hơn 30 năm qua (không kể trong thời kỳ chiến tranh trước năm 1975), đã và đang chuyển mình tiến về Đông Nam Á. Và Việt Nam là một trong những thí điểm lớn để cho tư bản TQ định cư cùng với những ảnh hưởng chính trị và quân sự để thực hiện mộng bá quyền nước lớn và thôn tính vùng Đông Nam Á cùng biển Đông.

Trước sự cạnh tranh kinh tế toàn cầu ngày càng gay gắt, việc hạ giá thành phẩm là việc làm ưu tiên để có thể chiếm lĩnh thị trường thế giới. Đó là chính sách chung của mọi quốc gia. Do đó, Việt Nam là một mảnh đất béo bở cho tài phiệt TQ đầu tư vì: - **Nhân công còn quá rẻ, ngay cả đối với nhân công TQ vốn dĩ đã quá rẻ mạt;** - **Chi phí cho việc bảo vệ môi trường không bị đòi hỏi gắt gao như ở TQ hiện tại;** - **Và quan trọng nhất là mọi thủ tục hành chính và dịch vụ xuất nhập cảng đều được dễ dàng** vì cung cách quản lý địa phương ở Việt Nam dễ bị mua chuộc. Từ 3 yếu tố trên, Việt Nam đối với TQ có thể được ví như là **Mề Tây Cơ** với Hoa Kỳ trong lãnh vực đầu tư và sản xuất.

Thêm một yếu tố tâm lý quan trọng khiến cho các nhà đầu tư TQ di chuyển xuống Việt Nam là TQ tìm thấy nơi đây một xứ sở giống như đất nước của họ, một đất nước đang chuyển mình từ từ và đang từ bỏ chủ thuyết cộng sản không tương để tiến tới một nền kinh tế thị trường tự do đầy hấp dẫn. Còn về tâm lý chung của hai dân tộc, có nhiều điểm tương đồng chính nhất là việc quan hệ kinh doanh dựa theo cách tiếp cận có tính cách cá nhân và thường sử dụng quyền lực áp đặt để lấn át pháp luật hầu mang lại mọi dễ dãi trong thủ tục hành chính.

Hãy nghe Zou Qinghai, Chủ tịch phòng Thương mại Triết Giang tuyên bố: “ Chúng tôi hiểu thông suốt rằng phải đưa tiền hối lộ mới xong công việc. **Cách thức phát triển của Việt Nam chỉ đơn giản là một bản sao của Trung Quốc**”.

Hiện tại, tính đến cuối năm 2005, đầu tư của TQ chính thức vào Việt Nam tương đối còn khiêm nhường so với các quốc gia trong vùng như Đài Loan, Nhật Bản, Đại Hàn là 734 triệu Mỹ kim so với hơn 50 tỷ của ba nước vừa kể trên. Nhưng qua những con số không chính thức có liên quan đến những đối tác Hồng Kông thì mức thâm thấu vào Việt Nam có thể lên đến 3,7 tỷ. Và thương mại hai chiều dự kiến trong năm 2008 là trên 10 tỷ Mỹ kim.

Các công ty TQ chú trọng đầu tư vào năng lượng và tài nguyên thiên nhiên của Việt Nam. TQ đã ký thỏa thuận trong việc thăm dò dầu khí ở vịnh Bắc Việt trong khi Hồ Cẩm Đào viếng thăm thủ đô Hà Nội vào tháng 10-2005. Việt Nam vẫn là một lợi điểm cho TQ vì hai quốc gia đã ký hiệp ước tự do mậu dịch với nhau. Từ đó, TQ có thể chuyển ngành dệt sang VN để tránh vấn đề hạn ngạch (quota) trong việc xuất cảng các sản phẩm này qua Hoa Kỳ và Liên Hiệp Âu Châu.

Ảnh hưởng lên môi sinh Việt Nam

Gần 20 năm qua, TQ đã bắt đầu chuyển dịch các cơ sở sản xuất qua VN vì áp lực của luật ô nhiễm môi trường ở bản địa là chính. Các đầu tư di chuyển về VN cũng vì luật lệ ở TQ nghiêm ngặt hơn qua việc bảo vệ môi trường ở một số khu vực tại TQ, đặc biệt ở các tỉnh ở miền duyên hải như Thượng Hải, Hồng Kông, Triết Giang. Chính quyền ở những tỉnh này khuyến khích đầu tư

ở Việt Nam đối với các công nghệ gây ô nhiễm môi trường nhiều nhất như công nghệ thép, plastic, điện tử, hoá chất v.v... Cơ quan bảo vệ môi trường ở các tỉnh trên đã bắt đầu ngăn cấm và tước quyền sử dụng đất, nước, và điện của những cơ sở có nguy cơ gây ô nhiễm môi trường trầm trọng. Đó cũng là một trong những lý do chính để các nhà đầu tư TQ xuôi Nam, một nơi có chi phí dùng trong an toàn lao động rẻ mạt.

Từ những nhận định và phân tích trên đây, quả thật Việt Nam đang phải hứng chịu nhiều hệ quả của việc bành trướng và phát triển kinh tế và kỹ nghệ của TQ. Tư thế của một đàn em Việt Nam trước một đàn anh nước lớn TQ cho đến nay vẫn là một sự thần phục hoàn toàn. **Thần phục trong tư thế chính trị, quân sự lẫn kinh tế.** TQ đã tạo được một sức ép quá mạnh trong ba lãnh vực trên, khiến cho Việt Nam luôn luôn đang ở thế bị động và không thể nào thoát khỏi tầm ảnh hưởng của ba gọng kèn trên.

Chiến lược xâm chiếm Việt Nam của Trung Quốc

Chúng ta thử hình dung các mắc xích có thể kết nối bảy sự kiện đang được khai triển ở Việt Nam và các quốc gia lân cận. Đó là: 1- Công trình xây dựng xa lộ Trường Sơn, 2- Mở rộng đường số 9 nối liền biên giới Thái-Lào ra biển Đông qua thị xã Đồng Hới, 3- Xây dựng nhà máy lọc dầu Dung Quất, 4- Dự án quốc tế giữa Trung Quốc, Lào, và Thái Lan trong việc khai thông lòng sông Cửu Long để tàu vận tải nặng có thể lưu thông trên thủy lộ này, 5- Thiết lập xa lộ nối liền thành phố Nam Ninh và Hà Nội, 6- Miễn hộ chiếu cho người Trung Hoa vào tận mũi Cà Mau, 7- Dự án khai thác quặng bauxite ở vùng Tây nguyên (Cao nguyên).

Công trình xây dựng xa lộ Trường Sơn: Từ năm 2001, cựu Thủ tướng Việt Nam cộng sản Võ Văn Kiệt đã ra lệnh bằng mọi giá phải xây dựng xa lộ Trường Sơn nối liền Bắc Nam dọc theo biên giới Việt Miên Lào, huy động hàng trăm ngàn thanh niên xung phong thời bấy giờ. Theo quan điểm chiến lược

quân sự mới, xa lộ Trường Sơn sẽ không còn là con đường chiến lược một khi có chiến tranh như lãnh đạo Việt Nam biện minh cho việc xây dựng này, vì với vũ khí tối tân hiện tại, sẽ không có việc di chuyển vũ khí và quân đội bằng đường bộ qua kinh nghiệm hai trận chiến ở Iraq và Afganistan. Thiết nghĩ đây là con đường chiến lược dành cho mục đích kinh tế-chính trị, nhưng *không hẳn để áp dụng cho Việt Nam vì trong suốt chiều dài của xa lộ là vùng thưa dân cư nếu không nói là hoang dã*. Như vậy mục tiêu chính phải chăng là nhằm tới một mục tiêu bí mật nhằm giải quyết huyết lộ vận chuyển hàng hoá hai chiều ở miền Tây Trung Quốc ra hải ngoại. Thử hỏi, Quốc lộ I, con đường huyết mạch của Việt Nam, cần phải được nâng cấp vì nhu cầu giao thông và phát triển cho Việt Nam, nhất là từ Quảng Trị trở ra Bắc nhưng tại sao không được lưu tâm đến?

Đường số 9 được nói rộng thành một xa lộ để khai thông một huyết mạch mới đông tây từ Thái Lan ra biển Đông nối liền Quảng Trị và thành phố Tchepone và Savannakhet của Lào. Có được con đường này, hàng hoá hai chiều của TQ có thể được chuyển vận bằng đường sông và đường bộ để tiếp cận với các quốc gia khác qua biển Đông.

Về nhà máy lọc dầu Dung Quất: Tuy vùng này không có hạ tầng cơ sở như giao thông, điện nước, và dân cư thưa thớt, và rất xa trung tâm sản xuất dầu thô hàng ngàn dặm. Địa điểm này phải chăng được chọn lựa để đáp ứng mục tiêu chuyển vận dầu khí vào vùng đất phía Tây Nam của Trung Quốc, thay vì phải chuyển vận bằng xe từ Thượng Hải, Hong Kong bằng đường bộ rất tốn kém? Có phải, chính vì các lý do trên mà Việt Nam chấp nhận mọi tổn kém để xây dựng nhà máy Dung Quất dù cho tư bản Pháp và Liên bang Nga đã rút ra khỏi dự án từ ban đầu.

Và công trình quốc tế thứ tư là trục vót đá ngầm cùng nối sâu lòng sông Cửu Long không ngoài mục đích vận chuyển của các tàu

vận tải hàng hóa có trọng tải trên 20 ngàn tấn nối liền Vân Nam (Tây Nam Trung Quốc), Thái, Lào, và Việt Nam, và giao thương với thế giới. Vân Nam là một tỉnh sản xuất hoá chất hàng đầu của Trung Quốc; do đó, nhu cầu vận chuyển nguyên liệu nhập cảng và xuất cảng thành phẩm ra ngoại quốc là một nhu cầu chính yếu.

Thiết lập xa lộ nối liền Nam Ninh và Hà Nội: Song song với việc trên, một thiết lộ cũng đã được khai thác và nối liền hai thành phố. Việc xây dựng hoàn toàn do nhân viên và chuyên viên Trung Quốc đảm nhiệm, cũng như bẻ ngang của đường xe lửa dựa theo tiêu chuẩn Trung Quốc; do đó, xe lửa Việt Nam không thể sử dụng được. Hiện tại, chúng ta chỉ thấy các toa xe lửa hoàn toàn mang băng hiệu chữ Tàu mà thôi. Phải chăng, thiết lộ này ngoài nhu cầu phục vụ các dịch vụ giao thương kinh tế giữa hai nước hay còn một ẩn dụ nào khác? Đó là *con đường tháo chạy an toàn cho lãnh đạo Việt Nam hiện tại, mỗi khi có biến động lớn ở Việt Nam?*

Việc miễn hộ chiếu cho người Trung Hoa vào tận Mũi Cà Mau: Mãi cho đến tháng 11- 2008, người Trung Hoa được tự do đi lại, không cần hộ chiếu chỉ ở các tỉnh miền Bắc. Sau ngày trên, người Trung Hoa có thể đi lại vào tận Cao nguyên thậm chí đến tận Cà Mau không cần xin hộ chiếu. Quyết định này là một lợi khí lớn cho Trung Quốc để chuyển vận hàng hoá và thực phẩm chính thức hay không chính thức xâm nhập vào tận miền Nam bằng đường bộ. Hiện tại, tại Sài Gòn, hoá chất bảo vệ thực vật không nhãn hiệu được bày bán tự do, đủ loại thực phẩm, cây trái được bày bán ở thị trường miền Nam. Thử hỏi, thời gian thu hoạch trong nội địa Trung Quốc, chuyển vận bằng xe từ biên giới Bắc Việt (không có máy điều hoà không khí) xuôi Nam, làm sao các thực phẩm cây trái trên vẫn còn tươi rói, thậm chí cả cuống và lá vẫn xanh tươi như vừa mới hái? Một trong những nguồn lợi chính của Đà Lạt là rau củ, nhưng thị trường đã bị ối động vì không địch lại với hàng Trung

Quốc vì giá rẻ hơn, trong khi phí tổn chuyên chở rất cao.

Sau cùng, **dự án khai thác quặng bauxite** do chính Thủ tướng cộng sản Nguyễn Tấn Dũng ra lệnh tiến hành ngay, mặc dù có biết bao góp ý từ những nhà chuyên môn trong nước và hải ngoại, thậm chí có những góp ý hoàn toàn trái ngược của Tướng cộng sản Võ Nguyên Giáp, cùng kinh nghiệm của các quốc gia đã khai thác như Nga Sô, Nam Mỹ, Phi Châu, Trung Quốc và Úc Châu.

Tất cả đều khuyến cáo là không hiệu quả kinh tế và mức độ ô nhiễm môi trường rất cao. Chính Trung Quốc phải đóng cửa một nhà máy mới vừa khánh thành tiêu tốn trên 1 tỷ Nhân dân tệ vì không giải quyết được áp lực của người dân và sức ép của luật môi trường. Chính vì vậy mà Việt Nam “phải vâng lệnh” tiến hành ngay việc xây dựng hai nhà máy khai thác ở Đắk Nông dưới sự quản lý của nhân công, kỹ sư và thiết bị hoàn toàn do phía Trung Quốc cung cấp. Hiện tại (tháng 2, 2009), theo tướng Giáp, đã có trên 100 nhân viên TQ hiện diện ở hai công trường này Theo dự tính sẽ có trên 2000 công nhân và kỹ sư TQ cho công trình trên. Họ đã xây dựng lều trại, chuyển chỗ thiết bị và dụng cụ để khai thác quặng mỏ (hay thiết bị quân sự để thăm dò vùng tài nguyên dồi dào của cao nguyên Trung phần này?). Ngoài ra, hiện tại còn có theo ước tính trên 100 ngàn di dân Trung Quốc đang hiện diện nơi đây.

Cùng với dự án khai thác bauxite còn hai dự án phụ góp phần vào là dự án xây dựng tuyến đường sắt nối liền Tây Nguyên và Bình Thuận và dự án xây dựng bến cảng Bình Thuận để chuyển tải alumin (giai đoạn đầu trước khi tinh luyện ra nhôm kim loại) bằng đường hoá xa và đường biển.

Do đó, dự án khai thác bauxite đòi hỏi một lượng điện năng khổng lồ và nguồn nước thật dồi dào, chưa kể đến nguy cơ môi trường trước mắt là không khí bị ô nhiễm, môi trường nước cũng bị ô nhiễm do bùn “đỏ” trôi theo đường nước đi vào sông Đồng Nai, nguồn nước

chính dự trù cho việc khai thác này. Nguy hiểm nhất là bùn đỏ sẽ chiếm lĩnh một diện tích vô cùng to lớn và hệ sinh thái chung quanh hoàn toàn bị hủy diệt, cùng vùng đất khai thác và vùng đất chứa bùn đỏ bị hoang hoá hoàn toàn. Theo ước tính, muốn sản xuất 1,2 triệu tấn alumin hàng năm, phải cần đến một lượng điện gấp đôi lượng điện Việt Nam đang có hiện nay. Vì vậy, để kết luận, tính cách khả thi của dự án không cao, nếu không nói là **bất khả thi**.

Như vậy, quyết định trên có phải là một quyết định đánh trống bỏ dùi hay không? Hay là còn có một “ý đồ” nào khác hơn là việc khai thác nhôm? Sự hiện diện của công nhân, chuyên viên, kỹ sư Trung Quốc ở vùng Cao nguyên, xương sống của Việt Nam, nguồn nguyên liệu dồi dào còn lại của Đất Nước, **có thể là một nhân tố chính trị-quân sự-kinh tế để Trung Quốc có thêm điều kiện để khống chế Việt Nam?**

Nhu cầu nhôm của Việt Nam hàng năm vào khoảng 100 đến 150 ngàn tấn để dùng nhập cảng từ Úc châu. Thử hỏi với lượng sản xuất hàng triệu tấn dùng để xuất cảng sang Trung Quốc mà thôi, do đó, càng thêm bị lệ thuộc vào quốc gia này, và dễ dàng bị khuynh đảo cũng như áp lực của TQ.

Nếu tổng hợp bảy mối xích trên lại với nhau, chúng ta có thể hình dung được một sự phối hợp chiến lược nhuần nhuyễn về quân sự-kinh tế-chính trị. Nhưng sự phối hợp đó có thể chỉ để phục vụ cho nhu cầu của đàn anh nước lớn để:

Chuyển vận hàng hóa xuất cảng từ lục địa Tây Nam Trung Quốc sang Thái, Lào, Việt Nam và quốc tế. Sản phẩm nhập cảng chiến lược của Trung Quốc là dầu khí, và Dung Quất sẽ là nguồn cung cấp quan trọng cho vùng này. Và biết bao lợi ích khác nữa cho Trung Quốc cả về kinh tế lẫn quân sự và chính trị.

Nếu dự kiến cảnh tượng trên đây là một sự thật thì đây sẽ không thể hiện tinh thần hội nhập và phát triển bền vững theo tinh thần của Liên Hiệp Quốc đề ra mà chỉ tô đậm thêm quán tính thần phục,

nếu không nói là nô lệ của cường quyền để phục vụ cho nhu cầu kinh tế, chính trị, và quân sự của Trung Quốc hơn là tạo thêm phúc lợi cho người dân Việt.

Xuyên qua bảy cản ngại đã phân tích ở phần trên để lý giải cho việc phát triển không đồng bộ đưa đến tình trạng bế tắc hiện tại của Việt Nam trong vấn đề hội nhập vào tiến trình toàn cầu hóa trên thế giới, **Việt Nam đang tiếp tục đi theo chiều hướng kinh tế chỉ huy, do đó không còn đủ sức quán tính mạnh để vượt ra khỏi rào cản thần phục và xin-cho, để rồi cuối cùng giải pháp thần phục vẫn là giải pháp dễ nhất và an toàn nhất cho công cuộc bảo vệ quyền lực.**

Từ những lý do đó, làm sao lãnh đạo Việt Nam có thể đem lại niềm tin cho người dân được. Biết đến bao giờ thái độ thần phục của Việt Nam được chấm dứt để cho người dân Việt có khả năng đứng vững trên hai chân của mình. *Lịch sử Việt Nam trong tương lai chắc chắn sẽ không quên ghi lại những trang sử đen tối của dân tộc trong giai đoạn này.*

Thay lời kết

Qua những nhận định và phân tích vừa kể trên, quả thật chúng ta đã thấy thật rõ âm mưu thâm tính Việt Nam của Trung Quốc và quán tính thần phục của Việt Nam hiện tại.

Đất Nước là Đất Nước của chung, của cả dân tộc. *Từ người lãnh đạo quản lý Đất Nước cho đến người dân cùng đứng trong xã hội cần phải được dự phần và chia sẻ trách nhiệm đối với Đất Nước.*

Ở các quốc gia tiên bộ và phát triển, người có quyền hạn càng cao thì trách nhiệm càng lớn. Một tai nạn xe lửa hay máy bay có thể khiến cho ông/bà Bộ trưởng Giao thông phải nhận lãnh trách nhiệm và từ chức. Huống chi trong việc quản lý một Đất Nước.

Việt Nam từ bao năm nay, có biết bao chính sách, kế hoạch... bị phá sản mà nhân sự đề ra chính sách vẫn ung dung tự tại trên cương vị cũ, có khi càng cao hơn để có điều kiện đề ra những chính sách phá sản

khác! **Đó là một trong nhiều nghịch lý làm trì trệ sự tiến hóa và phát triển của Dân tộc.**

Tóm lại, cho đến ngày hôm nay, có thể nói qua những phân tích trên đây, mọi hành xử của cộng sản Việt Nam đều do cộng sản TQ điều khiển từ xa; *Việt Nam hoàn toàn không còn khả năng quyết định vận mệnh của đất nước nếu không có sự “góp ý” của Trung Quốc.* Qua việc đàn áp người dân trong nước trong khi biểu tình chống TQ lấn chiếm Hoàng Sa và Trường Sa, cũng như qua việc Việt Nam để công an TQ đàn áp người dân trong khi biểu tình chống việc rước đuốc thể vận vừa qua đủ để nói lên tính nô lệ TQ của nhà cầm quyền cộng sản Việt Nam hiện tại.

Hiện tại, nội bộ đảng cộng sản Việt Nam đang có nhiều rạn nứt trầm trọng, và rạn nứt này có thể làm cho đảng cộng sản tan rã trong tương lai. Nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta phải chờ đợi trong thụ động mà **cả người Việt trong nước hay tại hải ngoại cần phải thúc đẩy càng mạnh thêm để tiến trình dân chủ và nhân quyền ở Việt Nam diễn ra càng nhanh hơn nữa.**

“**Quan hệ**” hữu nghị giữa Trung Quốc và Việt Nam gần đây được ca ngợi bằng 16 chữ vàng: **Láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hướng tới tương lai**” đã được người dân Hà Nội đổi lại một cách mỉa mai là : **“Láng giềng khôn nạn, cướp đất toàn diện, lấn biển lâu dài, thôn tín tương lai”**.

Sách Lịch sử Việt Nam của Cụ Trần Trọng Kim có ghi là Việt Nam trong suốt chiều dài lịch sử trải qua bốn lần bị Bắc thuộc. Ngày hôm nay, có thể được ghi thêm là Bắc thuộc lần thứ năm kể từ ngày 3-2-1930 (thành lập đảng CSVN) và kết thúc vào ngày ... **ngày đó sẽ do tất cả người Việt trong và ngoài nước quyết định.**

Mai Thanh Truyết
VAST- 2/2009

VIỆT NAM đang lâm nguy !

Vũ Hoài Nam 06-02-2009

*Như nước Việt ta ngày trước
Vốn xưng nền văn hiến đã lâu
Núi sông bờ cõi đã chia
Phong tục Bắc Nam cũng khác
Trải các đời Đinh, Lê, Lý, Trần bao
đời gây nên độc lập,
Cùng Hán, Đường, Tống, Nguyên
mỗi bên xưng đế một phương,
Tuy mạnh yếu từng lúc khác nhau,
Song hào kiệt đời nào cũng có.*

*Chúng tôi xin khêu đầu kêu gọi
hồn thiêng Sông Núi ! Hỡi các bạn
quân nhân trong QĐNDVN. Cùng
các bạn thanh niên nam nữ, các bạn
sinh viên và toàn thể người Việt
Nam có lòng với Đất Nước, Dân
Tộc hãy nhất tề đứng lên đập tan
ách ngoại xâm, thực dân mới Trung
quốc. Lật đổ bọn người bán nước
hại dân, độc quyền cai trị đất nước
đang vơ vét tài sản của dân; sa đọa
hưởng lạc trên thân xác của dân
chúng bất hạnh lầm than. Bọn
chúng đã thỏa hiệp, cầu kết với
ngoại bang hòng nhận được sự bao
che để tiếp tục phản bội Dân Tộc
hòng mưu đồ lợi ích cá nhân, bẻ
phái, dâng non sông gấm vóc cho
kẻ thù truyền kiếp”.*

Vũ-Hoài-Nam.

Mới đây, thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng hợp báo nói việc khai thác bauxite tại Tây Nguyên là “chủ trương lớn của Đảng và Nhà nước”, phải tiến hành tới cùng, **cho dù dự án này gặp phản đối từ nhiều phía.**

Bauxite là gì ?

Bauxite là khoáng thạch quan trọng dùng để làm thành nhôm (aluminium) bao gồm 3 khoáng chất: Al(OH)₃, boehmite γ-AlO(OH), and diasporite α-AlO(OH), gộp chung với chất sắt và một phần nhỏ anatase TiO₂. Nhôm đầu tiên do công khám phá của nhà địa chất học người Pháp là ông Pierre Berthier năm 1821 tại

một ngôi làng nhỏ có tên là Les Baux-de-Provence thuộc miền Nam nước Pháp.

Trung quốc qua mặt VNCS với lý do là cần nhiều nhôm để làm máy bay và phi thuyền không gian.

Vì muốn xâm nhập và để thi hành kế hoạch cho dễ dàng nên Trung quốc giả vờ lấy tên những hãng dân sự khai thác nhôm xin với thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng chấp thuận cho vào cao nguyên Trung bộ Việt Nam để khai thác Bauxite.

Thực dân mới Trung quốc đang giành quyền làm chủ vùng Cao nguyên Trung bộ Việt Nam.

Chúng tôi còn nhớ rõ trước đây, đại tướng Pháp de Lattre de Tassigny khi được chính phủ Pháp phái sang Đông Dương, ông ta đã đi quan sát nhiều nơi ở Bắc Việt, Trung Việt và Nam Việt cùng Cao Miên và Lào. Ông cũng đọc rất nhiều báo cáo về tình hình hoạt động của Việt Minh lúc bấy giờ. Sau 2 tháng nhận chức Toàn quyền ở Đông Dương, ông đã trả lời câu hỏi của một nhà báo Pháp về quyền làm chủ Đông-Dương: “Bên nào giành quyền làm chủ được giải Cao nguyên Trung phần và Hạ Lào thì người đó làm chủ chiến trường Đông Dương” (Cao nguyên Trung phần Việt Nam gồm: Pleiku, Kontum và Ban Mê Thuột); cao nguyên Hạ Lào là Boloven (gồm hai tỉnh Attopeu và Saravane). Hai giải cao nguyên này nối tiếp với nhau làm thành một hành lang thiên tạo và một căn cứ địa vững chắc ít nơi nào bằng.

Trong một số đặc san của Bộ Tham Mưu QĐNDVN phát hành năm 1949, tôi cũng được đọc một bài viết mà lâu ngày tôi quên mất tên tác giả. Bài viết có nhắc đến điểm chiến lược quân sự tối quan trọng là vùng Cao nguyên Trung bộ. Tác giả bài viết còn nhấn mạnh: **“Nếu một mai đất nước thống nhất, độc lập thì thủ đồ tương lai của Việt Nam sẽ phải là Cam Ranh vì ở đây có địa hình và địa vật phải kể vào hàng độc nhất trên thế giới”.**

Chúng tôi biết chắc rằng cố tổng thống Nguyễn Văn Thiệu khi còn trẻ

ông rất ít khi đọc sách và cũng không được theo học lớp tham mưu cao cấp nào nên ông không biết cao nguyên Trung bộ là vùng chiến lược rất quan trọng của VN. Vì thế cho nên, đầu tháng 2 năm 1975, ôn đã ra lệnh cho lực lượng quân sự (Quân Đoàn 2) bỏ ngõ và rút lui khỏi Cao Nguyên. Khi đó, các nhà nghiên cứu quốc tế về Đông Dương tiên đoán thể nào miền Nam cũng rơi vào tay CS. Và quả nhiên như thế thật. Và vì thế, cho nên chúng ta mới phải bỏ nước ra đi.

Theo chúng tôi được biết, gần đây chính phủ CSVN đã ký giấy, cho phép một hãng Trung Quốc, điển hình là hãng Xina Pu Diên, hãng này bề ngoài là một hãng khai thác quặng đá “Bauxite” để nấu thành nhôm của Trung quốc. Nhưng kỳ thật, bên trong gồm có bộ phận đầu não là những sĩ quan Tham mưu cao cấp, Tình báo, Nghiên cứu Tác chiến, Trinh sát, Đội vẽ bản đồ....

Theo nguồn tin riêng từ Hoa Lục cho biết là hiện tại, chung quanh vùng khai thác quặng đá Bauxite để nấu thành “nhôm” (aluminium) có chu vi 25km vuông tại vùng Tây nguyên đã có một đại đội đặc nhiệm của Quân đội Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa với đầy đủ vũ khí, máy truyền tin tối tân cùng những xe Jeep quân sự dựng tạm lều bạt dùng làm nơi đóng quân. Bên ngoài là lực lượng bảo vệ công trường. Nhưng bên trong không phải vậy. Đại đội “đặc nhiệm” này gồm có một thiếu tướng và bốn đại tá cùng nhiều sĩ quan cấp úy chuyên ngành như: Tình báo, Trinh sát, Tác chiến, Dân vận, Bản đồ, Công binh.... Để giữ bí mật, bọn họ không đeo phù hiệu và cấp bậc. Chúng đã cấm băng cấm không cho một ai lai vãng đến gần căn cứ của chúng, kể cả nhân viên chính quyền Việt Nam. Hiện nay chúng tạm dựng lều để ở, nghe nói chúng đang cho chở gạch cát và xi-măng để xây căn cứ vững chắc.

Ngoài số Bộ đội, Trung Cộng mang cả non một vạn dân người gốc Hán đến vùng Tây Nguyên lập nghiệp và làm cơ sở ngoại vi.

Nhân dân ta phản đối việc chính quyền VNCS đồng ý cho Trung quốc khai thác mỏ Bauxite tại Tây nguyên.

Người đầu tiên phản đối lại là cựu đại tướng Võ Nguyên Giáp, ông đã vì quyền lợi của đất nước mà hạ mình viết thư đề, kính gửi thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Nhưng vì đã nhận được chỉ thị của Bắc Kinh nên thủ tướng Dũng phải quyết tâm thi hành theo lệnh của những người ở Bắc Kinh. Bức thư của Tướng Giáp, đăng trên báo điện tử VietnamNet, nêu lý

do là vì quan ngại về "nguy cơ nghiêm trọng đối với môi trường tự nhiên và xã hội" của các dự án này. Được biết, bức thư đề ngày 5-1 nhưng tới 14-1 mới được đăng trên duy nhất một tờ báo mạng của VN.

Thư đề kính gửi "đồng chí Nguyễn Tấn Dũng" viết: cho dù đầu tháng 11-2008 một số nhà khoa học và quản lý có tên tuổi đã gửi kiến nghị để nghiên cứu, xem xét một cách toàn diện, "nhưng các dự án này vẫn đang được triển khai".

Gây tranh cãi

Thư của đại tướng Võ Nguyên Giáp nhắc lại thời kỳ đầu những năm 1980 khi Chính phủ VN đưa chương trình khảo sát khai thác bauxite Tây Nguyên vào chương trình hợp tác đa biên với khối COMECON của các nước xã hội chủ nghĩa lúc đó. Bản thân Tướng Giáp được phân công trực tiếp theo dõi chỉ đạo chương trình này. Khối COMECON đã khuyến nghị Việt Nam không nên khai thác bauxite vì nguy cơ sinh thái: "Chính phủ khi đó đã quyết định không khai thác bauxite mà gìn giữ thâm rừng và phát triển cây công nghiệp (cao su, cà phê, chè...) trên Tây Nguyên".

Bức thư nhấn mạnh: "Về quy mô, quy hoạch khai thác bauxite Tây Nguyên từ nay đến 2025 là một kế hoạch lớn, giá trị ước tới gần 20 tỷ đôla Mỹ, sẽ tác động sâu sắc nhiều mặt còn hơn cả các công trình kinh tế lớn đã có ở nước ta".

Tướng Giáp cho rằng việc nghiên cứu thẩm định cần được tiến hành và báo cáo Bộ Chính trị và Quốc hội chứ "không thể chỉ đưa vào đề xuất của các Bộ hay tập đoàn kinh tế".

"Tôi đề nghị Thủ tướng cho dừng triển khai các dự án khai thác bauxite ở Tây Nguyên và báo cáo Bộ chính trị chỉ đạo tiến hành các nghiên cứu vĩ mô cần thiết làm căn cứ cho mọi quyết định".

Bản tính không tử tế của phần đông đảng viên, cán bộ CSVN.

Phần đông, những đảng viên CSVN, nhất là những cán bộ cao cấp thiếu nhân cách và không biết đạo đức là gì nên có bản tính xấu, hay tráo trở, lật lọng, vô thủy, vô chung.... Họ thường tự đề cao mình là giai cấp vô sản chuyên chính, là giai cấp công nông, tiên phong của giai cấp vô sản. Nhưng sự thật không phải vậy, một danh từ sau đây thích đáng với bản tính xấu xa của họ. Đích thực họ là: "vô sản lưu manh".

Diễn hình họ đã lừa thầy, phản bạn, như ông Lê Duẩn đã phản bội cả "chủ tịch yêu quý Hồ Chí Minh", ra lệnh giết cả gia đình Lưu Quang Vũ

bằng thủ đoạn ném đá giấu tay (cho xe tông chết Lưu Quang Vũ lúc đó đang đèo vợ con trên xe gắn máy) cũng chỉ vì TW Đảng muốn thần thánh hóa ông Hồ. (Các bạn có thể tìm đọc "Đình Cao Chối Lợi" của nhà văn nữ Dương Thu Hương thì biết lúc cuối đời ông Hồ bị bọn đàn em bỏ rơi và có đời sống ra sao?).

Nhiều người có nhận xét rằng cựu đại tướng Võ Nguyên Giáp đã vì sơn hà xã tắc mà dẹp tự ái, bỏ công viết thư can ngăn Nguyễn Tấn Dũng về việc khai thác Bauxite ở Tây Nguyên của Trung Cộng. Đáng lý ra, ông Giáp không nên viết thư cho Nguyễn Tấn Dũng mà chỉ nên viết một bài gửi cho nhà báo phản đối về việc chính phủ đã cho khai thác Bauxite có hại cho môi sinh và nói thẳng là không nên cho người Trung Hoa đặt chân vào vùng đất chiến lược Tây Nguyên.

Vả chăng, Nguyễn Tấn Dũng là người bất tài, thuộc vào hàng con cháu. Nếu Nguyễn Tấn Dũng đi lính thì phúc đức lắm chỉ lên đến cấp bậc thiếu tá là tốt cùng. Không xứng để một cựu đại tướng phải đề chữ "Kính gửi" trong thư. Và sự thật cho chúng ta thấy, thủ tướng Dũng không đếm xỉa gì đến thư đó. Hơn nữa, Nguyễn Tấn Dũng có biết "Kính lão đắc thọ" là gì đâu? Thật ra, Dũng bây giờ cũng xem thường đại tướng Võ Nguyên Giáp cũng như Lê Duẩn ngày nào?

Kết luận.

Thực ra, không phải hoàn toàn vì nhu cầu nhôm để sản xuất máy bay và phi thuyền mà Trung Cộng đến khai thác Bauxite tại Tây Nguyên. Mục đích chính của Trung Cộng là rồi ra sẽ xâm chiếm Việt Nam. Biển Việt Nam thành một tỉnh của TC nên bây giờ phải tìm cách nắm giữ yết hầu Việt Nam là vùng "Chiến lược Tây Nguyên" nên Trung Cộng phải chuẩn bị và dự liệu cái gì phải làm trước.

1- Hiểu tường tận và nắm rõ địa hình, địa vật vùng chiến lược Tây Nguyên bằng cách cho sĩ quan đến quan sát trực tiếp tại chỗ.

2- Vẽ bản đồ Tây Nguyên theo ý muốn.

3- Tổ chức cơ sở tình báo.

4- Tổ chức cơ sở nhân dân nhằm vào đồng bào người thiểu số địa phương.

5- Rồi đây, Trung Cộng sẽ đề nghị làm đường giúp Việt Nam để có đường sẵn để dùng cho chiến tranh sau này như bọn chúng đã dùng trong chiến tranh xâm lược Việt Nam năm 1979 ở các tỉnh biên giới Trung-Việt.

Hiện nay Trung Cộng đang âm mưu biến những vùng đất màu mỡ ở

Tây Nguyên thành những "Tô giới Trung Hoa". Vì những vùng đất mà Trung Cộng lập thành căn cứ địa đã trở thành "bất khả xâm phạm". Chúng cấm bảng cấm cả nhà cầm quyền VNCS và dân chúng Việt Nam không ai được lại gần. Như vậy thử hỏi còn gì là chủ quyền Việt Nam?

Đó chỉ là bước đầu của âm mưu xâm lăng Việt Nam trong kế hoạch "tằm ăn dâu" hay "vết dầu loang" của bá quyền, thực dân mới Trung Quốc.

Trung Quốc đang muốn làm suy yếu Việt Nam trong tất cả các lĩnh vực kinh tế, làm bất ổn xã hội, kích thích sự đấu tranh ly khai của các dân tộc thuộc khu vực Tây Nguyên Trung Phần Việt Nam, làm suy yếu Việt Nam, chia cắt Việt Nam để cưỡng chiếm khu vực Biển Đông của VN.

Để chuẩn bị cho việc xâm lăng Việt Nam sau này, Bắc Kinh đã đề ra chiến lược hai nước Trung hoa và Việt Nam sẽ trở thành "đối tác chiến lược toàn diện" nên năm vừa qua hết Nông Đức Mạnh, Tổng bí thư Đảng rồi đến Nguyễn Phú Trọng, Chủ tịch Quốc hội và sau cùng là Nguyễn Tấn Dũng thủ tướng chính phủ qua gặp giới lãnh đạo Bắc Kinh để nhận chỉ thị cũng như ký kết các văn kiện để hợp thức hóa âm mưu thôn tính Việt Nam của Bắc Kinh.

Rút cuộc, những văn kiện mà VNCS đã ký kết với TC là một hình thức công khai và là bằng chứng công nhận chủ quyền về đất đai trước kia của VN, nay thuộc về Trung Hoa như Ải Nam Quan, Thác Bản Giốc, Hoàng Sa, Trường Sa... Vẫn chưa hết, Trung Cộng còn buộc CSVN phải kỳ nhượng Biển Đông để Trung Cộng công khai khai thác dầu hỏa.

Cũng vì đã có những văn kiện về chủ quyền đất và biển trong tay nên Bắc Kinh đã hứa hẹn bảo đảm việc ủng hộ chế độ hiện hữu của CSVN. Cũng vì muốn giữ địa vị để dễ bề áp bức, bóc lột dân nghèo, làm giàu bất chính nên TW Đảng CSVN đã nhắm mắt tuân hành theo những áp đặt của Bắc Kinh. Cũng vì vậy mà chính quyền VNCS đã ra sức ngăn cản thanh niên, sinh viên Việt Nam biểu tình chống Trung Cộng. Bịt miệng báo chí không cho đã động gì đến việc làm của Bắc Kinh. Và cúi đầu chấp nhận để cho Trung Cộng được tự do vào Tây Nguyên với danh nghĩa là vào để khai thác Bauxite. Nhưng sự thật khác hẳn.

Điều đặc biệt chúng ta phải lưu ý đến vấn đề an ninh quốc gia như nhiều nhà quân sự và người dân đã bày tỏ quan ngại. Nguyên nhân 1000 năm Bắc thuộc trong lịch sử Việt Nam là do ông cha ta cả tin, vô tình rước

TÂY NGUYÊN! Hán hóa!

Trần Khải 02-2009

giặc vào nhà mà mắt nước vào tay ngoại bang. Hàng nghìn người Trung Quốc (công nhân hay quân nhân mặc thường phục??) theo dự án này vào làm việc và sinh sống lâu dài tại Tây Nguyên Việt Nam, một trong những vị trí chiến lược trọng yếu của quốc gia, sẽ là một hiểm họa khôn lường.

Chính quyền VNCS không thể nào che đậy được dã tâm phản bội Dân Tộc, muốn núp bóng bá quyền Trung quốc để sống vinh thân phì gia. Dù cho thực dân mới Trung Hoa có lớn mạnh đến đâu thì với tinh thần tranh đấu anh dũng, nhân dân Việt Nam sẽ không nhụt chí, trái lại can cường trước sự đàn áp của bộ máy Công An CSVN.

Chúng tôi tin rằng rồi đây, đồng bào trong nước sẽ đứng lên ngăn chặn âm mưu xâm lược của bá quyền Trung Quốc. Những trang sử oai hùng đã viết lên chiến thắng về vang chói lọi của Chi Lăng, Bạch Đằng, Đống Đa trong chiến tranh giữ nước, toát lên một tư tưởng hùng mạnh, một ý chí sắt đá như Nguyễn Trãi đã viết :

*Đem đại nghĩa để thắng hung tàn,
Lấy chí nhân mà thay cường bạo*

Đất nước ta và nhân dân ta có thể liên tục hiện ngang giữ vững độc lập mãi mãi không ? Cái đó tùy thuộc vào ý chí của nhân dân có lòng yêu nước như lịch sử đã viết: "Một dân tộc tuy không lớn, đất không rộng, người không đông, trình độ phát triển xã hội không cao, không đồng đều vẫn có thể đánh bại những đế quốc lớn nhất". Tới hậu của việc đánh thắng là nhờ vào yếu tố dân Việt Nam có ý chí dũng cảm tột bậc, toàn dân đoàn kết, biết hy sinh tranh đấu, biết tự lực tự cường; và nhờ vào người lãnh đạo giỏi, mưu trí hơn người, biết lấy dân làm gốc.

Việt Nam tất thắng, quyết đánh tan âm mưu thôn tính Việt Nam của bá quyền Trung quốc, kẻ thù xâm lược. Kính chào đoàn kết,

California, ngày 06-02-2009.

Như thế là bám chặt xong một bước Nam Tiến cho nhà nước Trung Quốc: Thủ tướng chính phủ CS Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng phát biểu với báo chí quốc nội rằng dự án khai thác bô-xít ở Tây Nguyên là chính sách lớn của Việt Nam, và ông sẽ cho tiến hành dự án, mặc dù nhiều ý kiến phản đối từ giới khoa học, cũng như nhiều người dân tại Vùng Tây Nguyên -- bất kể các quan ngại về môi trường, hay quan ngại ảnh hưởng Trung Quốc tại vùng đất biên giới nhạy cảm. Có phải đây là một trong các bước của chính sách tầm ăn dâu, nhằm Hán Hóa Tây Nguyên?

Bản Tuyên Bố Chung Việt Nam - Trung Quốc đăng ở trang mạng Bộ Ngoại Giao CSVN (<http://www.mofa.gov.vn/vi/nr040807104143/nr040807105001/ns080602092528>) ngày 11-2-2009 đã nói minh bạch về dự án khai thác mỏ Tây Nguyên rồi. Cần ghi nhận rằng Bản Tuyên Bố Chung khởi lên từ việc Tổng Bí thư CSVN Nông Đức Mạnh thăm Trung Quốc từ ngày 30/5- 2/6/2008 và đã hợp với các lãnh đạo CSTQ để dẫn tới các cam kết. Bản Tuyên Bố Chung còn cho thấy mô phỏng hai mô hình phát triển đảng, nhà nước, và xã hội quần chúng giữa hai nước, nghĩa là sửa soạn làm cho "đồng văn" tuy chưa là "đồng chủng". Bản văn trích:

"...4. Hai bên nhấn mạnh sẽ tiếp tục duy trì truyền thống tốt đẹp tiếp xúc mật thiết giữa lãnh đạo cấp cao hai Đảng, hai nước; tuyên bố thiết lập đường dây nóng giữa các nhà lãnh đạo Việt Nam - Trung Quốc. Hai bên nhất trí phát huy đầy đủ vai trò của Ủy ban chỉ đạo hợp tác song phương Việt Nam - Trung Quốc, quy hoạch tổng thể và thúc đẩy toàn

diện sự hợp tác giữa hai nước trên các lĩnh vực; xây dựng cơ chế giao lưu và hợp tác giữa các cơ quan Trung ương hữu quan của hai Đảng; đi sâu trao đổi về lý luận và kinh nghiệm thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và về xây dựng Đảng, quản lý đất nước; tiếp tục tổ chức tốt các cuộc hội thảo lý luận giữa hai Đảng; thúc đẩy hợp tác về đào tạo và bồi dưỡng cán bộ lãnh đạo, quản lý; thúc đẩy cơ chế hợp tác có hiệu quả giữa các bộ, ngành ngoại giao, quốc phòng, công an, an ninh; mở rộng hợp tác thiết thực trên các lĩnh vực kinh tế, thương mại, khoa học, kỹ thuật, văn hoá, giáo dục...; triển khai mạnh mẽ giao lưu hữu nghị giữa thanh thiếu niên, các đoàn thể quần chúng và các tổ chức nhân dân; phối hợp tổ chức các hoạt động tuyên truyền, giáo dục truyền thống hữu nghị giữa nhân dân hai nước.

"5. Hai bên hài lòng trước đà phát triển tốt đẹp của mối quan hệ hợp tác kinh tế thương mại giữa hai nước trong những năm gần đây; nhất trí tiếp tục thực hiện tốt Hiệp định về mở rộng và đi sâu hợp tác kinh tế thương mại song phương; khẩn trương bàn bạc, ký kết và thực hiện tốt "Quy hoạch phát triển 5 năm về hợp tác kinh tế thương mại giữa Việt Nam và Trung Quốc", xác định các lĩnh vực và dự án hợp tác trọng điểm; nâng cao hơn nữa quy mô và mức độ hợp tác kinh tế thương mại. Hai bên đồng ý trên tinh thần bổ sung ưu thế cho nhau, cùng có lợi, cùng thắng, tích cực tìm kiếm những lĩnh vực tăng trưởng mật dịch mới, duy trì kim ngạch mật dịch song phương tăng trưởng nhanh; đồng thời áp dụng những biện pháp thiết thực và có hiệu quả để cải thiện cơ cấu mật

dịch, thực hiện phát triển cân bằng mật dịch song phương. Hai bên tích cực ủng hộ và thúc đẩy các doanh nghiệp của hai nước hợp tác lâu dài cùng có lợi trong các lĩnh vực cơ sở hạ tầng, công nghiệp chế tạo, phát triển nguồn nhân lực, năng lượng, chế biến khoáng sản và các lĩnh vực quan trọng khác. Hai bên tăng cường hợp tác trong các dự án như: Bôxít Đắc Nông, các dự án trong khuôn khổ “Hai hành lang, một vành đai kinh tế” và các dự án lớn khác. Hai bên khẳng định tăng cường hợp tác trong các cơ chế kinh tế khu vực, liên khu vực và quốc tế như Tổ chức Thương mại thế giới...” (hết trích)

Điều quan ngại là nhiều chuyên gia đã lên tiếng phản đối dự án này từ lâu. Đài RFA hôm 9-2-2009 qua bài “Cương quyết khai thác bô-xít ở Tây Nguyên” đã ghi về các quan ngại chuyên môn, trích: “...Nhiều ý kiến lo ngại việc tiến hành dự án khai thác bô-xít có thể hủy hoại môi trường sống của vùng Tây Nguyên...”

Thủ tướng chính phủ Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng trong tuần rồi phát biểu với báo chí trong nước rằng dự án khai thác bô-xít ở Tây Nguyên là chính sách lớn của Việt Nam, và ông cương quyết cho tiến hành dự án, mặc dù lâu nay có nhiều ý kiến phản đối từ giới khoa học, cũng như nhiều người dân tại Vùng Tây Nguyên.

Lý do mà giới chuyên môn nêu ra là hoạt động khai thác quặng bô-xít sẽ tác động ảnh hưởng đến môi trường cũng như đời sống của cư dân địa phương; trong khi lợi ích kinh tế mà nguồn khoáng sản thu được không kinh tế. Ngay cả một vị tướng nổi tiếng của Việt Nam là Đại tướng Võ Nguyên Giáp, cũng gửi thư cho Thủ tướng chính phủ kêu gọi nên dừng dự án lại...

Tiến sĩ Nguyễn Thành Sơn, giám đốc Công ty Năng lượng Sông Hồng, thuộc TKV là người có những ý kiến phản biện mạnh mẽ. Bài viết của ông Nguyễn Thành Sơn sau đó được nhiều báo chí trong nước trích đăng. Ông Nguyễn Thành Sơn nêu ra bốn tác động bất lợi khi tiến hành dự án khai thác bô-

xít ở Tây Nguyên. Một trong bốn điểm đó là lượng lớn bùn đỏ thải ra. Loại bùn đỏ này được ví như bom bom vừa làm ảnh hưởng môi trường, vừa là một nguy cơ đe dọa mạng sống con người.

Ông Nguyễn Thành Sơn cho biết thông tin về quá trình tạo ra bùn đỏ và tác hại của nó: “Bùn đỏ chứa 70% nước và 30% chất thải quặng thì rất nguy hại về môi trường, vì 70% còn lại chức NaOH, sút.” Tiến sĩ Trần Bình Chur, phó trưởng Bộ môn địa chất, thuộc Đại học Mở - Địa chất Hà Nội cũng có giải thích sơ lược về việc sử dụng hóa chất để tuyển quặng bô-xít từ đó có thể gây hại cho môi trường...” (hết trích).

Đặc biệt, nhà báo lão thành Bùi Tín từ Paris tuần này đã phổ biến bài viết nhan đề “Về những vụ án đầu Xuân: Chớ có nhầm, rồi hồi không kịp!” đã cảnh báo thêm: “...Nếu 15 người tự cho mình toàn quyền cai trị đất nước vẫn đặt việc bảo vệ nhóm tội phạm trong vụ án PCI cao hơn cuộc sống của nhân dân, không mảy may nghĩ đến những thiệt thòi mà đất nước và nhân dân phải gánh chịu, họ sẽ phải trả giá cho lập trường sai lầm ấy. Hãy xem: cả tháng 1-2009, nguồn FDI (Foreign Direct Investment) đổ vào chỉ có 185 triệu đôla, bằng 11% tháng 1-2008, so với ODA Nhật hiện bị treo lên đến 900 triệu đôla.

“Họ có thể tạm giữ được ghế ở chóp bu, gây tiếp vô vàn tai họa cho đất nước, nhưng nền đất dưới ghế họ bám đã lung lay và còn lung lay dữ dội. Đầu Xuân này, vụ PCI cay đắng đã gõ cửa xông đất nhóm lãnh đạo chóp bu cộng sản. Các Vụ án lớn khác đang xếp hàng nối tiếp.

“Ngay trước mắt, vụ khai thác bô-xít ở Tây nguyên đang nổ lớn. Tiến lùi đều khó. Ông tướng Giáp đã mang chút sức còn lại của tuổi 99 vào cuộc; nhiều trí thức có uy tín lên tiếng, như ông Nguyễn Trung vừa lên tận huyện Đắc Nông để cảnh báo về thảm họa môi sinh, như nhà văn Nguyễn Ngọc gần bó với Tây Nguyên dự báo bùn đỏ bôxít sẽ tận diệt cuộc sống Tây Nguyên. “Vụ bôxít” đang nổ lớn khi có tin hàng mấy trăm công nhân của Bắc Kinh hiện đã có mặt ở Đắc Nông để triển

khai đào mỏ, mà quốc hội Hà Nội không hề hay biết. Vụ này đang nổ to thêm từng ngày khi Nhân Dân Nhật Báo Bắc Kinh đưa tin: năm 2008, Trung Quốc đã ra lệnh đóng cửa gần một trăm mỏ bôxít trong vùng Thái Nguyên thuộc tỉnh Sơn Tây và trong huyện Tĩnh Tây thuộc tỉnh Quảng Tây, “vì quặng bôxít tàn phá môi trường, còn gây nên nhiều bệnh lạ cực nguy hiểm cho con người”. Giờ lại Tuyên bố chung Trung - Việt (1-6-2008) nhân chuyến Nông Đức Mạnh sang Bắc Kinh, có ghi: “hai bên tăng cường hợp tác trong các dự án như: bôxít Đắc Nông...”. Thế là rõ, Đắc Nông là đầu vị của hợp tác. Cái đầu giá kinh khủng của bọn bành trướng là đóng cửa hàng trăm mỏ bôxít trên đất chúng vì tai họa môi sinh, rồi bắt buộc bộ hạ ở nước ta khai mỏ để cung cấp nguyên liệu cho chúng phát triển ngành nhôm cho công nghiệp hàng không, tàu chiến, tên lửa... Một kiểu xuất khẩu tai họa môi sinh theo tư duy Đại Hán, buộc các nhược tiểu dân tộc gánh thay. Hàng nghìn dân Tàu nữa sắp đến Đắc Nông, theo tôi biết, cảm chắc là số lao động của Tổng cục kinh tế Quân giải phóng, nghĩa là những chiến binh thực thụ. Bộ chính trị đang “rước voi dử” vào nước ta, mà tổng Mạnh và thủ Dũng tỏ ra háng hái nhất trong việc mời đón này. Nay mới biết, ông Dũng đã hạ bút ký Quyết định 167, phê duyệt quy hoạch khai thác mỏ bôxít lớn Đắc Nông từ ngày 1-11-2007. Họ đã đi đêm với nhau từ lâu. Không cần súng đạn, quân bành trướng đã cắm chốt trên địa bàn chiến lược Tây Nguyên...” (hết trích)

Một hình ảnh thấy rõ trước mắt: Chúng ta đang chứng kiến Đảng CSVN rước voi dử vào nhà. Tại sao như thế? Đây thấy rõ là thế cờ Tây Nguyên Hán Hóa, một biến thể của vở Trọng Thủy -Mỵ Châu năm xưa.

Ai có thể ngăn chặn diễn tiến này được? Đã tới lúc phải đưa câu hỏi này cho toàn dân suy nghĩ, và bắt tay biến đổi cuộc cờ.

<http://anhduong.net>

<http://hoangvan.net>

VIETNAM SYDNEY RADIO

Những Người Việt đấu tranh

.....*Lê Nguyên Hồng 02-2009*.....

Ông Bà ta xưa thường hay nói : "Đánh võ mồm" hay là "đánh giặc miệng" để chỉ những người hay nói dóc (nói khoác) về sự dũng cảm của mình, với dụng ý chê trách một ai đó bởi tật xấu này. Thế nhưng hiện nay, những năm cuối của thế kỷ 20 và những năm đầu của thế kỷ 21 này, câu chuyện "đánh giặc miệng" (đánh giặc bằng lời nói) lại là hình thức đấu tranh có hiệu quả rất thuyết phục. Rất nhiều đất nước và dân tộc trên thế giới đã thành công bằng con đường đấu tranh này... Và để tương trợ lẫn nhau, tiếp tay cho nhau cùng "đánh giặc" có hiệu quả, đã có nhiều cá nhân, nhiều tổ chức trực tiếp hoặc gián tiếp dấn thân vào cuộc chiến này. Điển hình là VNSR - Đài Phát thanh Việt Nam Sydney Radio - Những Người Việt đang đấu tranh, tiếp sống, tiếp sức, tiếp tế cho Đồng bào Quốc nội...

Đài VNSR là một đài phát thanh rất trẻ trong hàng chục đài phát thanh của Người Việt ở Hải Ngoại nói chung và trên nước Úc nói riêng. VNSR phát thanh trên làn sóng điện từ tại thành phố Sydney nước Úc và truyền trực tiếp trên mạng Internet toàn cầu. Hiện nay lịch phát sóng của Đài đang là 5 buổi trong một tuần tại địa chỉ trang Web : www.vnsr.net.

Một buổi chiều mùa xuân tại thành phố Sài Gòn, tôi lang thang trên mạng Internet tìm đọc sách báo phi cộng sản nơi các trang Web tìm kiếm. Bất ngờ "kích chuột" vào địa chỉ trang nhà của VNSR, tôi nghe lại được một số chương trình đã lưu của Đài. Tôi càng bất ngờ hơn khi nghe được các âm thanh thời sự là những bài phát biểu và trả lời phỏng vấn của nhiều nhà Dân chủ đã có tiếng tăm ở trong cũng như ở ngoài nước. Thật xúc động khi nghe được những lời nói, tiếng khóc của bà

con Dân Oan Việt Nam đang bị nhà cầm quyền cs cướp đất cướp nhà mà còn đàn áp bắt bớ tiếp tục. Những đoạn âm thanh này còn quý giá hơn mọi chương trình "chính" đã có sự dàn dựng và biên tập công phu khác...

Để thực hiện âm mưu mị dân cùng lòe bịp dư luận Quốc tế, đặc biệt là lờn gạt đồng bào Người Việt ở nước ngoài, hơn 700 tờ báo viết của CSVN và hàng trăm báo hình, báo nói của họ ra sức "bôi son trát phấn" cho cái gọi là "dân chủ" và "tự do" của người dân Quốc nội. Thứ tự do kiểu cs này vốn đã và đang có trên giấy tờ, trên môi miệng bè lũ Độc tài hiện nắm quyền sinh quyền sát khắp Đất Việt mà thôi !

Chế độ độc tài CSVN là một thể lực có thể nói rất giàu kinh nghiệm trong cuộc chiến sử dụng lời nói (nhưng là lời nói dối trá, bóp méo sự thật) và đàn áp tiếng nói tự do thẳng thắn của của con người. Bằng chứng là ngay trong thập niên 1950 và sau đó, đảng CSVN đã từng bước triệt hạ mọi tiếng nói đấu tranh trong nước, đặc biệt là các tờ báo giấy tư nhân mà ban đầu (sau năm 1945) đã được thoải mái xuất bản theo truyền thống tự do báo chí của thời Pháp thuộc. Sự kiện nổi tiếng đánh dấu thói độc quyền tàn bạo của cs, đó là việc đàn áp Phong trào Nhân văn Giai phẩm bằng "Vụ án Nhân văn" ngày 21-01-1960. Đồng thời là việc đóng cửa hoàn toàn các tiếng nói tự do bằng "Sắc lệnh Báo chí" của Hồ Chí Minh. Sắc lệnh này chính là một bức màn đen tối bao trùm báo chí và ngôn luận tự do tại Việt Nam cho đến tận ngày hôm nay....

Hiện giờ tại Việt Nam, vì mục đích tuyên truyền cho "đường lối của đảng", thì nếu chỉ kể từ cấp huyện trở xuống, cũng đã có cả một

màng lưới thông tin dày đặc. Ở huyện thì có phòng Thông tin Văn hóa huyện, Đài Truyền thanh huyện (có nơi có cả đài Phát thanh). Ở các xã thì dứt khoát phải có một "ông" Trưởng ban Văn hóa xã, để kịp thời thông tri những "chủ trương tốt đẹp" và "đường lối đúng đắn" của đảng cs đến cho người dân. Ở thôn (làng) thì cũng có "ủy viên" thông tin. Trên thực tế, mấy cái "loa" này (theo cả nghĩa đen và nghĩa bóng) đều là thứ "Mỡ làng" và "Mỡ huyện" mà thôi. Nếu bạn trẻ nào không hiểu Mỡ là gì thì xin mời xem nhân vật Mẹ Đốp trong vở chèo (hoặc kịch nói) Quan Âm Thị Kính thì sẽ rõ. Sơ qua về bộ máy hùng hậu gồm báo chí, phát thanh và nay là truyền hình, điện tử của nhà cầm quyền VN như thế để một lần nữa thấy rằng đảng cs coi tiếng nói của báo, đài quan trọng ra sao!

Triệt để tận dụng thế mạnh này, nhà cầm quyền CSVN đã quyết thực hiện cho bằng được âm mưu mị dân của họ. Sự việc gần đây nhất, đó là Giao thừa tết Kỷ Sửu năm nay, bắt chấp vụ đắm đò tại Quảng Bình với 44 người thiệt mạng (tính cả 2 thai nhi), trước đó là vụ 2 thanh niên trong độ tuổi lao động chết vì đói và rét ngay tại trung tâm Thủ đô cũng như vụ "Hà Bá đường phố Hà Nội" cướp đi sinh mạng của gần năm chục dân lành !!! (những vụ việc này nếu xảy ra tại một nước văn minh thì chắc chắn Tổng Thống sẽ phải đích thân thăm hỏi và có thể sẽ ban hành lệnh quốc tang...), nhà cầm quyền cs Việt Nam tuy thế vẫn quyết tâm tạo ra một sự phồn vinh giả tạo nhằm lừa bịp nhân dân và quảng cáo rình rang về một cái tết giàu có, bằng cách chi hàng ngàn tỉ đồng để bắn pháo bông, chưa kể đến những tốn kém khác trong việc "giăng đèn, kết hoa" trên hầu khắp các trung tâm 61 tỉnh và thành phố Việt Nam... Và truyền hình, phát thanh rồi báo chí quốc doanh đã tích cực loan tải điều này. Họ cố tình che lấp sự việc Nước ta hiện đang là con nợ khổng lồ của Quốc tế và Việt Nam đang đói vốn đến mức khi bị Nhật Bản tạm ngưng cho vay vốn ODA thì nhà nước đã cuống cả lên!

Trở lại vấn đề báo chí và đài phát thanh của người Việt Nam ở Hải ngoại (trong đó VNSR là một điểm sáng), các chiến sĩ truyền thông ấy đã kịp nhận ra và đáp ứng nhu cầu tiếp nhận, trao đổi tin tức đa chiều của người dân Quốc nội bằng cách đưa tiếng nói của đồng bào trong nước ra với toàn thế giới, để tố cáo tội ác của chế độ độc tài cs. Đặc biệt là đưa tiếng nói của Quốc nội ngược trở lại cho Quốc nội, nhờ đó rất nhiều người dân Việt trong nước hôm nay đã có được những thông tin bổ ích, quý giá, mở mang thêm tầm nhìn và bổ túc thêm cho thái độ chính trị của mình. Từ đó có nhiều nhà Hoạt động Chính trị, Đối kháng Dân chủ mới xuất hiện, tiếp tục đứng lên gia nhập vào hàng ngũ những người tranh đấu cho Tự do và Nhân quyền ở VN...

Nói đến Đài Phát thanh VNSR, chúng ta không thể không nói đến Khối 1906 và Khối 1706. Đây là hai tổ chức của Đồng bào Việt Nam từ nước ngoài đã cùng với nhiều tổ chức khác hỗ trợ tinh thần, đóng góp vật chất cho phong trào đấu tranh quốc nội. Hai tổ chức này cũng chính là dây liên kết của Đài VNSR với những trái tim Người Việt xa xứ đang hàng ngày hướng về quê hương, "noi chôn nhau cắt rốn" của họ !...

Hoàn cảnh của Đài VNSR giống như người đi hát Karaoke, vừa hát cho người nghe vừa phải trả tiền phòng (tức là phải thuê kênh phát sóng). Các Anh Chị phụ trách Đài vừa làm việc cho Đài vừa phải lo cho cuộc sống của gia đình, thêm nữa là gánh vác trách nhiệm với đất nước sở tại. Như vậy, nỗi gian khó của các Anh Chị nói riêng và những người đang làm các công việc giống như vậy nói chung rất lớn. Bên cạnh đó không ít người còn bị gia đình đàn hặc về việc "ăn cơm nhà thổi tù và hàng tổng". Tôi biết có trường hợp một nữ phát thanh viên của Đài từng bị anh em ruột của mình mắng mỏ về "tội" này một cách rất là oan ức ! Thực tế một số Anh Chị trong Đài đã phải làm việc rất khuya, dùng thời gian nghỉ ngơi để để lên trương trình phát sóng. Có lần vào khoảng tháng 11-2008, chị Bảo

Khánh - Phát thanh viên chính của Đài - một người rất gần gũi với đồng bào Dân Oan cũng như các nhà tranh đấu trong nước, đã điện thoại cho tôi để hẹn phỏng vấn trực tiếp vào buổi phát thanh ngày hôm sau. Nhìn đồng hồ đã là 21 giờ (giờ VN), tôi biết là bên Úc lúc này đã rất muộn, bèn hỏi Chị : "Chị chưa ngủ sao ?" Lúc đó Chị mới giật mình nhớ ra là đã hơn 12 giờ khuya (giờ Sydney)... Một trường hợp khác cần nhắc đến là Nhà báo tự do Nguyễn Khắc Toàn, phóng viên Đài VNSR thường trú tại Hà Nội. Dù bị nhà cầm quyền cs Việt Nam đàn áp khốc liệt, canh gác theo dõi suốt ngày đêm, Anh vẫn hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình trong chương trình "Lá Thư Quốc Nội" thứ 5 hàng tuần và kể cả một số chương trình khác đã được thính giả nghe đài quan tâm và yêu mến !...

Khó khăn là vậy, nhiệt tình là vậy, nhưng đã có những kẻ vì nhiệm vụ phá hoại hoặc có thể vì tị hiềm cá nhân, đã viết bài đả phá, nói xấu VNSR cũng như các nhân viên của Đài. Nhưng với thái độ rất ôn hòa (Kinh Thánh gọi "nhịn nhục"), VNSR đã không phản công lại, chỉ giữ im lặng trên tinh thần giữ đoàn kết... Tôi xin bênh vực các Anh, Chị bằng việc viện dẫn một câu Kinh Thánh Cựu Ước: "Kẻ thiếu lương tri mới khinh khi người khác, người giàu hiểu biết thì ngậm miệng làm thinh" (sách Châm Ngôn đoạn 11 câu 12).

Những đóng góp của Đài VNSR có giá trị như thế nào, tôi xin nhường lại quyền nhận xét cho thính giả. Bởi tôi viết bài báo này trên cương vị và tình cảm của một thính giả quen thuộc của Đài mà thôi ! Tôi xin nhân danh cá nhân tặng VNSR một câu Kinh Thánh Tân Ước: "Hãy đồng lao cộng khổ như một người lính giỏi của Đức Giêsu Christ" (Thư 2 Ti-Mô-Thê đoạn 2 câu 3). Tôi xin được gọi VNSR là "Đài phát thanh của Những Người Việt Đấu Tranh Vì Dân Chủ"

Lê Nguyên Hồng
Thành viên Khối 8406 V. Nam
(TDNL có biên tập lại)

Đảng Dân Chủ Nhân Dân rải truyền đơn tại Thủ Đức, Biên Hoà và Nha Trang

Ngày 6 tháng 2 năm 2009 - Nhằm cảnh báo nhân dân Việt Nam trước thực trạng đất nước đã bị đảng Cộng sản Việt Nam sang nhượng cho ngoại bang, đảng viên đảng Dân chủ Nhân dân tại Sài Gòn và Miền Trung đã đồng loạt rải truyền đơn kêu gọi nhân dân Việt Nam đứng lên bày tỏ thái độ trước thảm trạng mất nước. Truyền đơn lên án Thủ tướng CSVN Phạm Văn Đồng, dưới sự chỉ đạo của ông Hồ Chí Minh và sự đồng lõa của đảng Cộng sản Việt Nam, đã công nhận chủ quyền Trung Quốc trên hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa năm 1958. Vì sự công nhận nhục nhã này nên Trung Quốc có cơ sở để liên tục xâm phạm chủ quyền đất nước Việt Nam. Gần đây, vì quyền lợi chính trị và quán tính hèn nhát, đảng CSVN lại tiếp tục có những hành vi mãi quốc. Cụ thể, Thứ trưởng Bộ ngoại giao Vũ Dũng, hôm 02-01-2009, vừa xác nhận Thác Bản Giốc và Ái Nam Quan là của Trung Quốc từ lâu đời. Để phản đối hành vi phản bội quyền lợi dân tộc của đảng CSVN và thông tin rộng rãi sự kiện mất nước đến quần chúng, đảng viên Đảng DCND bắt chấp hiểm nguy, đã bí mật rải hàng trăm tờ truyền đơn tại các khu vực có đông dân cư. Các nơi rải nằm trong địa bàn thuộc khu Công nghiệp Biên Hoà, trạm ga xe lửa Thủ Đức gần Tp. Sài Gòn. Tại Nha Trang, truyền đơn đã rải ngay trước Ban Chỉ huy khu Quân sự và đồn Công an 113 trên đường Đinh Tiên Hoàng và các khu vực lân cận thuộc Ga Nha Trang.

Truyền đơn viết "Năm 1958 Phạm Văn Đồng và Hồ Chí Minh giao Trường Sa - Hoàng Sa cho Trung Quốc. Năm 2009, Vũ Dũng, thứ trưởng Bộ Ngoại giao Việt Nam công nhận Ái Nam Quan, Thác Bản Giốc là của Trung Quốc. Đảng CSVN đang bán đất, nhượng biển cho ngoại bang. Tội bán nước dân tộc Việt Nam đời đời không tha, lịch sử muôn năm ghi nhớ. Hỡi đồng bào! Đã đến lúc, nhân dân VN không thể cứ sống kiếp nhục nhã, không thể mãi cúi đầu dưới ách độc tài"

Cũng nên nhắc lại hồi cuối năm 2008, ngày 22 tháng 12, khi CSVN mừng ngày thành lập Quân đội nhân dân, nhiều truyền đơn Đảng DCND cũng đã được rải trên các địa bàn Quận Phú Nhuận và Trường Đại Học thuộc Tp. Sài Gòn, kêu gọi Quân đội Nhân Dân Việt Nam phải đứng cầm bảo vệ Tổ Quốc, bảo vệ sự toàn vẹn lãnh thổ trước hành động hèn nhát và bán nước của Đảng CSVN.

Theo Trần Nam,
Trung Ương Đảng DCND

Nông dân **VĂN GIANG** **HƯNG YÊN** trắng tay chỉ trong một ngày

.....*Trần Khải Thanh Thủy * Thiện Giao 01-02/2009*.....

"ÔI NHỮNG CÁNH ĐỒNG QUÊ CHẢY MÁU"

Trần Khải Thanh Thủy
31-1- 2009

Câu thơ mà Nguyễn Đình Thi (nguyên tổng thư ký hội liên hiệp văn học nghệ thuật Hà Nội) phải mất 8 năm cùng anh em chiến sĩ đi thực địa than vớt địch mới viết nổi, bỗng vụt hiện trong tâm trí tôi khi xuống các làng quê Việt Nam chứng kiến cảnh nông dân bị mất đất, mất nhà, mất vườn, mất ruộng:

Ôi những cánh đồng quê chảy máu

Dây thép gai đâm nát trời chiều

Chỉ cần chỉnh sửa lại một chút cho phù hợp. Không phải "Dây thép gai đâm nát trời chiều", mà là: "Tiếng dân than vớt súng trời chiều" Khi đó (1945-1954) Việt Nam bị Pháp chiếm đóng, nhà thơ cũng là những chiến sĩ xung kích trên mặt trận văn hoá tư tưởng, phải bám bộ đội chủ lực và dân quân du kích để lấy tư liệu viết bài. Tám năm thực hiện 3 cùng: " ăn cùng, ở cùng, làm cùng" với bà con, đi khắp các chiến trường Đông, Bắc, Tây Nam, Nguyễn Đình Thi mới chứng kiến cảnh máu chảy, đầu rơi, dây thép gai của thực dân vây quanh đồn bốt trên mảnh đất Việt Nam đau thương, căm hận, và viết được hai câu thơ xé ruột tất cả 31 triệu người Việt Nam lúc ấy. Không ngờ dưới con mắt vô thần, duy vật của đảng, lại bị quy là yếu mềm, uỷ mị, không những không khích lệ được tinh thần chiến đấu của anh em chiến sĩ, còn làm nản lòng những người ra trận cầm súng, buộc phải chuyển sang "đồng chữ", trong lò nung văn nóng bỏng nhiệt huyết cách mạng hàng nghìn độ, để cho ra đời hai mẻ gạch - xếp chặt trong hai khuôn chữ gần nghìn trang, đó là hai tác phẩm chuộc tội: "Xung kích", "Vỡ bờ", sắc mùi súng đạn, đao binh, ca ngợi thành tích chiến đấu ngoan cường của chiến sĩ quân đội nhân dân Việt Nam anh hùng, dưới sự lãnh đạo tài tình sáng suốt của đảng...mà không ai có đủ kiên trì để

đọc, hoặc có cố cũng không thể " tiêu hoá " nổi vì chất tuyên truyền, giáo huấn, phi nghệ thuật quá lộ liễu, cương cứng thể hiện rõ mồn một trong mỗi câu chữ, phủ bóng tối phủ dụ, độc tài lên toàn bộ tác phẩm .

Riêng tôi, "được" sống trong thời đại xã hội chủ nghĩa, 23 năm đảng và nhà nước Việt Nam tiến hành đổi mới tư duy(1986-2009) cũng là 23 năm bắt gặp hàng nghìn, hàng vạn, hàng triệu cảnh tượng "đồng quê chảy máu", các bà mẹ, người già, trẻ em bị đánh ngất xỉu, què lê què liệt, máu chảy đầm đìa trên đầu, trên mặt. Thay vào dây thép gai là dùi cui, lựu đạn hơi cay, giày đinh, roi gân bò, công số 8, xe cấp cứu, xe chở tù. Thay vào sự tàn sát của đế quốc thực dân là cuộc "vây giáp và cưỡng chế tình thương", muôn nghìn lần độc ác dã man hơn. Đơn giản vì chúng là giặc ngoại xâm, là đế quốc thực dân khác máu, tanh lòng, là những cỗ máy giết người không ghê tay, làm nhiệm vụ xong rồi chúng xéo về cố quốc. Còn giặc đảng bao gồm cả trăm công an Việt Nam, vài trăm cảnh sát cơ động cùng lực lượng xã hội đen(xã hội chủ nghĩa) thì lại cùng chung huyết thống, giống nòi, cùng bọc trăm trứng của mẹ Âu Cơ đẻ ra, có tên gọi nhớ, gọi thương là "đồng bào, đồng chí" (cùng một bào thai, cùng chí hướng) dưới khẩu hiệu, biểu ngữ: "Lo cho dân giàu, nước mạnh, đưa đất nước đi theo con đường hội nhập, trong không khí chung của toàn cầu"... thì ngược lại, hành dân tới số, triệt dân đến cùng theo đúng quan điểm của đảng... cướp sạch, bắt sạch, đui sạch, lấy sạch, thông qua tư tưởng... bắt minh, thể hiện bằng chất giọng vô cùng ẩn tượng, đầy lập trường cách mạng của đồng chí đại quan Tố Hữu:

Cướp cướp mãi bàn tay không ngừng nghỉ

Cho ruộng đồng cây trái héo hon thêm

Cho nhân dân phải mất đất, mất vườn

Mất hết cả tương lai sự sống

Có thể lấy cả 1001 ví dụ từ những trận càn của đảng từ khắp 64 tỉnh thành cả nước, từ Kiên Giang, Tiền Giang, Đồng Nai, Tây Nguyên, Đắk Lắk, Đắk Nông, Lâm Đồng, Đà Lạt, Thái Bình, Hoà Bình, Hà Nội, Hà Tây (cũ) và Hưng Yên, Hải Dương v.v...

Mảnh đất Thái Bình, còn được gọi là đất lúa, với những cánh đồng bờ xôi ruộng mật, hàng năm cho ra những vụ mùa trĩu trĩu đơm bông, 5 tấn, 10 tấn hoặc cánh đồng 50 triệu... dẫu không được như lời huênh hoang, khoác lác trên mặt báo lá cải, mặt vô tuyến... tàng hình của đảng, cũng là đất đã từng nuôi dưỡng người dân bao nhiêu đời, biển Thái Bình thành kho cung cấp sức người, sức của cho chiến tranh, với khẩu hiệu hào hùng của một thời: "Thóc không thiếu một cân, quân không thiếu một người". Chỉ 1,5 triệu dân mà 4,6 vạn bộ đội thanh niên xung phong, đưa Thái Bình lên thành tỉnh có số lượng người đầu quân đông nhất miền Bắc khi ấy(hơn cả Thanh Hoá anh hùng). Vậy mà ... bỗng trở thành... đất chết, cho các dự án treo, các trung tâm lừa, siêu thị ảo, với cái giá đền bù vô cùng bèo bọt 14.000 đến 24.000 VND cho 1 m2 đất. Tất nhiên, đúng như lời Học giả Phan Huy Chú (1788-1840) từng nói:

"Cửa bấu của một nước không gì quý bằng đất đai, nhân dân và của cải do đó mà sinh ra. Khi dân có ruộng để cày cấy, làng xã tất yên ổn, từ đó mà hướng dẫn xây dựng phong tục, kỷ cương cho dân. Ngược lại mọi tai họa trong một nước đều do chỗ ruộng đất không quân bình mà ra. .. nếu không giúp họ được no đủ thì mầm loạn tất nảy sinh. Dân nổi loạn là vì đói, rét. Nếu không biết cách từ bỏ mọi tai vạ cho dân thì mầm loạn diệt chỗ này sẽ nổi lên ở chỗ khác..."

Và như một vệt dầu loang, không ngày nào ở Thái Bình không có cảnh dân chửi, dân la, gần đây nhất là chuyện dân làng Đoàn Túc (phường Tiền Phong, thành phố Thái Bình). Từ năm 2002 đến nay, 3 lần đào xới nghĩa trang, di chuyển mồ mã hết chỗ này, chỗ khác, chỉ vì Nhà nước thu hồi đất canh tác của dân làm khu công nghiệp. Họ đổ cát tôn cao mặt bằng của khu vực xung quanh nghĩa trang. Ngay từ ban đầu đã cắt đứt đường vào nghĩa trang, chưa kể còn san lấp cống rãnh... Cùng với sự cô lập về mặt bằng, nước thải của các doanh nghiệp rò rỉ và ngấm ra cả nghĩa trang, khiến khu vực nghĩa trang 6, 7 năm qua chìm trong ô ứ. Hàng chục đám tang vì mưa lụt không có chỗ chôn, dân làng phải vùi thi thể thân nhân của mình vào ven

đường, vừa mất vệ sinh, vừa không yên tâm về mặt tư tưởng, tâm linh. Nghĩa tử là nghĩa tận, sống đã khổ đủ đường vì sưu cao thuế nặng, vì đói ăn, đói thuốc mà chết cũng không được mồ yên mã đẹp. Chưa kể còn bị nổi nhục mạ của người dân xung quanh bêu riếu, khi một số đám ma, không chôn được ở nghĩa trang làng mình, phải bầm bụng đưa lên nghĩa trang thôn Nhân Thanh để chôn cất, vừa xa hơn hàng chục cây số, trên đường về, còn bị dân làng Nhân Thanh cất mồm chửi:

"Đ. Mẹ dân Đoan Túc chúng mày! Bán hết đất đi ăn, hết cả chỗ chôn bố mẹ để rồi hay sao mà phải đem đến làng ông để chôn?"

Trăm cay nghìn đắng, vì chủ chương chính sách của đảng, "ăn" đất hương hỏa tổ tiên để lại từ bao đời, với giá 21.000 đồng 1m2 (tương đương với 1,5 kg gạo thường), Tuy là phận con sâu, cái kiến, nhưng bố đảng, mẹ nhà nước bắt dân phải đi ngược lại đạo lý truyền thống của cha ông nên dân làng Đoan Túc nhất tề nổi dậy, thể hiện đầy đủ nổi bức xúc của mình bằng cách kiến nghị, la ó... Bao nhiêu lần không được, ông Phạm Văn Phong, bí thư Chi bộ 6 đập bàn thách thức tại cuộc họp ở phường: "Từ giờ cứ hề có người chết, mà không có chỗ chôn, chúng tôi mang ra trụ sở uỷ ban phường để, các ông muốn giải quyết ra sao thì mặc kệ!".

Cây là cha mẹ dân, chính quyền xã còn tự ý chuyển lối vào, xây công ra phía sau và tự tiện đặt tên "Nghĩa trang Tiền Phong" thay cho tên cũ của làng là "nghĩa trang Đoan Túc". Đấu tranh mãi, đem cả áo quan vào đặt trước cổng nghĩa trang rồi kéo nhau đến cửa uỷ ban mà họ lấp liếm qua loa cho qua chuyện, còn đất có giá thì cứ bán. Cả nghìn m2 đất ruộng, bắt dân phải chấp hành lệnh thu hồi để bán hết, thu một, bán gấp trăm, nghìn lần (mua 21.000 VND/1m2, bán lại 5,7 triệu/1m2). Tiền tỷ mà chẳng đâu vào đâu, đất mất mà không có lấy một khoản tiền nào phụ cấp cho mấy người quản trang, lại bỏ vào đầu dân, bắt dân è cổ đóng góp hàng năm (mỗi năm 122 thứ thuế), riêng tiền chăm sóc, tu bổ nghĩa trang, nuôi quản trang đã dăm bảy chục nghìn một hộ!!!

Chính vì sống không yên mà chết cũng không xong, lại động mồ, động mã quanh năm suốt tháng như vậy nên không sao tránh khỏi cảnh xúi quẩy, khiến dân tình Đoan Túc (Tiền Phong) phải "nổi loạn". Kể từ 2002 đến nay, bao nhiêu lần cánh đồng làng Đoan Túc chảy máu, còn nước mắt người dân ướt sũng trời chiều vì

thương bố, thương mẹ, thương người ra đi không vẹn toàn, và thương cả bản thân gia đình mình sống không yên chết không xong như vậy?

Gần đây nhất là chuyện làm trung tâm thương mại Văn Giang, trị giá đầu tư 3.600 tỷ, song nuốt 520 ha đất vàng đất bạc của người dân ba xã Cửu Cao, Hưng Yên và Xuân Quan vốn được coi là đất tỷ phú đã làm cho hàng chục nghìn hộ gia đình khuynh gia bại sản. 23.000 con người từ đất đi lên, mưu sinh kiếm sống bằng nghề trồng tỉa, chăm sóc buôn bán cây cảnh, 1m2 vuông đất giá thị trường là 7 triệu, cán bộ xã bán trao tay nhau là 6 triệu, song chỉ giả cho dân 135 nghìn 1 sào 360 m2 (48 triệu một sào). Biết đất là vàng ròng, bạc đồng, sinh lợi nhiều đời, nhiều mặt, người dân làm đơn xin mua lại với cái giá cắt cổ là 6 triệu, bằng đúng cái giá cán bộ giao bán trên mạng, nhưng những con buôn của đảng bộ xã lại phân biệt thành phần giai cấp, phân biệt đối xử, cho nên không chịu bán cho dân làm cây cảnh và duy trì cuộc sống yên bình như cũ, mà chỉ bán cho cán bộ, chức sắc của xã để xây biệt thự, nhà lầu, hoặc kinh doanh nhà hàng, khách sạn, sau khi đã trả cho công ty Việt Hưng theo mức thoả thuận...

Điều đình từ năm 2004 đến hết năm 2008 không xong, đêm 6, rạng ngày 7-1-2009, cả lực lượng hùng hậu 600 công an, cảnh sát cơ động, xã hội đen đem theo dùi cui, tấm chắn, kiếm sắc, công xích, xe ủi, xe cứu thương, xe tù và hàng chục xe chở người tràn vào làng, lập tức cây đổ la liệt như xác chết, chuồng trại bị ủi phá tan hoang, bao nhiêu lán trại bà con dựng để giữ đất bị vùi sâu dưới bàn tay tử thần, gồm cả chắn màn, lều bạt, vô tuyến, xoong nồi, mì tôm v.v... Sáng ra xốt của, bà con xô vào lấy nhưng tất cả đã muộn, hàng chục tấn cát đã rải đầy trên những luống hoa, ao cá, lều bạt, thay vào đó là cả rừng dùi cui chờ sẵn, kể từ em bé lên 7, xốt của xốt tiền của mẹ cha, cũng là tiền ăn tiền học của mình, nhẩy lên trên đầu xe ủi yêu cầu ngừng lại, lập tức bị những bàn tay thô bạo chộp lấy, quẳng ra xa để tiếp tục tàn sát nát đồng, trong tiếng kêu gào phản đối, tiếng than khóc uất hận của cả vạn người dân 3 xã. Những người mẹ 70, 80 tuổi đầu lần xã vào giữ đất, giữ cây, giữ tài sản và tương lai con cháu mình lập tức bị cả đám xã hội đen và đám công an xông vào đánh đến ngất, cứ tấm kính che mặt và dùi cui nện xuống, không cần biết trước mặt mình là ai, nhi đồng hay

phụ nữ, bô lão, để xứng với cái giá mà công ty Việt Hưng thuê: 500.000 VND một tên (đầu gấu) và 1 triệu một chiến sĩ công an, riêng cấp chỉ huy thì cứ thế mà nhân lên theo cấp bậc phù hiệu. Kết quả hàng vạn gốc cây bị lấp, ủi, hàng tỷ tiền gà, lợn, cây cối hoa màu, cam quýt, cây cảnh, từ lộc vừng, xanh, sung, si, đa, phượng vĩ, cau vua bị lấp theo. Chưa kể hàng trăm trang trại bốc bay trên mặt đất, cũng là 6000 người dân xã Cửu Cao và 17.000 người dân của hai xã Xuân Quan và Phụng Công... trắng mắt, trắng tay trong một ngày.

Trong khi cánh đồng quê chảy máu, tiếng dân than ướt sũng trời chiều, thì 600 "bạn dân" và xã hội đen - những người giúp dân thành bần cố, thu quân về trụ sở uỷ ban nhân dân huyện Văn Giang ăn mừng thắng lợi, báo cáo thành tích lên cấp trên: "Cuộc vây giáp tình thương đã thu được kết quả tốt đẹp, 100% dân ủng hộ, tự nguyện, cảm ơn công ty Việt Hưng, cảm ơn chính sách sáng suốt của đảng và chính quyền xã (vì đã đem lại sự nghèo đói cho dân) và còn cam kết không đi kiện, cho dù có chết đói trong lòng đảng".

90 mâm cỗ (mỗi mâm 6 người) được ngả ra đánh chén, hàng chục két bia được khai ra để nâng cốc ăn mừng thắng lợi có một không hai, trên nỗi đau ngút trời của 23.000 người dân ba xã.

Hiện tại, câu thường trực cửa miệng của mỗi người dân, từ cụ già gần đất xa trời đến trẻ em trong độ tuổi cấp sách đến trường là: "Trần đời chưa bao giờ thấy cảnh tàn sát dã man đến như vậy, quá Phát xít, Hít le, Thực dân Đế quốc ngày xưa. Vì thực dân cần quét rồi còn rút đi, dân còn có cơ phục hồi lại thành quả lao động của mình, còn công an đảng thì ăn tiền của công ty Việt Hưng để cướp trắng, trừ 2/3 số dân bị cưỡng ép nhận tiền bù (nhưng không đền) còn 1/3 còn lại không hề có một đồng nào cũng bị phá sạch, cướp sạch. Tàn bạo và dã man gấp 2 lần Phát xít vì đất đã mất mà thành quả lao động, trị giá cả vài trăm triệu (riêng một cây lộc vừng đã 12-15 triệu đồng, chưa kể hàng nghìn cau vua, xanh, si khác) mỗi cây có giá từ vài triệu đến cả trăm triệu đồng, cũng bị huỷ hoại dã man, tất cả chỉ vì 500 nghìn đến 1 triệu tiền công mà tiền tỷ của bà con thành nước lã trôi sông, không hiểu lương tâm của chúng để đâu? Hay táng vào mồ chó rồi ?

Nhiều người, sống qua các thời đại Pháp, Nhật, Mỹ xâm chiếm, so sánh: "Ngày xưa ai cũng kêu thẳng Nhật ác, bắt dân nhổ lúa để trồng

đây, làm cho hai triệu người dân Việt Nam chết đói năm 1945, nhưng Nhật còn trả được 50 kg gạo một đầu người cho một sào lúa, và khi đây được thu hoạch còn mua của dân để dân có tiền đóng gạo. Còn ngày nay, công an đảng, chính quyền các cấp từ xã đến huyện, tỉnh còn ác hơn cả giặc Nhật. Cứ cái đà này thì 23.000 người dân Cửu Cao, Xuân Quan, Phụng Công sống làm sao đây, khi 100% đất bị mất, nhà ít là hai sào, nhà nhiều, 5,7 sào? Dân đang lại lặp lại câu ca cũ: Oai oái như củ khoai xin tương... lai đây chính phủ (chú phĩnh) và nhà nước xã hội (đen) xã hội chủ nghĩa ơ (!).

Nếu phải kể hết cảnh "đồng quê chảy máu" và "tiếng dân than ướm sũng trời chiều" trên khắp 64 tỉnh thành cả nước, tôi e phải viết cả vài chục đầu sách mới có thể phản ánh được một phần nào nỗi đớn đau này. Vạt áo một nhà văn như tôi không sao đựng được hết máu của các cánh đồng quê Việt Nam dưới bàn tay tàn bạo, khát máu của đảng cộng sản Việt Nam cũng như những giọt nước mắt của triệu triệu dân lành. Xin nhại bài thơ trong lễ khai mạc lần thứ 30 ngày thành lập đảng (5-1-1960) của Hồ chủ tịch để khép lại bài viết :

Đảng ta vĩ đại như bầy đảng như ma-fi-a

79 năm trấn áp và lãnh đạo biết bao nhiêu cực hình

Đảng ta là giả dối, là điều linh

Là bưng bít lọc lừa, là đủ trò thối ỉnh

Công ơn đảng thật là kinh

79 năm lịch sử đảng chỉ linh tinh tội tình

Văn Giang 5 tết Kỷ Sửu

LẠI XÂY RA XÔ XÁT VÌ ĐẤT ĐAI Ở HƯNG YÊN

Thiện Giao, phóng viên RFA
05-02-2009

Vụ tranh chấp đất đai ở các xã Cửu Cao, Phụng Công, Xuân Quan thuộc huyện Văn Giang tỉnh Hưng Yên, kéo dài nhiều năm, bộc phát mạnh hôm 8 tháng Giêng vừa qua, đến nay vẫn còn có dấu hiệu căng thẳng.

Đụng độ đỏ máu

Hôm 4 tháng Hai vừa qua, theo lời một người dân ở xã Xuân Quan, thì đã có đụng độ giữa một bên là dân, bên kia là những người được mượn, mà dân gọi là "xã hội đen."

"Ngày hôm qua, đã xảy ra đỏ máu. Không có công an, nhưng có xã hội đen. Hai phía đánh nhau. Đến sáng nay, lực lượng công an lại lên đồng. Phía người dân tin rằng có sự "đứng

đàng sau." Có khả năng là người dân sẽ đi gặp nhà nước. Tôi muốn nói rằng, "có khả năng."

"Vụ đụng độ tối hôm qua, có một số người dân bị thương. Người dân đã đến thăm và động viên nhau. Sáng nay thì công an đã lên đồng rồi. Những cánh đồng của chúng tôi, bây giờ đau thương lắm."

Trước đó, vào hôm 8 tháng Giêng, thì cuộc va chạm xảy ra giữa người dân và phía công an. Người dân địa phương kể rằng, dân "cắm cờ xuống đất" trong một tình hình "căng thẳng," có "xô xát, đánh đập" trong một cuộc biểu tình ước tính khoảng 1 ngàn người.

Tiếp xúc với bà Trần Khải Thanh Thủy, người đã về huyện Văn Giang 2 lần, vào trước và sau Tết, để tiếp xúc và tìm hiểu sự việc, thì được bà cho biết người dân không muốn bán đất, trong khi giá được trả hiện nay chỉ vào khoảng 10 cân gạo cho mỗi một mét vuông.

"Dân muốn giữ đất, mà bị trả giá như giá "ăn cướp." Dân bảo đây là giá bù chứ không phải giá đền. Lãnh đạo chính quyền thì bán trao tay nhau với giá 6 triệu một mét.

Người dân hỏi tại sao khi mua thì mua với giá 135 nghìn, tức 10 cân gạo, cho một mét đất, mà nay bán công khai trên mạng là 6 triệu một mét, thì ông chủ tịch xã trả lời rằng: "Đi buôn phải có lãi" !?!

Bà Trần Khải Thanh Thủy nói rằng, người dân ở ba xã đang tranh chấp đất ở Hưng Yên hiện có cuộc sống khá sung túc nhờ vào nghề trồng cây cảnh, và đó là lý do họ muốn giữ đất để sinh sống.

"Quan điểm của người dân là không bán đất, bất kể giá nào. Lý do là họ trồng cây cảnh rất thành công. Cây cảnh ở đây có thương hiệu rồi, được bán đi khắp nước. Sau mỗi vụ mùa, việc xây một cái nhà, hay thậm chí mua xe con, không phải là chuyện khó khăn."

Bán ruộng thì lấy gì mà ăn?

Dự án xây đô thị Văn Giang có diện tích gần 500 hecta, được đấu thầu đầu năm 2006, từ đó phát sinh ra nhiều tranh chấp và phản đối từ phía người dân. Đến năm 2007, thủ tướng Chính Phủ ra công văn, chỉ đạo triển khai tiếp dự án sau nhiều tháng đình trệ.

Một người dân ở xã Cửu Cao nói với chúng tôi, là "người dân không bán ruộng vì trả rẻ quá, vào khoảng 48 triệu 600 ngàn đồng cho 1 sào, tức là 360 mét vuông."

Một số ý kiến khác thì nói tâm lý người nông dân là không bán đất mà giữ lại cho con cháu sinh sống.

Một người dân xã Xuân Quan nói rằng, trong khi cuộc sống đang khá lên rõ rệt, nếu đất đai bị bán đi, thì chắc chắn người dân sẽ bị đói.

Chắc chắn là dân chúng tôi sẽ bị đói. Nhiều người sẽ khổ, sẽ phải đi làm thuê làm mướn. Nhưng biết làm ở đâu? Lấy gì mà ăn? Mà đâu phải ai cũng đi làm được đâu?

Như gia đình nhà tôi không phải đóng gạo, cứ gạo đó mà ăn. Nhiều người xây được nhà cao lăm. Nay bán ruộng thì lấy gì mà ăn?

Khi gia đình chúng tôi có gạo ăn, thì tiền được để riêng ra, xây nhà. Đời sống đang được nâng lên rõ rệt, nay mà mất cả thì chắc chắn sẽ gặp khó khăn."

Trong những cuộc phỏng vấn trước đây, khi nổ ra vụ biểu tình hôm 8 tháng Giêng, các quan chức địa phương nói với chúng tôi rằng, phía chính quyền đã giải thích theo đúng qui định pháp luật cho bà con từ nhiều năm nay, nhưng bà con "tiếc ruộng nên không chịu bán." Một nhân viên Ủy Ban Nhân Dân Xã Cửu Cao:

"Giải thích nhiều rồi, giải thích từ 4 năm nay rồi. Bà con hiểu hết đấy. Nhưng bà con tiếc ruộng nên giữ ruộng không bán đấy thôi."

Phía người dân 3 xã Cửu Cao, Phụng Công, Xuân Quan thì nói rằng mọi tranh chấp cho đến nay chưa được giải quyết xong, trong khi các giải pháp thì không thoả đáng.

"Chưa giải quyết được hết. Đợt trước làm, người dân vẫn phản đối nhưng chính quyền không giải quyết thoả đáng. Biểu tình cũng không làm gì được. Đất đai là của nhà nước, nhà nước thu hồi."

"Bà con không hài lòng về chuyện mua bán đất cát ở đây. Bà con chỉ mong nhà đầu tư và người dân hợp với nhau. Hôm em ra ngoài ấy, em cũng không thấy nhà nước can thiệp gì cả."

Một người dân, cư trú tại thôn Hạ, xã Cửu Cao, cho biết, ban đầu, giá

đất được định là 19 triệu một sào. Sau nhiều lần tranh chấp, giá được nâng lên đến 48 triệu, nhưng vẫn “không thoả đáng so với tình hình giá đất hiện nay.”

ĐIỀM NÓNG VĂN GIANG Trần Khải Thanh Thủy 09-02-2009

Văn Giang, cái tên gợi nhớ, gợi thương như một dòng sông vắng, vậy mà dòng sông ấy đang vận mình cuộn chảy sôi sục hờn căm không biết bao nhiêu mà kể. Bắt đầu tính từ đêm 6-1-2009, rạng ngày 7-1, khi cả làng còn trong giấc ngủ đông, cây cối đang thì thào khúc yêu đương, nghìn sao đang nhấp nháy tươi cười thì 600 kẻ khoác áo đảng và xã hội đen tràn vào. Lợi dụng đêm tối, lợi dụng thời tiết, tất cả tiến hành san ủi, vùi lấp những cánh đồng tiền tỷ, bạc đồng, vàng ròng của bà con.

Sáng ra nghe tiếng máy ủi, thấy bóng người, bóng công an lảng vảng rình rập, rồi xác cây đổ ngổn ngang khắp đồng bà con mới biết và ớn ớn kéo tới. Họ lập tức bị cả rừng dùi cui điện, dùi cui gỗ, kiếm sắt quật xuống người, xuống đầu, xuống mặt. Mười ba con người ngã xuống, người bị trọng thương, người ngất xỉu... và lập tức sáng hôm sau 2,000 con người với lòng hờn căm ngút trời, khiêng bà mẹ Việt Nam anh hùng Lê Thị Phụ trong tấm chăn bông đi bộ 12 km lên văn phòng chính phủ kêu gào... mà không nghe, chỉ nhận được một chân lý đơn giản là đảng và nhà nước chính là những kẻ quay lưng lại với quyền lợi của người dân. Chỉ lợi dụng người dân trong lúc chiến tranh: “Thóc không thiếu một cân, quân không thiếu một người” để lao đầu vào chiến tranh, xong là phủ tay, bay thành tích của họ ngay. Bao nhiêu người bị Tổ Quốc cất cơm. Thay vì “tổ quốc ghi công” thành... quên công, “gia đình về vang” thành “gia đình vắng vẻ”, và bây giờ khi bản thân họ, trườn qua cơn đói của thời quan liêu bao cấp, hòa nhập vào kinh tế thị trường, không theo định hướng xã hội chủ nghĩa, ăn nên làm ra trên mảnh đất màu mỡ, phì nhiêu của mình, thì đảng vào hòa với cái ác, cái xấu, cướp trắng công lao thành quả của họ để 23,000 con người lâm cảnh khốn cùng.

Lời cổ nhân Tây Phương: “Của Xê Da phải trả về cho Xê Da”, ở đây đồng nghĩa với của nhân dân phải trả về cho nhân dân. Nhân dân mới là người làm nên tất cả, không thể để cho những kẻ cướp ngày nhân danh đảng và nhà nước cướp trắng đất đai

nghìn đời của tổ tiên, ông bà để lại. Ngay sau cơn bão đen của đảng, hàng vạn cây trong làng đổ xuống, lập tức cả nghìn người đứng lên, đòi lại quyền làm người, quyền sống của cá nhân mình cũng như tương lai con cái sau này. Vì vậy, kể từ sáng sớm ngày 5 Tết, cả nghìn người dân đã vác cuốc ra đồng, trồng ngô, vừa để lấy ngắn nuôi dài, có sức chống trả bọn cướp ngày, vừa giữ đất (mỗi khẩu ngoài 4 tấc 9 (176 m² tại cánh đồng đã bị mất, còn 8 tấc (285 m²) tại ngoài bãi ven triền đê sông Hồng trồng hoa màu). Đến nơi nhìn hệ thống nước tưới vẫn bị cắt, cả nghìn con người như nước tràn bờ, cùng vác cuốc đến nhà bí thư đảng ủy xã chất vấn, rồi dong ra trụ sở ủy ban để đối đáp với bà con về tội đã cố tình thông đồng với công an và xã hội đen để tàn sát dân, cướp tiền trăm, bạc tỉ của dân.

13 con người là nạn nhân của vụ tàn sát đẫm máu sáng 7-1 gồm mẹ Lê Thị Phụ (xóm 4 Xuân Quang), Đỗ Thị Chuôn (xóm 3), Nguyễn Thị Côi (Phụng Công), anh Nguyễn Văn Tăng (Cửu Cao), Nguyễn Văn Hải (Phụng Công) v.v... ào ào xông vào tận cửa phòng ủy ban để kêu gào, chửi bới, những tiếng nói thể hiện tận cùng sự dè dặt căm tức, bức bí:

- Mà sinh ra ở lòng dân, lọt ra ở trí dân mà độc ác thế à, hả, thẳng kia?

- Mà được chúng nó chia cho bao nhiêu mà nhắm mắt, quay lưng lại nỗi khổ của dân hả? Một đời làm lại (tay sai nha lại) tam đại đờ hơi, biết không?

- Đồ ăn cháo đá bát, mà để cho chúng nó tàn sát dân làng thế à, mà có còn là người hay hóa thú như chúng nó rồi? Chỉ có những con thú mới không rung động trước những cảnh người than, cây đổ như thế mà thôi!

- Mà có giỏi thì bước ra khỏi cửa đi, ra giữa sân mà nghe bà con chất vấn, đừng có núp trong xó nhà nữa, thẳng kia!

- Đồ ôn dịch, mà ăn cơm dân, mặc áo dân mà ăn nói hàm hồ thế à? Mà dám bảo: “Ai làm người ấy chịu trách nhiệm. Ai phá nhà, húc trại, đổ cây đánh người thì bà con đi mà hỏi tội họ, mà không có lỗi,... mà lại định phủ tay à? Sự thực còn sờ sờ ra kia. Mẹ cha nhà mày! Làm quan mà ăn thịt dân như thế à? Cần thận ông đánh cho tuốt xác, thẳng mắt dạy, khốn nạn...”

Giữa Mùa Đông mà toàn thân bí thư nhão như bùn, bấm điện thoại mỗi tay, nóng máy cầu cứu công an huyện, công an tỉnh, công an xã, rồi

cảnh sát cơ động, lực lượng 113 đến để ứng cứu, giải vây mà không kể xác xược nào dám vác mặt tới.

Hôm sau, 6 Tết Kỷ Sửu, quang cảnh lại diễn ra tương tự, cả làng như một đám cháy lớn (những đám cháy trong lòng mỗi người, vượt thoát ra ngoài cùng tụ hợp lại trước cửa nhà chủ tịch xã Nguyễn Cảnh Hưng), kẻ ngạo ngược tuyên bố: - Cả nghìn dân Xuân Quan cũng không làm gì được tôi, vì tôi chỉ làm theo đúng những gì đảng và nhà nước cho phép. (?)

Câu trả lời vô cùng hỗn hào, vừa khiêu khích vừa coi rẻ mạng người của gã, còn găm sâu vào trí óc gần 10,000 người trong xã:

- Tại sao đất của chúng tôi các ông thu mua với giá rẻ mạt: 135,000/m² mà lại bán công khai trên mạng 6 triệu/m²?

- Đi buôn thì phải có lãi?

- Trời! Lãi trên xương máu người dân thấp cổ bé họng chúng tôi à? Xưa nay ông bà chửi xỏ: “Chúc cho buôn 1 bán 10, còn các ông những kẻ tự nhận là cha mẹ dân, lại buôn 1, bán gấp 4- 50 lần cơ à?”

- Ông đừng tưởng là người của đảng và nhà nước mà ăn hiếp dân thế nào cũng xong nhớ. Đảng và nhà nước làm đúng chúng tôi theo, còn làm sai chúng tôi phải chống đến cùng. Xưa nay chúng tôi chỉ biết cố lời dạy của ông bà tiên tổ theo đúng đạo lý truyền thống thôi: “Trọng người làm phải, nể người cho ăn”, còn những kẻ cố tình làm sai để cướp miếng ăn của chúng tôi và tương lai con cháu chúng tôi là không yên đâu, chúng tôi phải đòi quyền làm người, đòi đạo lý, văn hóa, không sợ đảng nào hết. Có đảng chỉ khổ dân, chỉ biến đời dân thành... đáng cô mà thôi.

(Tác giả còn viết tiếp)

